

Butlletí del Consell General

Núm. 7/2006

Casa de la Vall, 23 de març del 2006

SUMARI

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.6 Tractats internacionals

Admissió a tràmit i publicació de la **Proposta d'aprovació de l'adhesió del Principat d'Andorra al Conveni sobre la prevenció i la repressió del crim de genocidi**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 2*

Admissió a tràmit i publicació de la **Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 17*

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.6 Tractats internacionals

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 23 de març del 2006, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern en data 1 de març, sota el títol **Proposta d'aprovació de l'adhesió del Principat d'Andorra al Conveni sobre la prevenció i la repressió del crim de genocidi** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Tractat Internacional i procedir a la seva tramitació com a tal.
2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 13 d'abril del 2006, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 23 de març del 2006

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Proposta d'aprovació de l'adhesió del Principat d'Andorra al Conveni sobre la prevenció i la repressió del crim de genocidi

La Declaració Universal de Drets Humans, adoptada per l'Assemblea general de les Nacions Unides el 9 de desembre de 1948, és l'instrument que senta les bases substantives de l'activitat de l'Organització de les Nacions Unides en matèria de drets humans. A partir d'aquest marc referencial on es considera l'individu de forma genèrica i els drets humans globalment, s'han elaborat un important nombre de declaracions i convenis més específics per protegir l'individu en front de determinades formes de violació, o per defensar determinats col·lectius sotmesos a situacions que els fa especialment vulnerables.

Dins d'aquest conjunt d'instruments jurídics s'emmarca el Conveni per a la prevenció i la repressió del crim de genocidi, adoptat el 9 de desembre de 1948 i en vigor des del 12 de gener de 1951, del qual actualment més de 135 estats en són part.

El present Conveni, després de definir el crim de genocidi com un delictes de dret internacional que ha infligit grans pèrdues a l'humanitat, disposa el compromís en matèria de prevenció i repressió del genocidi al qual les parts s'han de sotmetre, independentment de les circumstàncies que el provoquin i dels subjectes implicats en el mateix. A més, els estats parts han d'adoptar les mesures legislatives necessàries per assegurar-ne l'aplicació i establir sancions penals eficaces que castiguin les persones culpables de genocidi o de qualsevol dels actes enumerats en l'articulat del Conveni. Així doncs, el nou codi penal andorrà, aprovat pel Consell General el 21 de febrer del 2005 que entra en vigor el 23 de setembre del 2005, tipifica el delictes de genocidi en l'article 456, definit d'acord amb l'evolució dels esdeveniments en l'esfera internacional i que s'estén a les figures d'apologia i de negació del genocidi. En aquest sentit, és culpable del delictes de genocidi, segons les disposicions del nou codi penal andorrà el qui, en execució d'un pla preconcebut tendint a la destrucció total o parcial d'un grup nacional, ètnic o religiós, o d'un grup determinat a partir de qualsevol altre criteri arbitrari cometi un dels delictes següents: homicidi o assassinat, segrest i seguida desaparició o deportació forçada de tots o de part del grup en qüestió, submissió a condicions d'existència de naturalesa a produir la destrucció total o parcial del grup o mesures tendents a impedir o dificultar els naixements, els tractes inhumans o degradants o de reducció del grup a l'esclavatge i finalment en cas d'agressió sexual. D'aquesta manera, aquest Conveni estableix un marc genèric a fi de fomentar el compromís de les parts contractants en relació a la prevenció, processament i càstig del crim de genocidi.

Aquest Conveni s'adiu amb el compromís mantingut pel poble andorrà en torn als diferents instruments de salvaguarda dels drets humans adoptats en el si de les Nacions Unides, procés que s'inicià el 31 de març de 1978 amb el reconeixement per part del M.I. Consell General de les Valls dels drets de la persona tal i com es troben formulats en la Declaració Universal dels Drets Humans, i que continuà amb la Llei sobre els drets de la persona de 29 de març de 1989, formalitzant-se plenament amb la referència explícita en l'article 5 del text constitucional del 14 de març de 1993.

Atès que l'adopció de l'Estatut de Roma pel que es crea la Cort Penal Internacional del 17 de juliol de 1998 ha contribuït a la construcció d'un nou model de cooperació internacional per a la repressió de crims internacionals.

Aquest nou model requereix que els estats donin mostres d'una ferma voluntat de superar tots els

inconvenients que fins a aquest moment impedeixen que els seus respectius sistemes judicials funcionin adequadament de cara a la repressió de crims internacionals, mitjançant un operatiu sistema de justícia internacional.

Tenint en compte les consideracions esmentades, s'aprova:

L'adhesió d'Andorra al Conveni per a la prevenció i la repressió del crim de genocidi.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data en què el Conveni entrarà en vigor per a Andorra.

Andorra la Vella, 29 de desembre del 2005

Conveni sobre la prevenció i la repressió del crim de genocidi

LES PARTS CONTRACTANTS,

CONSIDERANT que l'Assemblea General de l'Organització de les Nacions Unides en la seva resolució 96 (I) de l'11 de desembre de 1946 declara que segons el dret internacional públic el genocidi és un crim contrari a l'esperit i als objectius de les Nacions Unides i condemnat pel món civilitzat;

RECONeixENT que en tots els períodes de la història el genocidi ha infligit grans pèrdues a la humanitat; i

CONVENÇUDES que, per tal d'alliberar la humanitat d'aquest flagell odiós, es requereix la cooperació internacional,

ACORDEN EL QUE SEGUEIX:

Article 1

Les parts contractants confirmen que el genocidi, tant si es comet en temps de pau com en temps de guerra, és un crim de dret internacional públic que es comprometen a prevenir i a castigar.

Article 2

En aquest Conveni, genocidi significa qualsevol dels actes següents comesos amb la intenció de destruir, totalment o en part, un grup nacional, ètnic, racial o religiós, com ara:

- a) Matar membres del grup.
- b) Causar danys físics o mentals seriosos a membres del grup.
- c) Sotmetre el grup, de manera deliberada, a condicions de vida calculades per causar-ne, totalment o en part, la destrucció física.
- d) Imposar mesures amb l'objectiu de prevenir els naixements en el si del grup.

- e) Transferir per la força infants del grup a un altre grup.

Article 3

Els actes següents són punibles:

- a) El genocidi.
- b) La conspiració per cometre genocidi.
- c) La incitació directa i pública a cometre genocidi.
- d) L'intent de cometre genocidi.
- e) La complicitat en un genocidi.

Article 4

Les persones que cometen genocidi o qualsevol dels altres actes enumerats en l'article 3 han de ser castigades, tant si es tracta de governants, com de funcionaris o de persones privades.

Article 5

Les parts contractants es comprometen a promulgar, de conformitat amb les seves constitucions respectives, la legislació necessària per tal d'assegurar l'aplicació de les disposicions d'aquest Conveni i, en concret, per preveure penes eficaces per a les persones culpables de genocidi o de qualsevol altre acte enumerat en l'article III.

Article 6

Les persones acusades de genocidi o de qualsevol dels altres actes enumerats en l'article 3 han de ser jutjades per un tribunal competent de l'estat en el territori del qual s'hagi comès l'acte, o per la Cort Penal Internacional quan les parts contractants hagin acceptat la seva jurisdicció.

Article 7

El genocidi i els altres actes enumerats en l'article 3 no han d'ésser considerats crims polítics a efectes d'extradició.

Les parts contractants es comprometen en aquests casos a garantir l'extradició de conformitat amb la seva legislació i els tractats en vigor.

Article 8

Qualsevol part contractant pot sol·licitar dels òrgans competents de l'Organització de les Nacions Unides que emprenguin accions de conformitat amb la Carta de les Nacions Unides i de la manera que ho considerin pertinent per a la prevenció i la repressió dels actes de genocidi o de qualsevol dels actes enumerats en l'article 3.

Article 9

Les controvèrsies entre les parts contractants quant a la interpretació, l'aplicació o el compliment d'aquest Conveni, incloses aquelles relacionades amb la responsabilitat d'un estat per genocidi o per qualsevol altre acte enumerat en l'article 3, han de ser sotmeses a la Cort Internacional de Justícia a petició de qualsevol de les parts en la controvèrsia.

Article 10

Aquest Conveni, els textos del qual en anglès, en xinès, en espanyol, en francès i en rus en són igualment autèntics, portarà la data del 9 de desembre de 1948.

Article 11

Aquest Conveni estarà obert a signatura fins al 31 de desembre de 1949 en representació de qualsevol membre de l'Organització de les Nacions Unides i de qualsevol estat no membre al qual l'Assemblea General hagi adreçat una invitació per signar-lo.

Aquest Conveni ha de ser ratificat, i els instruments de ratificació han de ser dipositats en mans del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

A partir de l'1 de gener de 1950, l'adhesió a aquest Conveni es pot fer en nom de qualsevol membre de l'Organització de les Nacions Unides o de qualsevol estat no membre que hagi rebut una invitació tal com es diu més amunt.

Els instruments d'adhesió han de ser dipositats en mans del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

Article 12

Qualsevol part contractant pot, en qualsevol moment, mitjançant notificació adreçada al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides, ampliar l'aplicació d'aquest Conveni a tots o a qualsevol dels territoris per als quals aquesta part contractant sigui responsable dels afers estrangers.

Article 13

El dia en què els primers vint instruments de ratificació o d'adhesió hagin estat dipositats, el secretari general redactarà una acta i en trametrà una còpia a cadascun dels estats membres de l'Organització de les Nacions Unides i a cadascun dels estats no membres previstos en l'article 11.

Aquest Conveni entrarà en vigor noranta dies després de la data del dipòsit del vintè instrument de ratificació o d'adhesió.

Qualsevol ratificació o adhesió efectuada subsegüentment a la data esmentada, entrarà en

vigor noranta dies després del dipòsit de l'instrument de ratificació o d'adhesió.

Article 14

Aquest Conveni romandrà en vigor per un període de deu anys a partir de la data de la seva entrada en vigor.

Després d'això romandrà en vigor per períodes successius de cinc anys per a totes aquelles parts contractants que no l'hagin denunciat com a mínim sis mesos abans de la data d'expiració del període en curs.

La denúncia s'ha d'efectuar mitjançant una notificació escrita adreçada al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

Article 15

Si, de resultes de la denúncia, el nombre de parts en aquest Conveni es redueix a menys de setze, el Conveni deixarà d'estar en vigor a partir de la data en la qual l'última d'aquestes denúncies entri en vigor.

Article 16

Qualsevol de les parts contractants pot efectuar, en tot moment, una petició de revisió d'aquest Conveni mitjançant una notificació escrita adreçada al secretari general.

L'Assemblea General decidirà sobre els passos a seguir, si escau, en relació amb la petició esmentada.

Article 17

El secretari general de l'Organització de les Nacions Unides ha de notificar a tots els estats membres de l'Organització i als estats no membres inclosos en l'article 11 el següent:

- a) Les signatures, les ratificacions i les adhesions rebudes de conformitat amb l'article 11.
- b) Les notificacions rebudes de conformitat amb l'article 12.
- c) La data en la qual aquest Conveni entra en vigor de conformitat amb l'article 13.
- d) Les denúncies rebudes de conformitat amb l'article 14.
- e) La derogació del Conveni de conformitat amb l'article 15.
- f) Les notificacions rebudes de conformitat amb l'article 16.

Article 18

L'original d'aquest Conveni s'ha de dipositar en els arxius de l'Organització de les Nacions Unides.

S'ha de trametre una còpia certificada del Conveni a cadascun dels estats membres de l'Organització de les Nacions Unides i a cadascun dels estats no membres inclosos en l'article 11.

Article 19

Aquest Conveni ha de ser enregistrat pel secretari general de l'Organització de les Nacions Unides en la data de la seva entrada en vigor.

Situació del Conveni sobre la prevenció i la repressió del crim de genocidi, Nova York, 8 de desembre de 1948¹

Entrada en vigor:	12 de gener de 1951, de conformitat amb l'article 13
Registre:	12 de gener de 1951, núm. 1021
Situació el 22 d'agost del 2005:	Signataris: 41, Parts: 137
Text:	Nacions Unides, <i>Treaty Series</i> , vol. 78, p.277

Participants

	Signatura	Ratificació, adhesió (a), successió (d)
Afganistan		22 de març de 1956 a
Albània		12 de maig de 1955 a
Alemanya ²		24 de novembre de 1954 a
Algèria		31 d'octubre de 1963 a
Antiga República Iugoslava de Macedònia ¹		18 de gener de 1994 d
Antigua i Barbuda		25 d'octubre de 1988 d
Àrabia Saudita		13 de juliol de 1950 a
Argentina		5 de juny de 1956 a
Armènia		23 de juny de 1993 a
Austràlia	11 de desembre de 1948	8 de juliol de 1949
Àustria		19 de març de 1958 a
Azerbaidjan		16 d'agost de 1996 a
Bahames		5 d'agost de 1975 d
Bahrain		27 de març de 1990 a
Bangladesh		5 d'octubre de 1998 a
Barbados		14 de gener de 1980 a
Bèlgica	12 de desembre de 1949	5 de setembre de 1951
Belize		10 de març de 1998 a
Bielorússia	16 de desembre de 1949	11 d'agost de 1954
Bolívia	11 de desembre de 1948	14 de juny del 2005
Bòsnia i Hercegovina ^{1, 3}		29 de desembre de 1992 d
Brasil	11 de desembre de 1948	15 d'abril de 1952
Bulgària		21 de juliol de 1950 a
Burkina Faso		14 de setembre de 1965 a
Burundi		6 de gener de 1997 a
Cambodja		14 d'octubre de 1950 a
Canadà	28 de novembre de 1949	3 de setembre de 1952
Colòmbia	12 d'agost de 1949	27 d'octubre de 1959
Comores		27 de setembre del 2004 a
Costa d'Ivori		18 de desembre de 1995 a

Costa Rica		14 d'octubre de 1950 a
Croàcia ¹		12 d'octubre de 1992 d
Cuba	28 de desembre de 1949	4 de març de 1953
Dinamarca	28 de setembre de 1949	15 de juny de 1951
Egipte	12 de desembre de 1948	8 de febrer de 1952
El Salvador	27 d'abril de 1949	28 de setembre de 1950
Equador	11 de desembre de 1948	21 de desembre de 1949
Eslovàquia ⁷		28 de maig de 1993 d
Eslovènia ¹		6 de juliol de 1992 d
Espanya		13 de setembre de 1968 a
Estats Units d'Amèrica	11 de desembre de 1948	25 de novembre de 1988
Estònia		21 d'octubre de 1991 a
Etiòpia	11 de desembre de 1948	1 de juliol de 1949
Federació de Rússia	16 de desembre de 1949	3 de maig de 1954
Filipines	11 de desembre de 1948	7 de juliol de 1950
Fiji		11 de gener de 1973 d
Finlàndia		18 de desembre de 1959 a
França	11 de desembre de 1948	14 d'octubre de 1950
Gabon		21 de gener de 1983 a
Gàmbia		29 de desembre de 1978 a
Geòrgia		11 d'octubre de 1993 a
Ghana		24 de desembre de 1958 a
Grècia	29 de desembre de 1949	8 de desembre de 1954
Guatemala	22 de juny de 1949	13 de gener de 1950
Guinea		7 de setembre de 2000 a
Haití	11 de desembre de 1948	14 d'octubre de 1950
Hondures	22 d'abril de 1949	5 de març de 1952
Hongria		7 de gener de 1952 a
Iemen ⁹		9 de febrer de 1987 a
Índia	29 de novembre de 1949	27 d'agost de 1959
Iran (República Islàmica d')	8 de desembre de 1949	14 d'agost de 1956
Iraq		20 de gener de 1959 a
Irlanda		22 de juny de 1976 a
Islàndia	14 de maig de 1949	29 d'agost de 1949
Israel	17 d'agost de 1949	9 de març de 1950
Itàlia		4 de juny de 1952 a
Jamaica		23 de setembre de 1968 a
Jordània		3 d'abril de 1950 a
Kazakhstan		26 d'agost de 1998 a
Kirguizistan		5 de setembre de 1997 a
Kuwait		7 de març de 1995 a
Lesotho		29 de novembre de 1974 a
Letònia		14 d'abril de 1992 a
Líban	30 de desembre de 1949	17 de desembre de 1953
Libèria	11 de desembre de 1948	9 de juny de 1950
Líbia		16 de maig de 1989 a
Liechtenstein		24 de març de 1994 a
Lituània		1 de febrer de 1996 a
Luxemburg		7 d'octubre de 1981 a
Malàisia		20 de desembre de 1994 a
Maldives		24 d'abril de 1984 a
Mali		16 de juliol de 1974 a
Marroc		24 de gener de 1958 a
Mèxic	14 de desembre de 1948	22 de juliol de 1952
Moçambic		18 d'abril de 1983 a
Mònaco		30 de març de 1950 a
Mongòlia		5 de gener de 1967 a
Myanmar	30 de desembre de 1949	14 de març de 1956
Namíbia		28 de novembre de 1994 a
Nepal		17 de gener de 1969 a
Nicaragua		29 de gener de 1952 a
Noruega	11 de desembre de 1948	22 de juliol de 1949
Nova Zelanda	25 de novembre de 1949	28 de desembre de 1978
Països Baixos		20 de juny de 1966 a
Panamà	11 de desembre de 1948	11 de gener de 1950
Papua Nova Guinea		27 de gener de 1982 a
Paraguai	11 de desembre de 1948	3 d'octubre del 2001

Perú	11 de desembre de 1948	24 de febrer de 1960
Polònia		14 de novembre de 1950 a
Portugal ⁶		9 de febrer de 1999 a
Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord ²⁶		30 de gener de 1970 a
República Àrab Siriana		25 de juny de 1955 a
República de Corea		14 d'octubre de 1950 a
República de Moldàvia		26 de gener de 1993 a
República Democràtica del Congo		31 de maig de 1962 d
República Democràtica Popular de Laos		8 de desembre de 1950 a
República Dominicana	11 de desembre de 1948	
República Popular Democràtica de Corea		31 de gener de 1989 a
República Txeca ⁷		22 de febrer de 1993 d
República Unida de Tanzània		5 d'abril de 1984 a
Romania		2 de novembre de 1950 a
Rwanda		16 d'abril de 1975 a
Saint Vincent i les Grenadines		9 de novembre de 1981 a
Senegal		4 d'agost de 1983 a
Sèrbia i Montenegro ^{1, 3, 10}		12 de març del 2001 a
Seychelles		5 de maig de 1992 a
Singapur		18 d'agost de 1995 a
Sri Lanka		12 d'octubre de 1950 a
Sud-àfrica		10 de desembre de 1998 a
Sudan		13 d'octubre del 2003 a
Suècia	30 de desembre de 1949	27 de maig de 1952
Suïssa		7 de setembre del 2000 a
Togo		24 de maig de 1984 a
Tonga		16 de febrer de 1972 a
Trinitat i Tobago		13 de desembre del 2002 a
Tunísia		29 de novembre de 1956 a
Turquia		31 de juliol de 1950 a
Ucraïna	16 de desembre de 1949	15 de novembre de 1954
Uganda		14 de novembre de 1995 a
Uruguai	11 de desembre de 1948	11 de juliol de 1967
Uzbekistan		9 de setembre de 1999 a
Veneçuela		12 de juliol de 1960 a
Vietnam ^{8, 25}		9 de juny de 1981 a
Xile	11 de desembre de 1948	3 de juny de 1953
Xina ^{4, 6, 26}	20 de juliol de 1949	18 d'abril de 1983
Xipre ⁵		29 de març de 1982 a
Zimbabwe		13 de maig de 1991 a

Declaracions i reserves

(Llevat que es manifesti el contrari, la data de recepció és la de la ratificació, de l'adhesió o de la successió. Per a les objeccions i les aplicacions territorials, vegeu a continuació)

Albània¹¹

Pel que fa a l'article 12: "La República Popular d'Albània declara que no està d'acord amb els termes de l'article 12 del Conveni i considera que totes les clàusules del Conveni esmentat s'haurien d'aplicar

als territoris no autònoms, inclosos els territoris sota tutela."

Algèria

"La República Popular i Democràtica d'Algèria no es considera obligada per l'article 9 del Conveni, que confereix a la Cort Internacional de Justícia competència en totes les controvèrsies relacionades amb el Conveni esmentat.

La República Popular i Democràtica d'Algèria declara que no s'ha d'interpretar cap disposició de l'article 6 del Conveni esmentat com una denegació de la competència de les seves jurisdiccions en els casos de genocidi o en altres actes enumerats en l'article 3 que hagin estat comesos en el seu territori, ni com l'atorgament de la competència esmentada a jurisdiccions estrangeres.

Com a mesura excepcional, i en els casos en els quals el Govern algerià hagi donat la seva aprovació expressa, es pot reconèixer la competència de jurisdiccions internacionals.

La República Popular i Democràtica d'Algèria declara que no accepta els termes de l'article 12 del Conveni i considera que totes les clàusules del Conveni esmentat haurien d'aplicar-se als territoris no autònoms, inclosos els territoris sota tutela."

Argentina

Pel que fa a l'article 9: El Govern argentí es reserva el dret de no sotmetre's al procediment establert en aquest article en qualsevol controvèrsia relacionada directament o indirectament amb els territoris als quals fa referència en la seva reserva a l'article 12.

Pel que fa a l'article 12: Si qualsevol de les parts contractants estén l'aplicació del Conveni als territoris sota la sobirania de la República Argentina, aquesta extensió no afectarà en cap cas els drets de la República.

Bahrain¹²

Reserves:

Amb referència a l'article 9 del Conveni, el Govern de l'Estat de Bahrain declara que, per la submissió de qualsevol controvèrsia segons els termes d'aquest article a la jurisdicció de la Cort Internacional de Justícia, es requereix, en cada cas, el consentiment exprés de totes les parts en la controvèrsia.

A més a més, l'adhesió de l'Estat de Bahrain al Conveni esmentat no constitueix, en cap cas, un reconeixement d'Israel ni pot ser la causa per a l'establiment de cap tipus de relació amb Israel.

Bangladesh

Declaració:

Article 9: Per a la submissió de qualsevol controvèrsia segons els termes d'aquest article a la jurisdicció de la Cort Internacional de Justícia es requereix, en cada cas, el consentiment de totes les parts en la controvèrsia.

Bielorússia ¹³

La República Socialista Soviètica de Bielorússia declara que no està d'acord amb els termes de l'article 12 del Conveni i considera que totes les disposicions del Conveni haurien d'aplicar-se als territoris no autònoms, inclosos els territoris sota tutela.

Bulgària ¹⁴

En relació amb l'article 12:

"La República Popular de Bulgària declara que no accepta els termes de l'article 12 del Conveni i considera que totes les clàusules del Conveni esmentat haurien d'aplicar-se als territoris no autònoms, inclosos els territoris sota tutela."

Eslovàquia ⁷**Espanya**

Amb una reserva pel que fa a la totalitat de l'article 9 (competència de la Cort Internacional de Justícia).

Estats Units d'Amèrica ¹⁵

Reserves:

1. Que amb referència a l'article 9 del Conveni, abans que qualsevol controvèrsia en la qual els Estats Units siguin part pugui ser sotmesa a la jurisdicció de la Cort Internacional de Justícia en virtut d'aquest article, es requereix, en cada cas, el consentiment exprés dels Estats Units.

2. Que, segons la interpretació dels Estats Units, cap disposició del Conveni requereix o justifica l'adopció, per part dels Estats Units d'Amèrica, de mesures legislatives o d'una altra mena que estiguin prohibides per la Constitució dels Estats Units.

Declaracions interpretatives:

S'entén que:

1. L'expressió "amb la intenció de destruir, totalment o en part, un grup nacional, ètnic, racial o religiós, com ara", que figura en l'article 2 designa la intenció expressa de destruir, en la seva totalitat o en una part, un grup nacional, ètnic, racial o religiós com a tal, mitjançant els actes especificats en l'article 2.

2. L'expressió "danys mentals" en la lletra b de l'article 2 designa un deteriorament permanent de les facultats intel·lectuals mitjançant drogues, tortura o tècniques similars.

3. El compromís de garantir l'extradició de conformitat amb la legislació nacional i els tractats en vigor, que figura en l'article 7, només inclou els fets castigats en la legislació d'ambdós estats, el que la requereix i el que ha estat requerit, i que cap disposició de l'article 6 afecta el dret de qualsevol estat de jutjar davant dels seus propis tribunals qualsevol dels seus nacionals per actes comesos fora de l'estat en qüestió.

4. Els actes en el curs de conflictes armats comesos sense la intenció específica requerida en l'article 2 no són suficients per constituir genocidi tal com es defineix en aquest Conveni.

5. Pel que fa a la referència a una cort penal internacional que apareix en l'article 6 del Conveni, els Estats Units d'Amèrica declaren que es reserven el dret de només participar en un tribunal d'aquestes característiques en virtut d'un tractat subscrit específicament a aquest efecte, amb el dictamen i el consentiment del Senat.

Federació Russa ¹³

La Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques declara que no accepta els termes de l'article 12I del Conveni i considera que totes les clàusules del Conveni s'haurien d'aplicar als territoris no autònoms, inclosos els territoris sota tutela.

Filipines

1. Amb referència a l'article 4 del Conveni, el Govern de les Filipines no pot sancionar cap règim que sotmeti el seu cap d'Estat, que no és un governant, a condicions menys favorables que les atorgades a altres caps d'Estat, tant si aquests són governants responsables constitucionalment com si no ho són. Per tant, el Govern de les Filipines considera que l'article esmentat no aboleix les immunitats existents en els processos judicials que la Constitució de les Filipines garanteix actualment a certs funcionaris.

2. Amb referència a l'article 7 del Conveni, el Govern filipí no es compromet a fer entrar en vigor l'article esmentat fins que el Congrés de les Filipines hagi aprovat la legislació necessària que defineixi i castigi el crim de genocidi, la qual, de conformitat amb la Constitució de les Filipines, no pot tenir un efecte retroactiu.

3. Amb referència als articles 6 i 9 del Conveni, el Govern de les Filipines manté que cap disposició dels articles esmentats no es pot interpretar com a pèrdua, per part dels tribunals de les Filipines, de la

seva competència sobre els casos de genocidi comesos en el territori filipí, excepte en aquells casos en els quals el Govern de les Filipines doni el seu consentiment perquè la decisió dels tribunals filipins sigui revisada per qualsevol de les corts internacionals a les quals fan referència els articles esmentats. Pel que fa més concretament a l'article 9 del Conveni, el Govern de les Filipines no considera que l'article esmentat amplii el concepte de responsabilitat estatal més enllà del que es reconeix en els principis generalment acceptats del dret internacional.

Finlàndia ¹⁶

Hongria ¹⁷

"La República Popular d'Hongria es reserva els seus drets quant a les disposicions de l'article 12I que no delimiten les obligacions dels països que tenen colònies, pel que fa a les qüestions d'explotació colonial i els actes que poden ser qualificats com a genocidi."

Iemen ⁹

En adherir-se a aquest Conveni, la República Democràtica Popular del Iemen no es considera obligada per les disposicions de l'article 9 del Conveni esmentat, que estipula que les controvèrsies entre les parts contractants relatives a la interpretació, l'aplicació o l'execució del Conveni han de ser sotmeses a la Cort Internacional de Justícia a petició de qualsevol de les parts en la controvèrsia. En cap cas la Cort esmentada no pot tenir competència en la matèria si no disposa de l'acord exprés de totes les parts en la controvèrsia.

Índia

En relació amb l'article 9 del Conveni, el Govern de l'Índia declara que, per a la submissió de qualsevol controvèrsia de conformitat amb els termes d'aquest article a la competència de la Cort Internacional de Justícia, es requereix, en cada cas, el consentiment de totes les parts en la controvèrsia.

Malàisia ¹⁸

Reserva:

En relació amb l'article 9 del Conveni, abans que es pugui sotmetre a la competència de la Cort Internacional de Justícia en virtut d'aquest article qualsevol controvèrsia en la qual Malàisia sigui part, es requereix, en cada cas, el consentiment específic de Malàisia.

Declaració interpretativa:

El compromís d'atorgar l'extradició de conformitat amb la legislació estatal i els tractats en vigor que apareix en l'article 7I fa referència només als actes que estiguin penats de conformitat amb la legislació d'ambdós estats, el sol·licitant i el sol·licitat.

Marroc

"Amb referència a l'article 6, el Govern de Sa Majestat el Rei considera que només els tribunals marroquins són competents pel que fa als actes de genocidi comesos en el territori del Regne del Marroc.

Excepcionalment, es pot admetre la competència dels tribunals internacionals en els casos en els quals el Govern marroquí hagi donat el seu acord exprés.

Amb referència a l'article 9, el Govern marroquí declara que no es pot plantejar cap controvèrsia davant de la Cort Internacional de Justícia pel que fa a la interpretació, l'aplicació o el compliment d'aquest Conveni sense l'acord previ de les parts en la controvèrsia."

Mongòlia ¹⁹

El Govern de la República Popular de Mongòlia declara que no està en disposició de complir l'article 12 del Conveni i considera que les disposicions de l'article esmentat haurien de ser aplicades als territoris no autònoms, inclosos els territoris sota tutela.

El Govern de la República Popular de Mongòlia considera pertinent cridar l'atenció sobre el caràcter discriminatori de l'article 11 del Conveni, ja que, segons els seus termes, un cert nombre d'estats no poden adherir-se al Conveni, i declara que el Conveni tracta sobre qüestions que afecten els interessos de tots els estats i, per tant, l'adhesió al mateix Conveni hauria d'estar oberta a tots els estats.

Myanmar

1. Amb referència a l'article 6, la Unió de Birmània formula la reserva següent: no es pot interpretar cap disposició de l'article esmentat com una pèrdua de competència dels tribunals de la Unió, ni tampoc com un atorgament als tribunals estrangers de la competència sobre qualsevol cas de genocidi o qualsevol altre dels actes enumerats en l'article 3 comesos en el territori de la Unió.

2. Amb referència a l'article 8, la Unió de Birmània formula la reserva següent: les disposicions de l'article esmentat no són aplicables a la Unió.

Polònia²⁰

Pel que fa a l'article 12: "Polònia no accepta les disposicions d'aquest article, en considerar que el Conveni s'hauria d'aplicar als territoris no autònoms, inclosos els territoris sota tutela.

Portugal

Declaració:

"La República de Portugal declara que interpreta l'article 7 del Conveni sobre la prevenció i la repressió del crim de genocidi com a reconeixement de l'obligació de concedir l'extradició prevista en els casos en els quals l'extradició no estigui prohibida per la Constitució o per qualsevol altra legislació interna de la República Portuguesa."

República Txeca⁷**Romania**²¹

Pel que fa a l'article 12: "La República Popular de Romania declara que no està d'acord amb l'article 12 del Conveni, i considera que totes les disposicions del Conveni s'haurien d'aplicar als territoris no autònoms, inclosos els territoris sota tutela.

Rwanda

La República de Rwanda no es considera obligada per l'article 9 del Conveni.

Sèrbia i Montenegro^{10,22}

Reserva:

"La República Federal de Iugoslàvia no es considera obligada per l'article 9 del Conveni sobre la prevenció i la repressió del crim de genocidi; per aquesta raó, és necessari que la República Federal de Iugoslàvia doni el seu consentiment específic i exprés en cada cas, per tal que una controvèrsia en la qual la República Federal de Iugoslàvia sigui part pugui ser sotmesa de manera vàlida a la Cort Internacional de Justícia."

Singapur¹⁸

Reserva:

Amb referència a l'article 9 del Conveni, cap controvèrsia en la qual la República de Singapur sigui part pot ser sotmesa a la competència de la Cort Internacional de Justícia de conformitat amb aquest article, sense, en cada cas, la prèvia acceptació expressa de la República de Singapur.

Ucraïna¹³

La República Socialista Soviètica d'Ucraïna declara que no està d'acord amb els termes de l'article 12 del

Conveni i considera que totes les clàusules del Conveni esmentat haurien d'aplicar-se als territoris no autònoms, inclosos els territoris sota tutela.

Veneçuela

Amb referència a l'article 6, el Govern de Veneçuela vol precisar que no es pot iniciar cap procediment en el qual Veneçuela pugui ser part davant d'una cort penal internacional sense la prèvia acceptació expressa per part de Veneçuela de la competència de la cort internacional esmentada.

Amb referència a l'article 7, es fa constar que la legislació en vigor a Veneçuela no permet l'extradició dels nacionals veneçolans.

Amb referència a l'article 9, el Govern de Veneçuela formula la reserva següent: la competència de la Cort Internacional de Justícia només serà acceptada si Veneçuela la reconeix expressament en un compromís previ especialment conclòs en cada cas.

Vietnam

1. La República Socialista del Vietnam no es considera vinculada per les disposicions de l'article 9 del Conveni que estipulen que les controvèrsies entre les parts contractants pel que fa a la interpretació, l'aplicació o l'execució del Conveni se sotmeten a la Cort Internacional de Justícia a petició de qualsevol de les parts en la controvèrsia. La República Socialista del Vietnam considera que pel que fa a la jurisdicció de la Cort Internacional de Justícia en l'arranjament de controvèrsies a les quals fa referència l'article 9 del Conveni, es requereix necessàriament i forçosament el consentiment de les parts en la controvèrsia, llevat del cas dels criminals, per tal de poder sotmetre una controvèrsia determinada a la Cort Internacional de Justícia perquè dicti sentència.

2. La República Socialista del Vietnam no accepta els termes de l'article 12 del Conveni i considera que totes les disposicions del Conveni també haurien d'aplicar-se als territoris no autònoms, inclosos els territoris sota tutela.

3. La República Socialista del Vietnam considera que les disposicions de l'article 11 són discriminatòries, ja que neguen a un cert nombre d'estats l'oportunitat d'esdevenir part en el Conveni, i manté que el Conveni hauria d'estar obert a l'adhesió de tots els estats.

Xina

Declaració:

1. La ratificació del Conveni esmentat per part de les autoritats locals de Taiwan el 19 de juliol de 1951 en

el nom de la Xina és il·legal i, per tant, nul·la i sense efecte.

Reserva:

2. La República Popular de la Xina no es considera obligada per l'article 9 del Conveni esmentat.

Objeccions

(Llevat que s'indiqui altrament, les objeccions han estat realitzades en el moment de la ratificació, de l'adhesió o de la successió.)

Austràlia

15 de novembre de 1950

El Govern australià no accepta cap de les reserves formulades en l'instrument d'adhesió de la República Popular de Bulgària, o en l'instrument de ratificació de la República de les Filipines.

El Govern australià no accepta cap de les reserves formulades, en el moment de la signatura del Conveni, per la República Socialista Soviètica de Bielorússia, la República Socialista Soviètica d'Ucraïna, Txecoslovàquia i la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques.

19 de gener de 1951

El Govern australià no accepta les reserves formulades en els instruments d'adhesió dels governs de Polònia i de Romania.

Bèlgica

El Govern de Bèlgica no accepta les reserves fetes per Bulgària, Polònia, la República Socialista Soviètica de Bielorússia, la República Socialista Soviètica d'Ucraïna, Romania, Txecoslovàquia i la Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques.

Brasil

El Govern del Brasil emet una objecció a les reserves fetes per Bulgària, les Filipines, Polònia, la República Socialista Soviètica de Bielorússia, la República Socialista Soviètica d'Ucraïna, Romania, Txecoslovàquia i la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques. El Govern del Brasil considera les reserves esmentades incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

La posició presa pel Govern del Brasil es fonamenta en el dictamen consultiu de la Cort Internacional de Justícia del 28 de maig de 1951, i en la resolució adoptada per la sisena sessió de l'Assemblea General, el 12 de gener de 1952, pel que fa a les reserves fetes als convenis multilaterals.

El Govern del Brasil es reserva el dret d'extreure de la seva objecció formal a les reserves suara

esmentades les conseqüències legals que consideri oportunes.

Cuba²³

Dinamarca

22 de desembre de 1989

Pel que fa a la segona reserva formulada pels Estats Units d'Amèrica:

En opinió del Govern de Dinamarca, aquesta reserva està sotmesa al principi general d'interpretació dels tractats segons el qual una part no pot invocar les disposicions del seu ordre jurídic intern com a justificació de la no-execució d'un tractat.

Equador

31 de març de 1950

El Govern de l'Equador no està d'acord amb les reserves formulades als articles 9 i 12 del Conveni pels governs de Bulgària, de la República Socialista Soviètica de Bielorússia, de la República Socialista Soviètica d'Ucraïna, de Txecoslovàquia i de la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques i, per tant, no s'apliquen a l'Equador, que va acceptar sense cap mena de modificació el text íntegre del Conveni.

21 d'agost de 1950

[Mateixa comunicació, mutatis mutandis, en relació amb les reserves formulades per Bulgària.]

9 de gener de 1951

El Govern de l'Equador no accepta les reserves formulades pels governs de Polònia i de Romania als articles 9 i 12 del Conveni.

Espanya

29 de desembre de 1989

Pel que fa a la segona reserva formulada pels Estats Units d'Amèrica:

Espanya interpreta que la reserva formulada pels Estats Units d'Amèrica [...] significa que les mesures legislatives o altres preses pels Estats Units d'Amèrica continuaran sent conformes a les disposicions del Conveni sobre la prevenció i la repressió del crim de genocidi.

Estònia

Pel que fa a la segona reserva formulada pels Estats Units d'Amèrica:

El Govern estonià emet una objecció a aquesta reserva fonamentant-se en el fet que crea incertesa pel que fa a l'abast de les obligacions que el Govern dels Estats Units d'Amèrica està disposat a assumir en relació amb el Conveni. De conformitat amb

l'article 27 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, cap part pot invocar les disposicions del seu ordre jurídic intern com a justificació de la no-execució d'un tractat.

Finlàndia

22 de desembre de 1989

Pel que fa a la segona reserva formulada pels Estats Units d'Amèrica:

[Mateixa objecció, mutatis mutandis, que la formulada per Dinamarca.]

Grècia

"Endemés declarem que no hem acceptat i no acceptem cap de les reserves ja formulades o que es puguin formular en el futur pels països signataris d'aquest instrument o pels països que s'hi han adherit o s'hi poden adherir en el futur."

26 de gener de 1990

"El Govern de la República Hel·lènica no pot acceptar la primera reserva formulada pels Estats Units d'Amèrica en el moment de la ratificació per part d'aquest país del Conveni sobre la prevenció i la repressió del crim de genocidi, perquè considera que la reserva esmentada és incompatible amb el Conveni."

Pel que fa a la segona reserva formulada pels Estats Units d'Amèrica:

[Mateixa objecció, mutatis mutandis, que la formulada per Dinamarca.]

Irlanda

22 de desembre de 1989

El Govern irlandès no pot acceptar la segona reserva formulada pels Estats Units d'Amèrica en el moment de la seva ratificació del Conveni [...] basant-se en el fet que, com a norma generalment acceptada en el dret internacional, una part en un acord internacional no pot, mitjançant la invocació de les disposicions de la seva legislació interna, pretendre invalidar les disposicions de l'acord en qüestió.

Itàlia

29 de desembre de 1989

El Govern de la República d'Itàlia emet una objecció a la segona reserva formulada pels Estats Units d'Amèrica, ja que aquesta crea incertesa pel que fa a l'abast de les obligacions que el Govern dels Estats Units d'Amèrica està disposat a assumir en relació amb el Conveni.

Mèxic

4 de juny de 1990

El Govern mexicà creu que la reserva formulada pel Govern dels Estats Units d'Amèrica a l'article 9 del Conveni esmentat hauria de ser considerada nul·la i sense efecte ja que és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni sobre la prevenció i la repressió del crim de genocidi, i també amb el principi que regeix la interpretació dels tractats, segons el qual cap estat no pot invocar les disposicions de la seva legislació nacional per justificar el no-respecte d'un tractat.

Si s'apliqués la reserva formulada, plantejaria una situació d'incertesa pel que fa a l'abast de les obligacions que el Govern dels Estats Units assumeix en relació amb el Conveni.

L'objecció de Mèxic a la reserva en qüestió no s'ha d'interpretar com un obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni del 1948 entre el Govern [mexicà] i el Govern dels Estats Units d'Amèrica.

Noruega

10 d'abril de 1952

El Govern noruec no accepta les reserves formulades al Conveni pel Govern de la República de les Filipines en el moment de la ratificació.

22 de desembre de 1989

Pel que fa a la segona reserva formulada pels Estats Units d'Amèrica:

[Mateixa objecció, mutatis mutandis, que la formulada per Dinamarca.]

Països Baixos

El Govern del Regne dels Països Baixos declara que considera les reserves formulades per Albània, Algèria, Bulgària, Hongria, l'Índia, el Marroc, Polònia, la República Socialista Soviètica de Bielorrússia, la República Socialista Soviètica d'Ucraïna, Romania, Txecoslovàquia i la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques pel que fa a l'article 9 del Conveni sobre la prevenció i la repressió del crim de genocidi, obert a la signatura a París el 9 de desembre de 1948, incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni. Per tant, el Govern del Regne dels Països Baixos no considera que els estats que hagin fet o que facin aquest tipus de reserva en el futur siguin part en el Conveni.

27 de desembre de 1989

Pel que fa a la segona reserva formulada pels Estats Units d'Amèrica:

Pel que fa a la primera reserva [formulada pels Estats Units d'Amèrica], el Govern del Regne dels Països Baixos recorda la seva declaració, feta el 20 de juny

de 1966, amb motiu de l'adhesió del Regne dels Països Baixos al Conveni.

Per tant, el Govern del Regne dels Països Baixos no considera els Estats Units d'Amèrica com a part en el Conveni. De la mateixa manera, el Govern del Regne dels Països Baixos no considera parts en el Conveni els altres estats que han fet aquesta mena de reserves, és a dir, a més dels estats esmentats més amunt, Espanya, les Filipines, Rwanda, la República Democràtica d'Alemanya, la República Popular de la Xina, la República Popular de Mongòlia, Venèçuela, el Vietnam i el Iemen Democràtic. I, d'altra banda, el Govern del Regne dels Països Baixos considera parts en el Conveni els estats que des de llavors han retirat les seves reserves, és a dir, la Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques, la República Socialista Soviètica de Bielorússia i la República Socialista Soviètica d'Ucraïna.

Com sigui que el Conveni pot entrar en vigor entre el Regne dels Països Baixos i els Estats Units d'Amèrica si aquests retiren la seva reserva pel que fa a l'article 9, el Govern del Regne dels Països Baixos considera útil expressar la seva posició pel que fa a la segona reserva dels Estats Units d'Amèrica:

El Govern del Regne dels Països Baixos emet una objecció a aquesta reserva sobre la base del fet que crea incertesa pel que fa a l'abast de les obligacions que el Govern dels Estats Units d'Amèrica està disposat a assumir en relació amb el Conveni. A més, si els Estats Units d'Amèrica no complissin alguna de les obligacions contingudes en el Conveni invocant una prohibició que figuraria pel que fa al cas en la seva Constitució, actuarien en contra de la norma generalment acceptada de dret internacional, tal com figura en l'article 27 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats (Viena, 23 de maig de 1969).

23 de febrer de 1996

Pel que fa a les reserves formulades per Malàisia i Singapur realitzades en el moment de l'adhesió:

El Govern del Regne dels Països Baixos recorda la seva declaració feta el 20 de juny de 1966 amb motiu de l'adhesió [al Conveni esmentat]. *[Vegeu declaració referent a "Països Baixos".]*

En conseqüència, el Govern del Regne dels Països Baixos declara que considera les reserves formulades per Malàisia i per Singapur en relació amb l'article 9 del Conveni incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni. El Govern del Regne dels Països Baixos no considera Malàisia i Singapur parts en el Conveni.

D'altra banda, el Govern del Regne dels Països Baixos considera efectivament parts en el Conveni els estats que des de llavors han retirat les seves

reserves en relació amb l'article IX del Conveni, és a dir, Hongria, Bulgària i Mongòlia.

Regne Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord

El Govern del Regne Unit no accepta les reserves als articles 4, 7, 8, 9 i 12 del Conveni formulades per Albània, Algèria, l'Argentina, Birmània, Bulgària, Espanya, Hongria, l'Índia, Marroc, Mongòlia, les Filipines, Polònia, la República Socialista Soviètica de Bielorússia, la República Socialista Soviètica d'Ucraïna, Romania, Txecoslovàquia, la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques i Venèçuela.

21 de novembre de 1975

El Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord sempre ha manifestat que no pot acceptar les reserves pel que fa a l'article 9 del Conveni esmentat; segons la seva opinió, aquest no és el tipus de reserva que els estats que es proposen esdevenir part en el Conveni tenen el dret de realitzar.

En conseqüència, el Govern del Regne Unit no accepta la reserva formulada per la República de Rwanda pel que fa a l'article 9 del Conveni. També desitja que consti que adopta la mateixa posició pel que fa a la reserva similar formulada per la República Democràtica Alemanya, reserva notificada per la seva carta [...] del 25 d'abril de 1973.

26 d'agost de 1983

[Pel que fa a les reserves i les declaracions formulades pel Vietnam relatives als articles 9 i 12, i a la reserva formulada per la Xina a l'article 9]:

El Govern del Regne Unit ha afirmat reiteradament que no pot acceptar les reserves a [l'article 9]. De la mateixa manera, i de conformitat amb l'actitud que ja ha adoptat en ocasions anteriors, el Govern del Regne Unit no accepta la reserva formulada pel Vietnam a l'article 12.

30 de desembre de 1987

[Pel que fa a les reserves formulades per la República Democràtica del Iemen relatives a l'article 9]:

El Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord ha manifestat reiteradament que no pot acceptar les reserves formulades en relació amb l'article 9 del Conveni esmentat; segons la seva opinió aquest no és el tipus de reserva que els estats que es proposen esdevenir part en el Conveni tenen el dret de realitzar.

Per tant, el Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord no accepta la reserva formulada per la República Democràtica Popular del Iemen en relació amb l'article 9 del Conveni.

22 de desembre de 1989

El Govern del Regne Unit sempre ha manifestat que no pot acceptar les reserves a l'article 9 del Conveni. Per aquest motiu, i de conformitat amb l'actitud que ja ha adoptat en els casos anteriors, el Govern del Regne Unit no accepta la primera reserva formulada pels Estats Units d'Amèrica.

El Govern del Regne Unit emet una objecció a la segona reserva formulada pels Estats Units d'Amèrica, ja que aquesta crea incertesa pel que fa a l'abast de les obligacions que el Govern dels Estats Units d'Amèrica està disposat a assumir en relació amb el Conveni.

20 de març de 1996

Pel que fa a les reserves a l'article 9 formulades per Malàisia i Singapur en el moment de l'adhesió:

El Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord ha manifestat repetidament que no pot acceptar les reserves a l'article 9 del Conveni. Segons la seva opinió, els estats que desitgen ser part en el Conveni no tenen dret de formular aquesta mena de reserves.

Conseqüentment, el Govern del Regne Unit no accepta les reserves formulades pels governs de Singapur i de Malàisia a l'article 9 del Conveni.

Sri Lanka

6 de febrer de 1951

El Govern de Ceilan no accepta les reserves formulades per Romania al Conveni.

Suècia

22 de desembre de 1989

Pel que fa a la segona reserva formulada pels Estats Units d'Amèrica:

El Govern de Suècia és de l'opinió que un estat part en el Conveni no pot invocar les disposicions de la seva legislació nacional, inclosa la Constitució, per justificar que no compleix les seves obligacions quant al Conveni i, per tant, emet una objecció a aquesta reserva.

Aquesta objecció no constitueix un obstacle per a l'entrada en vigor del Conveni entre Suècia i els Estats Units d'Amèrica.

Xina

15 de novembre de 1954

El Govern de la Xina emet una objecció a totes les reserves idèntiques fetes en el moment de la signatura o de la ratificació o de l'adhesió al Conveni esmentat per Bulgària, Hongria, Polònia, la República Socialista Soviètica de Bielorússia, la

República Socialista Soviètica d'Ucraïna, Romania, Txecoslovàquia i la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques. El Govern xinès considera les reserves suara esmentades incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni i, per tant, en virtut del dictamen consultiu de la Cort Internacional de Justícia del 28 de maig de 1951, no considera els estats suara esmentats com a parts en el Conveni.

13 de setembre de 1955

[Mateixa comunicació, mutatis mutandis, en relació amb les reserves formulades per Albània.]

25 de juliol de 1956

[Mateixa comunicació, mutatis mutandis, en relació amb les reserves formulades per Myanmar.]

Aplicació territorial

Participant	Data de recepció de la notificació	Territoris
Austràlia	8 juliol 1949	Tots els territoris per als quals és responsable de les relacions exteriors.
Bèlgica	13 març 1952	Congo Belga, Territori sota tutela de Rwanda-Urundi.
Regne Unit	30 gener 1970	Illes del Canal de la Mànega, illa de Man, Dominica, Grenada, St. Lucia, St. Vincent, les Bahames, les Bermudes, les illes Falkland i Dependències, Fiji, Gibraltar, Hong Kong, Pitcairn, St. Helena i Dependències, Seychelles, illes Turcs i Caicos, illes Verges Britàniques.
	2 juny 1970	Regne de Tonga.

Notes

1. L'Antiga Iugoslàvia va signar i ratificar el Conveni l'11 de desembre de 1948 i el 29 d'agost de 1950, respectivament.
2. La República Democràtica Alemanya es va adherir al Conveni amb reserves i declaració el 27 de març de 1973.
3. La comunicació següent, rebuda del Govern iugoslau prop del secretari general el 15 de juny de 1993, havia estat transmesa abans de l'admissió de Iugoslàvia com a membre de l'Organització de les Nacions Unides l'1 de novembre del 2000 mitjançant l'adopció de la resolució A/55/12 de l'Assemblea general, i abans del dipòsit prop del secretari general del seu instrument d'adhesió al Conveni el 12 de març del 2001.

Estimant que la substitució de la sobirania sobre la part del territori de la República federativa socialista de Iugoslàvia que abans corresponia a la República de Bòsnia i Hercegovina ha estat efectuada en violació de les regles del dret internacional, el Govern de la República federativa de Iugoslàvia

declara que no considera la pretesa República de Bòsnia i Hercegovina com a part en el Conveni per a la prevenció i la repressió del crim de genocidi, considerant a la vegada tanmateix que la pretesa República de Bòsnia i Hercegovina està obligada a respectar les regles aplicables a la prevenció i la repressió del crim de genocidi en virtut del dret internacional general, independentment del Conveni per a la prevenció i la repressió del crim de genocidi.

4. Ratificació en nom de la República de la Xina el 19 de juliol de 1951.

5. El 18 de maig de 1998, el Govern xipriota va comunicar al secretari general la informació següent:

El Govern de la República de Xipre ha pres nota de les reserves formulades per certs estats quan es van adherir al [Conveni] i declara que considera que no es tracta del tipus de reserves que els estats que volen esdevenir part en el Conveni tenen el dret de fer.

Per aquest motiu el Govern de la República de Xipre no accepta cap reserva a cap dels articles del Conveni, independentment de l'estat del qual emani.

6. El 16 de setembre de 1999, el Govern portuguès va informar el secretari general que el Conveni s'aplicaria a Macau. Més endavant, el secretari general va rebre comunicacions dels governs xinès i portuguès en relació amb l'estatut de Macau. En el moment de la represa de l'exercici de la seva sobirania sobre Macau, el Govern xinès va notificar al secretari general que el Conveni, juntament amb la reserva formulada pel Govern xinès, s'aplicaria també a la Regió administrativa especial de Macau.

7. Txecoslovàquia va signar i ratificar el Conveni el 28 de desembre de 1949 i el 21 de desembre de 1950, respectivament, amb reserves. Mitjançant una comunicació rebuda el 26 d'abril de 1991, el Govern txecoslovac va notificar al secretari general la seva decisió de retirar la reserva relativa a l'article 9 formulada en el moment de la signatura i confirmada en el moment de la ratificació.

8. El secretari general va rebre el 9 de novembre de 1981 del Govern cambodjà l'objecció següent en el moment de l'adhesió del Vietnam:

"El Govern de la Cambodja democràtica, en la seva qualitat d'estat part en el Conveni per a la prevenció i la repressió del crim de genocidi, considera que la signatura del Conveni esmentat per part del Govern de la República Socialista del Vietnam no té cap valor jurídic ja que només constitueix una mascarada cínica i macabra destinada a camuflar els crims immunds de genocidi comesos pels 250.000 soldats de l'exèrcit vietnamita d'invasió a Cambodja. És una injúria odiosa a la memòria dels més de 2.500.000

cambodjans, víctimes de les massacres perpetrades per aquestes forces armades vietnamites mitjançant armes convencionals, armes químiques i l'arma de la fam que han creat deliberadament amb l'objectiu d'eliminar qualsevol resistència nacional en el seu origen.

També és una injúria greu als diversos centenars de milers de laosians massacrats i obligats a refugiar-se a l'estranger des de l'ocupació de Laos per part de la República Socialista del Vietnam; a la minoria nacional *hmong* de Laos, exterminada per les armes convencionals i químiques vietnamites, i finalment a més d'un milió de refugiats del mar (*boat people*), vietnamites morts a la mar o refugiats a l'estranger en la seva fugida per escapar-se de les repressions al Vietnam dutes a terme pel Govern de la República Socialista del Vietnam.

Aquesta adhesió llicenciosa de la República Socialista del Vietnam viola i desacredita els principis i els ideals nobles de l'Organització de les Nacions Unides i perjudica el prestigi i l'autoritat moral de la nostra Organització mundial. Representa un repte arrogant per a la comunitat internacional que no ignora res d'aquests crims de genocidi comesos per l'exèrcit vietnamita a Cambodja, que no cessa de denunciar-los i de condemnar-los des del 25 de desembre de 1978, data en la qual va començar la invasió vietnamita a Cambodja, i que exigeix el cessament d'aquests crims vietnamites de genocidi i la retirada total de les forces vietnamites de Cambodja i el restabliment del dret inalienable del poble de Cambodja de decidir el seu propi destí sense cap ingerència estrangera com ho estipulen les resolucions 34/22, 35/6 i 36/5 de l'Organització de les Nacions Unides."

9. La República Àrab del Iemen es va adherir al Conveni el 6 d'abril de 1989.

10. Respecte d'això el secretari general va rebre les comunicacions dels estats següents a les dates indicades a continuació:

Croàcia (18 de maig del 2001):

El Govern de la República de Croàcia emet una objecció al dipòsit de l'instrument d'adhesió de la República Federal de Iugoslàvia al Conveni per a la prevenció i la repressió del crim de genocidi perquè la República Federal de Iugoslàvia ja està vinculada pel Conveni des que va esdevenir un dels cinc estats successors iguals de l'Antiga República Socialista Federativa de Iugoslàvia.

Aquest fet ha estat confirmat per la República Federal de Iugoslàvia en la seva declaració del 27 d'abril de 1992 tal com va ser comunicada al secretari general (document de les Nacions Unides publicat amb la signatura A/46/915). Malgrat el

raonament polític que aquesta declaració insinua, la República Federal de Iugoslàvia hi fa saber que "respectaria estrictament tots els compromisos que la República Federativa Socialista de Iugoslàvia ha adquirit a escala internacional".

Pel que fa a aquesta qüestió, la República de Croàcia assenyala particularment la decisió de la Cort Internacional de Justícia, enunciada en la seva sentència de l'11 de juliol de 1996, segons els termes de la qual la República Federal de Iugoslàvia "estava vinculada per les disposicions del Conveni [sobre el genocidi] a la data del dipòsit de la petició [introduïda per Bòsnia i Hercegovina], el 20 de març de 1993" (Recull de la CIJ, 1996, pàg. 595, apartat 17).

El Govern de la República de Croàcia emet a més una objecció a la reserva formulada per la República Federal de Iugoslàvia respecte de l'article 9 del Conveni per a la prevenció i la repressió del crim de genocidi i considera que aquesta reserva és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni. El Govern de la República de Croàcia considera que el Conveni per a la prevenció i la repressió del crim de genocidi i, en particular, el seu article 9 estan plenament en vigor i són executoris entre la República de Croàcia i la República Federal de Iugoslàvia. El Govern de la República de Croàcia estima que ni el procediment especial pel qual la República Federal de Iugoslàvia entén esdevenir part en el Conveni sobre el genocidi de manera retroactiva, ni la seva reserva especial no tenen efecte jurídic sobre la competència de la Cort Internacional de Justícia en el procediment que la República de Croàcia ha presentat contra la República Federal de Iugoslàvia en aplicació del Conveni sobre el genocidi.

Bòsnia i Hercegovina (27 de desembre del 2001):

El 21 de març del 2001, el secretari general de l'Organització de les Nacions Unides va confirmar al representant permanent de Iugoslàvia prop de l'Organització que havia rebut una "notificació d'adhesió" al Conveni per a la prevenció i la repressió del crim de genocidi (1948). La nota del secretari general portava la referència LA 41 TR/221/1 (4-1).

La presidència de Bòsnia i Hercegovina emet una objecció al dipòsit d'aquest instrument d'adhesió.

El 29 de juny del 2001, Bòsnia i Hercegovina, la República de Croàcia, la República de Macedònia, la República d'Eslovènia i la República Federal de Iugoslàvia van signar un "Acord relatiu a les qüestions de successió", en el qual aquests estats en particular van declarar que eren "els cinc estats successors de l'Antiga República Federal Socialista de Iugoslàvia, en igualtat sobirana". Així doncs, aquí no es tracta d'"adhesió", sinó de successió. Se'n

desprèn que la República Federal de Iugoslàvia efectivament va succeir l'Antiga República Federativa Socialista de Iugoslàvia el 27 d'abril de 1992 (data de proclamació de la República Federal de Iugoslàvia) com a part en el Conveni sobre el genocidi.

A més, en el moment de la proclamació, el 27 d'abril de 1992, la República Federal de Iugoslàvia va fer una declaració -que va comunicar al secretari general- en la qual expressava la seva intenció de respectar estrictament els tractats internacionals en els quals la República Federativa Socialista de Iugoslàvia era part.

Per aquests dos motius, la República Federal de Iugoslàvia no té la possibilitat de formular reserves pel que fa a certes disposicions del Conveni sobre el genocidi (en aquest cas, l'article del Conveni) diversos anys després del 27 d'abril de 1992, data en la qual la República Federal de Iugoslàvia va esdevenir vinculada per la totalitat de les disposicions del Conveni. Bòsnia i Hercegovina remet, pel que fa a aquesta qüestió, a la lletra d de l'apartat 1 de l'article 2 i a l'article 19 del Conveni de Viena del 1969 sobre el dret dels tractats, que disposa expressament que un estat només pot formular reserves a un tractat en el moment de signar-lo, ratificar-lo, acceptar-lo, aprovar-lo o adherir-s'hi.

La presidència de Bòsnia i Hercegovina considera per tant com a nul·la i inexistente la pretesa "notificació d'adhesió al Conveni per a la prevenció i la repressió del crim de genocidi (1948)" enviada pel Govern de la República Federal de Iugoslàvia. A més, en la seva sentència de l'11 de juliol de 1996, la Cort Internacional de Justícia va declarar que "Iugoslàvia estava vinculada per les disposicions del Conveni en la data del dipòsit de la petició" en la instància introduïda per Bòsnia i Hercegovina el 20 de març de 1993 (CIJ, Rep. 1996, pàg. 610, apartat 17). La República Federal de Iugoslàvia continua estant vinculada de la mateixa manera pel Conveni, és a dir, sense poder emetre reserves.

11. El 19 de juliol de 1999, el Govern albanès va informar el secretari general que havia decidit retirar la reserva a l'article 9 feta en el moment de l'adhesió.

12. Respecte a aquesta qüestió, el 25 de juny de 1990, el secretari general va rebre del Govern israelià l'objecció següent:

El Govern de l'Estat d'Israel ha assenyalat que l'instrument d'adhesió de Bahrain al Conveni abans esmentat conté una declaració respecte d'Israel.

El Govern de l'Estat d'Israel opina que aquesta declaració, que té expressament un caràcter polític, és incompatible amb l'objecte i la finalitat d'aquest

Conveni i no pot de cap manera afectar les obligacions que incumbeixen al Govern de Bahrain en virtut del dret internacional general o de convenis particulars.

Pel que fa al fons de la qüestió, el Govern de l'Estat d'Israel adoptarà, pel que fa al Govern de Bahrain, una actitud de reciprocitat completa.

13. Mitjançant comunicacions rebudes el 8 de març, i el 19 i el 20 d'abril de 1989, respectivament, els governs de la Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques, de la República Socialista Soviètica de Bielorússia i de la República Socialista Soviètica d'Ucraïna han notificat al secretari general que retiraven la seva reserva relativa a l'article 9.

14. El 24 de juny de 1992, el Govern búlgar va notificar al secretari general la seva decisió de retirar la reserva a l'article 9 del Conveni, formulada en el moment de l'adhesió.

15. Respecte a aquesta qüestió, l'11 de gener de 1990, el secretari general va rebre del Govern de la República Federal d'Alemanya la declaració següent:

El Govern de la República Federal d'Alemanya ha pres nota de les declaracions fetes sota el títol "Reserves" pel Govern dels Estats Units d'Amèrica en el moment de la ratificació del Conveni per a la prevenció i la repressió del crim de genocidi adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 9 de desembre de 1948. El Govern de la República Federal d'Alemanya considera que l'apartat 2 de les declaracions esmentades es refereix a l'article 5 del Conveni i que per aquest fet no afecta en res les obligacions dels Estats Units d'Amèrica com a estat part en el Conveni.

16. El 5 de gener de 1998, el Govern finlandès va notificar al secretari general la seva decisió de retirar la reserva feta en el moment de l'adhesió al Conveni.

17. Mitjançant una comunicació rebuda el 8 de desembre de 1989, el Govern hongarès va notificar al secretari general la seva decisió de retirar la reserva relativa a l'article 9 formulada en el moment de l'adhesió.

18. Respecte a aquesta qüestió, el 14 d'octubre de 1996, el secretari general va rebre del Govern noruec la comunicació següent:

En la seva opinió, les reserves relatives a l'article 9 del Conveni són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni esmentat. Per tant, el Govern del Regne de Noruega no accepta les reserves formulades pels governs de Singapur i Malàisia pel que fa a l'article 9 del Conveni.

19. El 19 d'abril de 1990, el Govern mongol va informar el secretari general que retirava la reserva

formulada en el moment de l'adhesió respecte a l'article 9.

20. El 16 d'octubre de 1997, el Govern polonès va notificar al secretari general la seva decisió de retirar la reserva feta respecte de l'article 9 del Conveni en el moment de l'adhesió.

21. El 2 d'abril de 1997, el Govern romanès va notificar al secretari general la seva decisió de retirar la reserva feta a l'article 9 del Conveni.

22. Pel que fa a la reserva formulada per Iugoslàvia en el moment de l'adhesió, el secretari general va rebre del Govern següent una comunicació en la data indicada a continuació:

Suècia (2 d'abril del 2002):

El Govern suec ha pres nota de la notificació circular 164.2001.Treaties.1, del 15 de març del 2001, en la qual el secretari general feia saber que la República Federativa de Iugoslàvia tenia la intenció d'adherir-se al Conveni per a la prevenció i la repressió del crim de genocidi, amb una reserva. El Govern suec considera la República Federal de Iugoslàvia com un dels estats successors de la República Socialista Federativa de Iugoslàvia i, com a tal, com un estat part en el Conveni a partir de la data d'entrada en vigor d'aquest per a la República socialista federativa de Iugoslàvia. El Govern suec estima que atès que la reserva esmentada va ser formulada massa tard, segons els termes de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats del 1969, aquesta reserva està afectada d'un vici de nul·litat.

23. Mitjançant una notificació rebuda pel secretari general el 29 de gener de 1982, el Govern cubà va retirar la declaració feta en nom seu en el moment de la ratificació del Conveni esmentat (4 de març de 1953) relativa a les reserves als articles 9 i 12 formulades per Bulgària, Polònia, la República Socialista Soviètica de Bielorússia, la República Socialista Soviètica d'Ucraïna, Romania, Txecoslovàquia i la Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques.

24. El 3 d'octubre de 1983, el secretari general va rebre del Govern argentí l'objecció següent:

[El Govern argentí] formula una objecció formal pel que fa a [la declaració] d'aplicació territorial feta pel Regne Unit en relació amb les illes Malvines i les seves dependències, que ocupa il·legítimament anomenant-les "illes Falklands".

La República Argentina rebutja i considera com a nul·la i inexistent [l'esmentada declaració] d'aplicació territorial.

Amb referència a la comunicació que acabem d'esmentar, el secretari general va rebre el 28 de febrer de 1985, del Govern del Regne Unit de la

Gran Bretanya i Irlanda del Nord, la declaració següent:

El Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord no té cap dubte sobre el seu dret d'estendre, mitjançant notificació al dipositari efectuada de conformitat amb les disposicions pertinents del Conveni més amunt esmentat, l'aplicació de l'esmentat Conveni a les illes Falklands o, si escau, a les seves dependències.

Només per aquest motiu, el Govern del Regne Unit no pot atribuir cap efecte jurídic [a la comunicació] de l'Argentina.

25. Adhesió en nom de la República de Vietnam del Sud de l'11 d'agost de 1950.

26. Els dies 6 i 7 de juny de 1997, el secretari general va rebre comunicacions dels governs xinès i britànic en relació amb l'estatut de Hong Kong. En el moment de la represa de l'exercici de la sobirania sobre Hong Kong, el Govern xinès va notificar al secretari general que el Conveni, juntament amb la reserva formulada pel Govern xinès, s'aplicaria també a la regió administrativa especial de Hong Kong.

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 23 de març del 2006, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern en data 1 de març, sota el títol **Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Tractat Internacional i procedir a la seva tramitació com a tal.
2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 13 d'abril del 2006, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 23 de març del 2006

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial

Adoptada l'any 1948 per l'Assemblea General de les Nacions Unides i integrada en l'ordre jurídic andorrà a través de l'article 5 de la Constitució del Principat d'Andorra, la Declaració universal dels drets humans anuncia que la discriminació en funció de la raça, el color o l'origen ètnic és una ofensa a la dignitat humana. La Declaració universal dels drets humans, essent un text de base, ha estat posteriorment desenvolupada per diversos convenis que amplien i actualitzen els drets enunciats.

El Conveni sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial amplia els drets referents a aquest camp. Adoptat el 21 de desembre de 1965, obert a signatura el 7 de març del 1966, i entrat en vigor el 4 de gener de 1969, aquest Conveni posa en pràctica els principis consagrats en la Declaració de les Nacions Unides sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, i actualment compta amb 170 estats parts i amb 84 estats signataris, un dels quals és Andorra. El Conveni defineix la discriminació racial com "tota distinció, exclusió, restricció o preferència basada en motius de raça, color, llinatge o origen nacional o ètnic que tingui per objectiu o per resultat anul·lar o menyscar el reconeixement, gaudi o exercici, en condicions d'igualtat, dels drets humans i llibertats fonamentals en les esferes política, econòmica, social, cultural o en qualsevol altra esfera de la vida pública".

Aquest Conveni obliga a eliminar la discriminació racial, a prohibir les pràctiques discriminatòries i a prendre mesures especials i concretes en les diverses esferes per assegurar un desenvolupament adequat i la protecció de certs grups racials o de persones que pertanyen a aquests grups.

El Conveni instaura un sistema internacional de supervisió, anomenat Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial, amb el consegüent compromís de cada estat part d'elaborar informes periòdics respecte a l'adopció de mesures legislatives, judicials, administratives i a l'aplicació en el seu territori de les obligacions establertes en el Conveni. Aquest òrgan essencial, compost per 18 experts de gran prestigi moral, és també l'encarregat de rebre les comunicacions que emanen de persones que denuncien haver estat víctimes de la violació d'un dret enunciat pel Conveni i d'actuar en conseqüència. En tot cas, l'article 14 condiona la competència d'aquest Comitè a la declaració de reconeixement de competència per cada estat.

El Principat d'Andorra reconeix la competència del Comitè esmentat mitjançant la declaració següent:

"El Principat d'Andorra, en aplicació de l'apartat 1 de l'article 14 del Conveni, declara que reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus que afirmen ser víctimes d'una violació, per part del Principat d'Andorra, de qualsevol dels drets estipulats al Conveni. No obstant això, aquest procediment només s'aplicarà en la mesura en què el Comitè hagi establert que l'assumpte objecte de la comunicació no és tractat o no ha estat tractat.

Andorra va signar aquest Conveni el 5 d'agost del 2002, juntament amb el Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics, els seus dos Protocols i el Conveni contra la tortura i altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants.

Amb la ratificació d'aquest Conveni, Andorra incorpora en el seu ordenament jurídic elements necessaris per garantir la no-vulneració dels drets relacionats amb la discriminació racial, i es posa al nivell de la majoria d'estats del món. La ratificació d'aquest Conveni coincideix amb aquella força, voluntat i compromís de l'estat andorrà d'actualitzar i proveir les garanties necessàries perquè els principis i els drets enunciat en la Constitució trobin el seu reconeixement en altres instruments internacionals. En aquest sentit, Andorra avança cap a la ratificació dels textos més importants de les Nacions Unides en matèria de drets humans.

Aquest Conveni s'adequa totalment als preceptes de la Constitució del Principat d'Andorra. Aquesta, a través dels articles 1.2, 3.4, 5 i 6, enuncia el respecte i la promoció de la llibertat, la igualtat, la justícia, la tolerància, la defensa dels drets humans i la dignitat de les persones.

S'aprova:

La ratificació del Principat d'Andorra del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, adoptat el 21 de desembre de 1965, que va entrar en vigor el 4 de gener de 1969, i signat per Andorra el 5 d'agost del 2002.

El Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor del Conveni per a Andorra.

Andorra la Vella, 29 de desembre del 2005

Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial

Els estats part en aquest Conveni,

Considerant que la Carta de les Nacions Unides està basada en els principis de la dignitat i de la igualtat inherents a tots els éssers humans, i que tots els estats membres s'han compromès a actuar, tant conjuntament com de forma separada, cooperant amb l'Organització, amb vista a assolir un dels objectius de les Nacions Unides, en concret el de promoure i d'estimular el respecte universal i efectiu dels drets humans i de les llibertats fonamentals per a tothom, sense distinció per motius de raça, de gènere, d'idioma o de religió;

Considerant que la Declaració universal dels drets humans proclama que tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i de dret, i que tota persona té tots els drets i totes les llibertats que s'hi enuncien, sense cap mena de distinció, en particular per motius de raça, de color o d'origen nacional;

Considerant que tots els éssers humans són iguals davant la llei i tenen dret a igual protecció de la llei contra tota discriminació i contra tota incitació a la discriminació;

Considerant que les Nacions Unides han condemnat el colonialisme i totes les pràctiques de segregació i de discriminació que porta associades, sigui quina sigui la seva forma i on sigui que existeixin, i que la Declaració sobre la concessió de la independència als països i als pobles colonials, del 14 de desembre de 1960 [Resolució 1514 (XV) de l'Assemblea General], ha afirmat i proclamat solemnement la necessitat de posar-hi fi de manera ràpida i incondicional;

Considerant que la Declaració de les Nacions Unides sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, del 20 de novembre de 1963 [Resolució 1904 (XVIII) de l'Assemblea General], afirma solemnement la necessitat d'eliminar ràpidament en totes les parts del món la discriminació racial en totes les seves formes i manifestacions i d'assegurar la comprensió i el respecte de la dignitat de la persona humana;

Convençuts del fet que qualsevol doctrina de superioritat fonamentada en la diferenciació entre les races és científicament falsa, moralment condemnable i socialment injusta i perillosa, i del fet que res, ni en la teoria ni en la pràctica, permet de justificar, sigui on sigui, la discriminació racial;

Reafirmant que la discriminació entre éssers humans per motius de raça, de color o d'origen ètnic constitueix un obstacle en les relacions amistoses i pacífiques entre les nacions i és susceptible de pertorbar la pau i la seguretat entre els pobles, i també la coexistència harmoniosa de les persones, fins i tot dins d'un mateix estat;

Convençuts que l'existència de barreres racials és incompatible amb els ideals de qualsevol societat humana;

Alarmats per les manifestacions de discriminació racial que encara existeixen en algunes parts del món i per les polítiques governamentals basades en la superioritat o l'odi racial, com ara polítiques d'apartheid, de segregació o de separació;

Decidits a adoptar totes les mesures necessàries per tal d'eliminar ràpidament la discriminació racial en totes les seves formes i manifestacions, i a prevenir i combatre les doctrines i les pràctiques racistes amb l'objectiu de promoure l'entesa entre les races i d'edificar una comunitat internacional lliure de tots els tipus de segregació i de discriminació racial;

Tenint presents el Conveni relatiu a la discriminació en matèria d'ocupació i de professió, aprovat per l'Organització Internacional del Treball el 1958, i el Conveni relatiu a la lluita contra la discriminació en l'àmbit de l'ensenyament, adoptat per l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura el 1960;

Desitjosos de posar en pràctica els principis incorporats a la Declaració de les Nacions Unides sobre l'eliminació de tots els tipus de discriminació racial i d'assegurar, al més ràpidament possible, que s'adoptin mesures pràctiques a tal efecte, han acordat el següent:

Part I

Article 1

1. Als efectes d'aquest Conveni l'expressió "discriminació racial" significa qualsevol distinció, exclusió, restricció o preferència fonamentada en la raça, el color, el llinatge o l'origen nacional o ètnic, que tingui per objectiu o per resultat anul·lar o menyscar el reconeixement, el gaudi o l'exercici, en condicions d'igualtat, dels drets humans i de les llibertats fonamentals en els àmbits polític, econòmic, social i cultural o en qualsevol altre àmbit de la vida pública.

2. Aquest Conveni no s'aplica a les distincions, exclusions, restriccions o preferències que faci un estat part en aquest Conveni entre nacionals i no nacionals.

3. Cap disposició d'aquest Conveni pot interpretar-se en un sentit que afecti d'alguna manera les disposicions legislatives dels estats part en el Conveni sobre nacionalitat, ciutadania o naturalització, sempre que aquestes disposicions no estableixin discriminació contra alguna nacionalitat en particular.

4. Les mesures especials adoptades amb el propòsit únic d'assegurar el progrés adequat de certs grups racials o ètnics o d'individus que requereixin la protecció que pugui ser necessària amb la finalitat de garantir-los, en condicions d'igualtat, el gaudi o l'exercici dels drets humans i de les llibertats fonamentals no es consideren mesures de discriminació racial, sempre que aquestes no tinguin com a conseqüència el manteniment de drets diferents per als diferents grups racials i que no es mantinguin en vigor un cop assolits els objectius per als quals es prengueren.

Article 2

1. Els estats part condemnen la discriminació racial i es comprometen a seguir, per tots els mitjans apropiats i sense dilacions, una política que tendeixi a eliminar la discriminació racial en tots els seus tipus i a promoure l'entesa entre totes les races, i, amb aquest objectiu:

a) Cada estat part es compromet a no incórrer en cap acte o pràctica de discriminació racial contra persones, grups de persones o institucions i a assegurar que totes les autoritats públiques i institucions públiques, nacionals i locals, actuïn d'acord amb aquesta obligació.

b) Cada estat part es compromet a no fomentar, ni defensar ni donar suport a la discriminació racial practicada per qualsevol persona o organització.

c) Cada estat part ha de prendre mesures efectives per revisar les polítiques governamentals nacionals i locals, i per modificar, derogar o anul·lar qualsevol llei i qualsevol reglament que tingui com a efecte crear la discriminació racial o perpetuar-la allà on ja existeixi.

d) Cada estat part ha de prohibir i acabar, per tots els mitjans apropiats, àdhuc si les circumstàncies ho exigeixen, amb legislació, amb la discriminació racial practicada per qualsevol persona, grup o organització.

e) Cada estat part es compromet a afavorir, quan escaigui, les organitzacions i els moviments integracionistes multirracials i altres mitjans encaminats a eliminar les barreres entre les races, i a desencoratjar tot allò que tendeixi a enfortir la divisió racial.

2. Els estats part, si les circumstàncies ho exigeixen, han de prendre mesures especials i concretes en els àmbits social, econòmic, cultural i en altres àmbits per assegurar el desenvolupament adequat o la protecció de certs grups racials o d'individus que pertanyin a aquests grups, amb la finalitat de garantir-los, en condicions d'igualtat, l'exercici dels drets humans i de les llibertats fonamentals. Aquestes mesures en cap cas no poden tenir com a conseqüència el manteniment de drets desiguals o diferents per als

diversos grups racials un cop assolits els objectius per als quals foren adoptats.

Article 3

Els estats part condemnen en particular la segregació racial i l'apartheid i es comprometen a prevenir, prohibir i eradicar en els territoris sota la seva jurisdicció totes les pràctiques d'aquesta naturalesa.

Article 4

Els estats part condemnen tota la propaganda i totes les organitzacions que s'inspiren en idees o en teories fonamentades en la superioritat d'una raça o d'un grup de persones d'un determinat color o d'un cert origen ètnic, o que pretenguin justificar o promoure l'odi racial i la discriminació racial, sigui quina sigui la seva forma, i es comprometen a prendre mesures immediates i positives destinades a eradicar tota incitació a tal discriminació, o tota mena d'actes de discriminació, i, amb aquesta finalitat, tenint degudament en compte els principis incorporats en la Declaració universal dels drets humans, i també els drets expressament enunciats a l'article 5 d'aquest Conveni, es comprometen especialment:

a) A declarar com a actes punibles per llei qualsevol difusió d'idees basades en la superioritat o en l'odi racial, qualsevol incitació a la discriminació racial, i també tot acte de violència o tota incitació a cometre aitals actes contra qualsevol raça o grup de persones d'un altre color o d'un altre origen ètnic, i qualsevol mena de suport donat a les activitats racistes, inclòs el seu finançament.

b) A declarar il·legals i a prohibir les organitzacions i les activitats de propaganda organitzada i tota altra activitat de propaganda que promoguin i incitin la discriminació racial, i a declarar delictes punibles per llei la participació en aitals organitzacions o en aitals activitats.

c) A no permetre que les autoritats ni les institucions públiques nacionals o locals promoguin o incitin la discriminació racial.

Article 5

D'acord amb les obligacions fonamentals estipulades a l'article 2 d'aquest Conveni, els estats part es comprometen a prohibir i a eliminar la discriminació racial en tots els seus tipus i a garantir el dret de tota persona a la igualtat davant la llei, sense distinció de raça, de color i d'origen nacional o ètnic, especialment en el gaudi dels drets següents:

a) El dret a la igualtat de tractament davant els tribunals i tots els altres òrgans que administren justícia.

b) El dret a la seguretat personal i a la protecció de l'estat contra tot acte de violència o atemptat contra la integritat personal, comès per funcionaris públics o per qualsevol individu, grup o institució.

c) Els drets polítics, en particular el dret a participar en les eleccions, votar i ser elegit, per mitjà de sufragi universal i de igualtat; el de participar en el govern i en la direcció dels assumptes públics a qualsevol nivell; i el d'accés, en condicions d'igualtat, a les funcions públiques.

d) Altres drets civils, en particular:

i. El dret a circular lliurement i a escollir la residència en el territori d'un estat.

ii. El dret a sortir de qualsevol país, àdhuc del propi, i a tornar al país propi.

iii. El dret a una nacionalitat.

iv. El dret a casar-se i a l'elecció del cònjuge.

v. El dret a la propietat, ja sigui individualment o en associació amb altres.

vi. El dret a heretar.

vii. El dret a la llibertat de pensament, de consciència i de religió.

viii. El dret a la llibertat d'opinió i d'expressió.

ix. El dret a la llibertat de reunió i d'associació pacífiques.

e) Els drets econòmics, socials i culturals, en particular:

x. El dret al treball, i a la lliure elecció de feina, a condicions justes i satisfactòries de treball, a la protecció contra l'atur, a igual salari per igual treball, a una remuneració justa i satisfactòria.

xi. El dret a fundar sindicats i a sindicar-se.

xii. El dret a l'habitatge.

xiii. El dret a la salut, a l'assistència mèdica, a la seguretat social i als serveis socials.

xiv. El dret a l'educació i a la formació professional.

xv. El dret a participar, en condicions d'igualtat, en les activitats culturals.

f) El dret d'accés a tots els llocs i a tots els serveis destinats a ús públic, com ara els mitjans de transport, els hotels, els restaurants, els cafès, els espectacles i els parcs.

Article 6

Els estats part asseguruen a totes les persones sota la seva jurisdicció, protecció i vies de recurs efectives, davant dels tribunals nacionals i davant d'altres institucions de l'estat competents, contra tot acte de discriminació racial que, contravenint aquest Conveni, violi els seus drets individuals i les seves

llibertats fonamentals, i també el dret a demanar a aquests tribunals satisfacció o reparació justa i adequada per qualsevol perjudici sofert com a conseqüència d'aquesta discriminació.

Article 7

Els estats part es comprometen a prendre mesures immediates i eficaces, especialment en els àmbits de l'ensenyament, de l'educació, de la cultura i de la informació, amb la intenció de combatre els prejudicis que condueixen a la discriminació racial i de promoure la comprensió, la tolerància i l'amistat entre les nacions i els diversos grups racials o ètnics, i també de propagar els objectius i els principis de la Carta de les Nacions Unides, de la Declaració universal dels drets humans, de la Declaració de les Nacions Unides sobre l'eliminació de tots els tipus de discriminació racial i d'aquest Conveni.

Part II

Article 8

1. Es constitueix un Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial (denominat d'ara endavant el Comitè) compost per divuit experts de gran prestigi moral i de reconeguda imparcialitat, elegits pels estats part entre els seus nacionals, els quals exerceixen les seves funcions a títol personal. En la constitució del Comitè es té en compte una distribució geogràfica equitativa i la representació de les diferents formes de civilització i també dels principals sistemes jurídics.

2. Els membres del Comitè s'elegeixen en votació secreta d'una llista de persones nomenades pels estats part. Cadascun dels estats part pot nomenar una persona entre els seus propis nacionals.

3. L'elecció inicial té lloc sis mesos després de la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni. Almenys tres mesos abans de la data de cada elecció, el secretari general de l'Organització de les Nacions Unides adreça una carta als estats part invitant-los a presentar llurs candidatures en un termini de dos mesos. El secretari general prepara una llista en la qual indica per ordre alfabètic tots els candidats i els estats part que les han nomenat, i la sotmet als estats part.

4. Els membres del Comitè s'escullen en una reunió dels estats part que convoca el secretari general a la seu de l'Organització de les Nacions Unides. En aquesta reunió, per a la qual el quòrum es constitueix amb els dos terços dels estats part, s'elegeixen com a membres del Comitè els candidats que obtenen el major nombre de vots i la majoria absoluta dels vots dels representants dels estats part presents i votants.

5. (a) Els membres del Comitè s'elegeixen per quatre anys. No obstant això, el mandat de nou membres elegits a la primera elecció expirarà al cap de dos anys; immediatament després de la primera elecció, el president del Comitè ha de designar per sorteig el nom d'aquests nou membres.

(b) Per cobrir les vacants imprevistes, l'estat part l'expert del qual hagi cessat en les seves funcions com a membre del Comitè ha de nomenar entre els seus nacionals un altre expert, sota reserva de l'aprovació del Comitè.

6. Els estats part són responsables de les despeses dels membres del Comitè mentre aquests exerceixin les seves funcions en el si del mateix Comitè.

Article 9

1. Els estats part es comprometen a presentar al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides, per al seu examen per part del Comitè, un informe sobre les mesures legislatives, judicials, administratives o d'altra índole que hagin adoptat i que serveixin per fer efectives les disposicions d'aquest Conveni: a) dins del termini d'un any a partir de l'entrada en vigor del Conveni per a l'estat de què es tracti; i b) en endavant, cada dos anys i, a més, cada vegada que ho sol·liciti el Comitè. El Comitè pot sol·licitar més informació als estats part.

2. El Comitè informa cada any, a través del secretari general, l'Assemblea General de l'Organització de les Nacions Unides sobre les seves activitats, i pot fer suggeriments i recomanacions de caràcter general basades en l'examen dels informes i de la informació rebuts dels estats part. Aquests suggeriments i aquestes recomanacions de caràcter general es comuniquen a l'Assemblea General, juntament amb les observacions dels estats part, si n'hi hagués.

Article 10

1. El Comitè adopta el seu reglament intern.

2. El Comitè elegix la seva mesa per un període de dos anys.

3. El secretari general de l'Organització de les Nacions Unides assumeix la secretaria del Comitè.

4. Les reunions del Comitè se celebren normalment a la seu de l'Organització de les Nacions Unides.

Article 11

1. Si un estat part considera que un altre estat part no aplica les disposicions d'aquest Conveni pot portar l'assumpte a l'atenció del Comitè. Llavors, el Comitè transmet la comunicació a l'estat part afectat. En un termini de tres mesos, l'estat que rep la comunicació sotmet al Comitè explicacions o declaracions per escrit que aclareixin l'assumpte en qüestió i que

indiquin, si escau, les mesures que l'esmentat estat hagi pogut prendre per tal de remeiar la situació.

2. Si en un termini de sis mesos, a comptar de la data de recepció de la comunicació original per part de l'estat destinatari, no s'ha resolt la qüestió a satisfacció d'ambdues parts, mitjançant negociacions bilaterals o per algun altre procediment a llur disposició, qualsevol dels dos estats té dret a sotmetre novament l'assumpte al Comitè, adreçant una notificació al Comitè i a l'altre estat interessat.

3. El Comitè només pot conèixer d'un assumpte que se li sotmeti d'acord amb l'apartat 2 d'aquest article, després d'assegurar-se que s'han interposat i esgotat tots els recursos de jurisdicció interna sobre el cas, d'acord amb els principis del dret internacional generalment admesos. Aquesta regla no s'aplica si la tramitació dels recursos supera els terminis raonables.

4. En qualsevol assumpte que se li sotmeti, el Comitè pot demanar als estats part interessats que li facilitin qualsevol altra informació complementària rellevant.

5. Quan el Comitè examina un assumpte en aplicació d'aquest article, els estats part implicats tenen el dret de designar un representant que participi, sense dret de vot, als treballs del Comitè durant els debats.

Article 12

1. (a) Un cop el Comitè ha obtingut i ha estudiat tota la informació que estima necessària, el president designa una Comissió De Conciliació *ad hoc* (anomenada d'ara endavant la Comissió), integrada per cinc persones que poden ser o no membres del Comitè. Els membres de la Comissió són designats amb el consentiment ple i unànim de les parts en la controvèrsia i la Comissió posa els seus bons oficis a disposició dels estats concernits per tal d'arribar a una solució amistosa de la controvèrsia, basada en el respecte d'aquest Conveni.

(b) Si, en el termini de tres mesos, els estats part en la controvèrsia no arriben a un acord sobre la composició de la totalitat o d'una part dels membres de la Comissió, els membres sobre els quals no hi hagi hagut acord entre els estats part en la controvèrsia són elegits per vot secret i per majoria de dos terços del Comitè d'entre els seus propis membres.

2. Els membres de la Comissió exerceixen les seves funcions a títol personal. No poden ser nacionals dels estats part en la controvèrsia, ni tampoc d'un estat que no sigui part en aquest Conveni.

3. La Comissió elegeix el seu propi president i aprova el seu reglament intern.

4. Les reunions de la Comissió es fan normalment a la seu de l'Organització de les Nacions Unides o a qualsevol altre lloc que la Comissió consideri apropiat.

5. El secretariat previst en l'apartat 3 de l'article 10 d'aquest Conveni també presta els seus serveis a la Comissió cada cop que una controvèrsia entre estats part en motivi la seva constitució.

6. Els estats part en la controvèrsia comparteixen per igual totes les despeses dels membres de la Comissió, d'acord amb un pressupost estimatiu que farà el secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

7. El secretari general té l'atribució de pagar, si és necessari, les despeses dels membres de la Comissió, abans que els estats part en la controvèrsia reemborsin els costos d'acord amb l'apartat 6 d'aquest article.

8. La informació obtinguda i estudiada pel Comitè es posa a disposició de la Comissió, i aquesta pot demanar als estats interessats que li facilitin qualsevol altra informació complementària pertinent.

Article 13

1. Un cop la Comissió ha examinat totalment l'assumpte prepara i sotmet al president del Comitè un informe en el qual figuren les seves conclusions sobre totes les qüestions de fet relatives a la controvèrsia entre les parts i les recomanacions que la Comissió considera apropiades per a la solució amistosa de la controvèrsia.

2. El president del Comitè comunica l'informe de la Comissió a cadascun dels estats part en la controvèrsia. En un termini de tres mesos aquests estats han de notificar al president del Comitè si accepten o no les recomanacions contingudes en l'informe de la Comissió.

3. Transcorregut el termini previst a l'apartat 2 d'aquest article, el president del Comitè comunica l'informe de la Comissió i les declaracions dels estats part concernits als altres estats part en aquest Conveni.

Article 14

1. Tot estat part pot declarar en qualsevol moment que reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar comunicacions d'individus o de grups d'individus sota la seva jurisdicció que al·leguin ésser víctimes d'una violació, per part d'aquell estat part, de qualsevol dels drets enunciats en aquest Conveni. El Comitè no rep cap comunicació relativa a un estat part que no hagi fet aital declaració.

2. Tot estat part que faci una declaració conforme a l'apartat 1 d'aquest article pot establir o designar un òrgan, dins del seu ordenament jurídic nacional, amb competència per rebre i examinar peticions d'individus o de grups d'individus sota la seva jurisdicció que al·leguin ésser víctimes d'una violació de qualsevol dels drets establerts en aquest Conveni i hagin esgotat altres vies locals de recurs disponibles.

3. L'estat part interessat ha de dipositar la declaració que faci d'acord amb l'apartat 1 d'aquest article i el nom de qualsevol òrgan establert o designat d'acord amb l'apartat 2 d'aquest article en mans del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides, qui en trametrà còpies als altres estats part. La declaració pot retirar-se en qualsevol moment per mitjà d'una notificació al secretari general, però aquesta notificació no té efectes respecte de les comunicacions que el Comitè tingui pendents.

4. L'òrgan establert o designat de conformitat amb l'apartat 2 d'aquest article portarà un registre de les peticions i dipositarà anualment, pels conductes pertinents, còpies certificades del registre al secretari general amb el sobreentès que el seu contingut no es donarà a conèixer públicament.

5. En cas que no obtingui reparació satisfactòria de l'òrgan establert o designat d'acord amb l'apartat 2 d'aquest article, el peticionari té el dret d'adreçar al Comitè, en el termini de sis mesos, una comunicació a tal efecte.

6. (a) El Comitè fa arribar, a títol confidencial, qualsevol comunicació que se li remeti a l'estat part que presumptament hagi violat qualsevol disposició d'aquest Conveni, però la identitat de la persona o del grup de persones implicades no es pot revelar sense el consentiment exprés de la persona o del grup de persones en qüestió. El Comitè no accepta comunicacions anònimes.

(b) En un termini de tres mesos, l'estat que rep la comunicació ha de sotmetre al Comitè explicacions o declaracions per escrit que aclareixin l'assumpte, indicant, si escau, les mesures que s'han pres per remeiar la situació.

7. (a) El Comitè examina les comunicacions tenint en compte tota la informació posada a la seva disposició per l'estat part interessat i pel peticionari. El Comitè no ha d'examinar cap comunicació d'un peticionari sense assegurar-se abans que aquest peticionari ha esgotat tots els recursos nacionals disponibles. No obstant això, aquesta regla no s'aplica quan la tramitació dels recursos supera els terminis raonables.

(b) El Comitè ha de transmetre els seus suggeriments i les seves recomanacions, en cas que n'hi hagi, a l'estat part concernit i al peticionari.

8. El Comitè ha d'incloure en el seu informe anual un resum d'aquestes comunicacions i, si escau, un resum de les explicacions i les declaracions dels estats part concernits, i també dels seus propis suggeriments i recomanacions.

9. El Comitè només és competent per exercir les funcions previstes en aquest article si un mínim de deu estats part en aquest Conveni estan vinculats per declaracions presentades de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article.

Article 15

1. Mentre no s'assoleixin els objectius de la Declaració sobre la concessió de la independència als països i als pobles colonials que figura en la resolució 1514 (XV) de l'Assemblea General de l'Organització de les Nacions Unides, del 14 de desembre de 1960, les disposicions d'aquest Conveni no limiten de cap manera el dret de petició concedit a aquests pobles per altres instruments internacionals o per l'Organització de les Nacions Unides o els seus organismes especialitzats.

2. (a) El Comitè establert d'acord amb l'apartat 1 de l'article 8 d'aquest Conveni ha de rebre una còpia de les peticions que provenen dels òrgans de l'Organització de les Nacions Unides que tracten assumptes directament relacionats amb els principis i els objectius d'aquest Conveni, i ha d'expressar una opinió i emetre recomanacions quant a les peticions rebudes en el decurs de l'examen de les peticions que emanen d'habitants dels territoris sota tutela o no autònoms, o de qualsevol altre territori al qual s'apliqui la resolució 1514 (XV) de l'Assemblea General, relatives a assumptes tractats en aquest Conveni i sotmesos a examen dels òrgans mencionats.

(b) El Comitè ha de rebre dels òrgans competents de l'Organització de les Nacions Unides una còpia dels informes sobre les mesures d'ordre legislatiu, judicial, administratiu o altre directament relacionades amb els principis i els objectius d'aquest Conveni aplicades en els territoris mencionats a la lletra (a) d'aquest apartat pels poders que els administren, i ha de comunicar les seves opinions i recomanacions a aquests òrgans.

3. El Comitè ha d'incloure en els seus informes a l'Assemblea General un resum de les peticions i dels informes que ha rebut dels òrgans de l'Organització de les Nacions Unides, i de les opinions i les recomanacions del Comitè sobre les peticions i informes esmentats.

4. El Comitè ha de sol·licitar al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides que li faciliti tota la informació que es trobi al seu abast i que sigui rellevant amb els objectius d'aquest Conveni relativa

als territoris mencionats en la lletra a de l'apartat 2 d'aquest article.

Article 16

Les disposicions d'aquest Conveni quant a les mesures que s'han de prendre per resoldre controvèrsies o denúncies s'apliquen sense perjudici d'altres procediments de resolució de controvèrsies o denúncies en matèria de discriminació establerts en instruments constitutius de l'Organització de les Nacions Unides i dels seus organismes especialitzats o en convenis adoptats per aquests organismes, i no impedeixen que els estats part recorrin a altres procediments per a la resolució d'una controvèrsia de conformitat amb convenis internacionals generals o especials que estiguin en vigor entre ells.

Part III

Article 17

1. Aquest Conveni està obert a la signatura de qualsevol estat membre de l'Organització de les Nacions Unides o a la d'un membre d'algun dels seus organismes especialitzats, de qualsevol estat part en l'Estatut de la Cort Internacional de Justícia, i de qualsevol altre estat invitat per l'Assemblea General de l'Organització de les Nacions Unides a ésser part en aquest Conveni.

2. Aquest Conveni està subjecte a ratificació. Els instruments de ratificació s'han de dipositar en mans del secretari general de les Nacions Unides.

Article 18

1. Aquest Conveni ha d'estar obert a l'adhesió de qualsevol dels estats als quals fa referència l'article 17, apartat 1, del Conveni.

2. L'adhesió té efectes a partir del dipòsit d'un instrument d'adhesió en mans del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

Article 19

1. Aquest Conveni entrarà en vigor el trentè dia a partir de la data en què s'hagi dipositat el vint-i-setè instrument de ratificació o d'adhesió en mans del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

2. Per a cada estat que ratifiqui aquest Conveni o s'hi adhereixi després d'haver estat dipositat el vint-i-setè instrument de ratificació o d'adhesió, el Conveni entrarà en vigor el trentè dia a partir de la data en què s'hagi dipositat el seu propi instrument de ratificació o d'adhesió.

Article 20

1. El secretari general de l'Organització de les Nacions Unides ha de rebre i comunicar a tots els estats que siguin o que poden esdevenir parts en aquest Conveni el text de les reserves formulades pels estats en el moment de la ratificació o de l'adhesió. Qualsevol estat que tingui objeccions a una reserva ha de notificar-ho al secretari general, dins d'un termini de noranta dies a comptar de la data de la comunicació esmentada, manifestant que no accepta la reserva en qüestió.

2. No s'accepta cap reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat d'aquest Conveni, ni es permet cap reserva que pugui inhibir el funcionament de qualsevol dels òrgans establerts per aquest Conveni. Es considera que una reserva entra dins les categories suara definides si com a mínim dues terceres parts dels estats part en el Conveni hi formulen objeccions.

3. Les reserves poden ser retirades en qualsevol moment per mitjà d'una notificació adreçada al secretari general. Aquesta notificació tindrà efectes a partir de la data en què s'hagi rebut.

Article 21

Un estat part pot denunciar aquest Conveni per mitjà d'una notificació adreçada al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides. La denúncia tindrà efectes un any després de la data en la qual el secretari general hagi rebut la notificació.

Article 22

Qualsevol controvèrsia entre dos o més estats part quant a la interpretació o a l'aplicació d'aquest Conveni que no es resolgui mitjançant negociació o mitjançant els procediments previstos expressament en aquest Conveni s'ha de sotmetre, a instància de qualsevol de les parts en la controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia, tret que les parts en la controvèrsia acordin una altra modalitat d'arranjament.

Article 23

1. Qualsevol estat part pot demanar, en qualsevol moment, la revisió d'aquest Conveni per mitjà d'una notificació escrita adreçada al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

2. L'Assemblea General de l'Organització de les Nacions Unides decideix sobre les mesures que cal prendre, si escau, respecte a aquesta demanda.

Article 24

El secretari general de l'Organització de les Nacions Unides ha d'informar tots els estats als quals fa

referència l'article 17, apartat 1, d'aquest Conveni sobre:

(a) Les signatures d'aquest Conveni i els instruments de ratificació i d'adhesió dipositats de conformitat amb els articles 17 i 18.

(b) La data d'entrada en vigor d'aquest Conveni de conformitat amb l'article 19.

(c) Les comunicacions i les declaracions rebudes de conformitat amb els articles 14, 20 i 23.

(d) Les denúncies notificades de conformitat amb l'article 21.

Article 25

1. Aquest Conveni, els textos del qual en anglès, xinès, espanyol, francès, i rus són igualment autèntics, s'ha de dipositar en els arxius de l'Organització de les Nacions Unides.

2. El secretari general de l'Organització de les Nacions Unides ha de trametre còpies certificades d'aquest Conveni a tots els estats que pertanyin a qualsevol de les categories mencionades en l'article 17, apartat 1, del Conveni.

Situació del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial

Nova York, 7 de març de 1966

Entrada en vigor:	4 de gener de 1969, de conformitat amb l'article 19 ¹
Situació el 27 de setembre del 2005:	signataris: 84, parts: 170

Participant	Signatura	Ratificació, adhesió (a), successió (d)
Afganistan		6 de juliol de 1983 a
Albània		11 de maig de 1994 a
Alemanya ²	10 de febrer de 1967	16 de maig de 1969
Algèria	9 de desembre de 1966	14 de febrer de 1972
Antiga República Iugoslava de Macedònia ³		18 de gener de 1994 d
Antigua i Barbuda		25 d'octubre de 1988 d
Andorra	5 d'agost de 2002	
Àrabia Saudita		23 de setembre de 1997 a
Argentina	13 de juliol de 1967	2 d'octubre de 1968
Armènia		23 de juny de 1993 a
Austràlia	13 d'octubre de 1966	30 de setembre de 1975
Àustria	22 de juliol de 1969	9 de maig de 1972
Azerbaidjan		16 d'agost de 1996 a
Bahames		5 d'agost de 1975 d
Bahrain		27 de març de 1990 a
Bangladesh		11 de juny de 1979 a
Barbados		8 de novembre de 1972 a

Bèlgica	17 d'agost de 1967	7 d'agost de 1975
Belize	6 de setembre de 2000	14 de novembre de 2001
Benín	2 de febrer de 1967	30 de novembre de 2001
Bhutan	26 de març de 1973	
Bielorússia	7 de març de 1966	8 d'abril de 1969
Bolívia	7 de juny de 1966	22 de setembre de 1970
Bòsnia i Hercegovina ³		16 de juliol de 1993 d
Botswana		20 de febrer de 1974 a
Brasil	7 de març de 1966	27 de març de 1968
Bulgària	1 de juny de 1966	8 d'agost de 1966
Burkina Faso		18 de juliol de 1974 a
Burundi	1 de febrer de 1967	27 d'octubre de 1977
Cambotja	12 d'abril de 1966	28 de novembre de 1983
Camerun	12 de desembre de 1966	24 de juny de 1971
Canadà	24 d'agost de 1966	14 d'octubre de 1970
Cap Verd		3 d'octubre de 1979 a
Colòmbia	23 de març de 1967	2 de setembre de 1981
Comores	22 de setembre de 2000	27 de setembre de 2004
Congo		11 de juliol de 1988 a
Costa d'Ivori		4 de gener de 1973 a
Costa Rica	14 de març de 1966	16 de gener de 1967
Croàcia ³		12 d'octubre de 1992 d
Cuba	7 de juny de 1966	15 de febrer de 1972
Dinamarca	21 de juny de 1966	9 de desembre de 1971
Egipte	28 de setembre de 1966	1 de maig de 1967
El Salvador		30 de novembre de 1979 a
Emirats Àrabs Units		20 de juny de 1974 a
Equador		22 de setembre de 1966 a
Eritrea		31 de juliol 2001 a
Eslovàquia ⁷		28 de maig de 1993 d
Eslovènia ³		6 de juliol de 1992 d
Espanya		13 de setembre de 1968 a
Estats Units d'Amèrica	28 de setembre de 1966	21 d'octubre de 1994
Estònia		21 d'octubre de 1991 a
Etiòpia		23 de juny de 1976 a
Federació de Rússia	7 de març de 1966	4 de febrer de 1969
Fiji		11 de gener de 1973 d
Filipines	7 de març de 1966	15 de setembre de 1967
Finlàndia	6 d'octubre de 1966	14 de juliol de 1970
França		28 de juliol de 1971 a
Gabon	20 de setembre de 1966	29 de febrer de 1980
Gàmbia		29 de desembre de 1978 a
Geòrgia		2 de juny de 1999 a
Ghana	8 de setembre de 1966	8 de setembre de 1966
Grècia	7 de març de 1966	18 de juny de 1970
Grenada	17 de desembre de 1981	
Guatemala	8 de setembre de 1967	18 de gener de 1983
Guinea	24 de març de 1966	14 de març de 1977
Guinea Bissau	12 de set. de 2000	
Guinea Equatorial		8 d'octubre de 2002 a
Guyana	11 de desembre de 1968	15 de febrer de 1977
Haití	30 d'octubre de 1972	19 de desembre de 1972
Hongria	15 de setembre de 1966	4 de maig de 1967
Hondures		10 d'octubre de 2002 a
Iemen ⁹		18 d'octubre de 1972 a
Illes Salomó		17 de març de 1982 d
Índia	2 de març de 1967	3 de desembre de 1968
Indonèsia		25 de juny de 1999 a
Iran (República Islàmica d')	8 de març de 1967	29 d'agost de 1968
Iraq	18 de febrer de 1969	14 de gener de 1970
Irlanda	21 de març de 1968	29 de desembre de 2000
Islàndia	14 de novembre de 1966	13 de març de 1967
Israel	7 de març de 1966	3 de gener de 1979
Itàlia	13 de març de 1968	5 de gener de 1976
Jamaica	14 d'agost de 1966	4 de juny de 1971
Japó		15 de desembre de 1995 a
Jordània		30 de maig de 1974 a
Kazakhstan		26 d'agost de 1998 a
Kenya		13 de setembre de 2001 a
Kirguizistan		5 de setembre de 1997 a
Kuwait		15 d'octubre de 1968 a

Lesotho		4 de novembre de 1971 a
Letònia		14 d'abril de 1992 a
Líban		12 de novembre de 1971 a
Libèria		5 de novembre de 1976 a
Líbia		3 de juliol de 1968 a
Liechtenstein		1 de març de 2000 a
Lituània	8 de juny de 1998	10 de desembre de 1998
Luxemburg	12 de desembre de 1967	1 de maig de 1978
Madagascar	18 de desembre de 1967	7 de febrer de 1969
Malawi		11 de juny de 1996 a
Maldives		24 d'abril de 1984 a
Mali		16 de juliol de 1974 a
Malta	5 de setembre de 1968	27 de maig de 1971
Marroc	18 de setembre de 1967	18 de desembre de 1970
Maurici		30 de maig de 1972 a
Mauritània	21 de desembre de 1966	13 de desembre de 1988
Mèxic	1 de novembre de 1966	20 de febrer de 1975
Moçambic		18 d'abril de 1983 a
Mònaco		27 de setembre de 1995 a
Mongòlia	3 de maig de 1966	6 d'agost de 1969
Namíbia		11 de novembre de 1982 a
Nauru	12 de novembre de 2001	
Nepal		30 de gener de 1971 a
Nicaragua		15 de febrer de 1978 a
Níger	14 de març de 1966	27 d'abril de 1967
Nigèria		16 d'octubre de 1967 a
Noruega	21 de novembre de 1966	6 d'agost de 1970
Nova Zelanda	25 d'octubre de 1966	22 de novembre de 1972
Països Baixos	24 d'octubre de 1966	10 de desembre de 1971
Oman		2 de gener de 2003 a
Pakistan	19 de setembre de 1966	21 de setembre de 1966
Panamà	8 de desembre de 1966	16 d'agost de 1967
Papua Nova Guinea		27 de gener de 1982 a
Paraguai	13 de setembre de 2000	18 d'agost de 2003
Perú	22 de juliol de 1966	29 de setembre de 1971
Polònia	7 de març de 1966	5 de desembre de 1968
Portugal ⁸		24 d'agost de 1982 a
Qatar		22 de juliol de 1976 a
Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord ^{5,8}	11 d'octubre de 1966	7 de març de 1969
República Àrab Síria		21 d'abril de 1969 a
República Centrafricana	7 de març de 1966	16 de març de 1971
República de Corea	8 d'agost de 1978	5 de desembre de 1978
República de Moldàvia		26 de gener de 1993 a
República Democràtica del Congo		21 d'abril de 1976 a
República Democràtica Popular de Laos		22 de febrer de 1974 a
República Dominicana		25 de maig de 1983 a
República Txeca ⁷		22 de febrer de 1993 d
República Unida de Tanzània		27 d'octubre de 1972 a
Romania		15 de setembre de 1970 a
Rwanda		16 d'abril de 1975 a
Saint Lucia		14 de febrer de 1990 d
Saint Vincent i les Grenadines		9 de novembre de 1981 a
Santa Seu	21 de novembre de 1966	1 de maig de 1969
San Marino	11 de desembre de 2001	12 de març de 2002
São Tomé i Príncipe	6 de setembre de 2000	
Senegal	22 de juliol de 1968	19 d'abril de 1972
Seychelles		7 de març de 1978 a
Sèrbia i Motenegro ³		12 de març de 2001 d
Sierra Leone	17 de novembre de 1966	2 d'agost de 1967
Somàlia	26 de gener de 1967	26 d'agost de 1975
Sri Lanka		18 de febrer de 1982 a
Sud-àfrica	3 d'octubre de 1994	10 de desembre de 1998
Sudan		21 de març de 1977 a

Suècia	5 de maig de 1966	6 de desembre de 1971
Suïssa		29 de novembre de 1994 a
Surinam		15 de març de 1984 d
Swazilàndia		7 d'abril de 1969 a
Tadjikistan		11 de gener de 1995 a
Tailàndia		28 de gener de 2003 a
Timor Oriental		16 d'abril de 2003 a
Togo		1 de setembre de 1972 a
Tonga		16 de febrer de 1972 a
Trinitat i Tobago	9 de juny de 1967	4 d'octubre de 1973
Tunísia	12 d'abril de 1966	13 de gener de 1967
Turkmenistan		29 de setembre de 1994 a
Turquia	13 d'octubre de 1972	16 de setembre de 2002
Txad		17 d'agost de 1977 a
Ucraïna	7 de març de 1966	7 de març de 1969
Uganda		21 de novembre de 1980 a
Uruguai	21 de febrer de 1967	30 d'agost de 1968
Uzbekistan		28 de setembre de 1995 a
Veneçuela	21 d'abril de 1967	10 d'octubre de 1967
Vietnam		9 de juny de 1982 a
Xile	3 d'octubre de 1966	20 d'octubre de 1971
Xina ^{4,5,6}		29 de desembre de 1981 a
Xipre	12 de desembre de 1966	21 d'abril de 1967
Zàmbia	11 d'octubre de 1968	4 de febrer de 1972
Zimbabwe		13 de maig de 1991 a

Declaracions i reserves

(Llevat que s'indiqui el contrari, les declaracions i reserves s'han fet en el moment de la ratificació, l'adhesió o la successió)

Per a qualsevol objecció i declaració que reconegui la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial, vegeu l'apartat que ve a continuació)

Afganistan

Reserva:

Malgrat adherir-se al Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, la República Democràtica d'Afganistan no es considera obligada per les disposicions de l'article 22 del Conveni, ja que, d'acord amb aquest article, en cas de controvèrsia entre dos o més estats part quant a la interpretació o a l'aplicació del present Conveni, la qüestió podria ésser sotmesa a la Cort Internacional de Justícia a instància de només una de les parts.

Per consegüent, la República Democràtica d'Afganistan declara que tota controvèrsia quant a la interpretació o l'aplicació del present Conveni serà sotmesa a la Cort Internacional de Justícia només si totes les parts afectades estan d'acord amb aquest procediment.

Declaració:

A més, la República Democràtica d'Afganistan declara que les disposicions dels articles 17 i 18 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les

formes de discriminació racial són de naturalesa discriminatòria envers alguns estats i, per tant, no són conformes al principi d'universalitat dels tractats internacionals.

Antigua i Barbuda

Declaració:

"La Constitució d'Antigua i Barbuda estableix i garanteix a tota persona que es trobi a Antigua i Barbuda els drets i les llibertats fonamentals de la persona, sense tenir en compte la raça o el lloc d'origen. La Constitució prescriu els procediments judicials que s'hauran de seguir en cas de violació d'algun d'aquests drets, ja sigui per part de l'estat o d'un particular. L'acceptació del Conveni per part del Govern d'Antigua i Barbuda no implica l'acceptació d'obligacions que vagin més enllà dels límits constitucionals ni l'acceptació de l'obligació d'adoptar procediments judicials fora dels casos que disposa la Constitució.

El Govern d'Antigua i Barbuda interpreta que l'article 4 de l'esmentat Conveni requereix que una part dicti mesures en els àmbits que tracten les lletres a, b i c d'aquest article, només quan es consideri que es planteja la necessitat de promulgar aquestes mesures legislatives."

Aràbia Saudita

Reserves:

[El Govern d'Aràbia Saudita] es compromet a aplicar les disposicions [del Conveni esmentat més amunt], sempre i quan no contradiguin els preceptes de la *xarà* islàmica.

El Regne d'Aràbia Saudita no es considera obligat per les disposicions de l'article 22 d'aquest Conveni, ja que considera que qualsevol controvèrsia ha de ser sotmesa a la Cort Internacional de Justícia només amb l'aprovació dels estats part en la controvèrsia.

Austràlia

"El Govern d'Austràlia declara [...] que Austràlia no es troba actualment en situació de considerar expressament com a delictes els actes tractats a la lletra a de l'article 4 d'aquest Conveni. Els actes d'aquest tipus són dignes de sanció només en allò que preveu el Codi penal actual sobre casos com ara el manteniment de l'ordre, els delictes públics contra la pau, les violències, els aldarulls, les difamacions, els complots i les temptatives de cometre aquests actes. La intenció del Govern d'Austràlia és, de seguida que es presenti l'ocasió, de demanar al Parlament l'adopció d'una legislació destinada expressament a aplicar les disposicions de la lletra a de l'article 4."

Àustria

"L'article 4 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial disposa que les mesures descrites expressament a les lletres a, b i c s'adoptaran tenint degudament en compte els principis formulats en la Declaració universal dels drets humans i els drets expressament establerts a l'article 5 d'aquest Conveni. La República d'Àustria considera doncs que aquestes mesures no podran posar en perill el dret a la llibertat d'opinió i expressió ni el dret a la llibertat de reunió i d'associació pacífiques. Aquests drets estan proclamats en els articles 19 i 20 de la Declaració universal dels drets humans; i van ser reafirmats per l'Assemblea General de les Nacions Unides, en adoptar els articles 19 i 21 del Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics, i estan enunciats als punts viii i ix de la lletra d de l'article 5 d'aquest Conveni."

Bahames

"En primer lloc, el Govern de la Commonwealth de les Bahames desitja precisar la seva interpretació de l'article 4 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial. Interpreta que l'article 4 només requereix a un estat part al Conveni que adopti noves mesures legislatives en els àmbits esmentats a les lletres a, b i c d'aquest article, si aquest estat considera necessari, tenint degudament en compte els principis formulats en la Declaració universal i enunciats a l'article 5 d'aquest Conveni (en particular quant a la llibertat d'opinió i d'expressió i al dret a la llibertat de reunió i d'associació pacífiques), afegir o derogar, per la via legislativa, el dret i la pràctica vigents en aquests àmbits, per assolir els propòsits especificats a l'article 4. Finalment, la Constitució de la Commonwealth de les Bahames enuncia i garanteix els drets i les llibertats fonamentals de tota persona que es trobi en la Commonwealth de les Bahames, sense tenir en compte la raça o el lloc d'origen. La Constitució prescriu que la violació d'algun d'aquests drets, ja sigui per part de l'estat o d'un particular, haurà de ser sotmesa al procediment judicial. L'acceptació d'aquest Conveni per part de la Commonwealth de les Bahames no implica l'acceptació d'obligacions que vagin més enllà dels límits constitucionals ni l'acceptació de l'obligació d'introduir un procediment judicial fora dels casos que disposa la Constitució."

Bahrain¹⁰

Reserves:

"Amb referència a l'article 22 d'aquest Conveni, el Govern de l'Estat de Bahrain declara que, per sotmetre una controvèrsia, segons aquest article, a la jurisdicció de la Cort Internacional de Justícia,

caldrà en cada supòsit, el consentiment exprés de totes les parts en la controvèrsia."

"A més, l'adhesió de l'Estat de Bahrain al Conveni esmentat no constitueix de cap manera el reconeixement d'Israel, ni és una causa perquè s'estableixi cap tipus de relació amb Israel."

Barbados

"La Constitució de Barbados estableix i garanteix a tota persona que es trobi a Barbados els drets i les llibertats fonamentals de la persona, sense tenir en compte la raça o el lloc d'origen. La Constitució prescriu els procediments judicials que s'hauran de seguir en cas de violació d'algun d'aquests drets, ja sigui per part de l'estat o d'un particular. L'adhesió de Barbados al Conveni no implica l'acceptació d'obligacions que vagin més enllà dels límits constitucionals ni l'acceptació de l'obligació d'adoptar procediments judicials fora dels que preveu la Constitució.

El Govern de Barbados interpreta que l'article 4 d'aquest Conveni requereix que una part dicti mesures en els àmbits que tracten les lletres a, b i c d'aquest article, només quan es consideri que es planteja la necessitat de promulgar aquestes mesures legislatives."

Bèlgica

Per complir els requisits de l'article 4 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, el Regne de Bèlgica s'assegurarà d'adaptar la seva legislació a les obligacions que ha subscrit en esdevenir part d'aquest Conveni.

No obstant això, el Regne de Bèlgica vol insistir en la importància que dona al fet que l'article 4 del Conveni disposi que les mesures descrites a les lletres a, b i c haurien de ser adoptades tenint degudament en compte els principis formulats en la Declaració universal dels drets humans i els drets expressament enunciats a l'article 5 d'aquest Conveni. Per consegüent, el Regne de Bèlgica, considera que les obligacions imposades per l'article 4 han de conciliar-se amb el dret a la llibertat d'opinió i d'expressió i el dret a la llibertat de reunió i d'associació pacífiques. Aquests drets es proclamen als articles 19 i 20 de la Declaració universal dels drets humans i s'han reafirmat als articles 19 i 21 del Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics. També estan establerts als punts viii i ix de la lletra d de l'article 5 d'aquest Conveni.

El Regne de Bèlgica també vol insistir en la importància que dona al respecte dels drets exposats a la Convenció europea per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals,

especialment als articles 10 i 11, que tracten la llibertat d'opinió i d'expressió i la llibertat de reunió i associació pacífiques.

Bielorússia¹¹

La República Socialista Soviètica de Bielorrússia declara que la disposició de l'apartat 1 de l'article 17 del Conveni sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, segons la qual a diversos estats se'ls priva de l'oportunitat d'esdevenir part en el Conveni, té una naturalesa discriminatòria, i manté que, de conformitat amb el principi d'igualtat sobirana dels estats, el Conveni hauria d'estar obert a l'adhesió de tots els estats interessats, sense discriminacions o restriccions de cap tipus.

Bulgària¹²

El Govern de la República Popular de Bulgària considera que les disposicions de l'apartat 1 de l'article 17 i l'apartat 1 de l'article 18 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, que tendeix a impedir a certs estats sobirans de participar-hi, tenen una naturalesa discriminatòria. El Conveni, de conformitat amb el principi d'igualtat sobirana dels estats, hauria d'estar obert a l'adhesió de tots els estats, sense cap tipus de discriminació.

Cuba

En el moment de la signatura:

El Govern de la República de Cuba farà les reserves que consideri apropiades en el moment de la ratificació d'aquest Conveni.

En el moment de la ratificació:

Reserva:

El Govern revolucionari de la República de Cuba no accepta la disposició de l'article 22 del Conveni, segons la qual qualsevol controvèrsia entre dos o més estats part ha de ser sotmesa a la Cort Internacional de Justícia, ja que considera que les controvèrsies s'han de resoldre exclusivament mitjançant els procediments expressament previstos al Conveni o a través de negociacions per la via diplomàtica entre les parts en la controvèrsia.

Declaració:

Aquest Conveni, que té per finalitat eliminar totes les formes de discriminació racial, no hauria d'excloure del Conveni, com ho fa expressament als articles 17 i 18, els estats no membres de les Nacions Unides, els estats no membres dels organismes especialitzats o els estats no parts en l'Estatut de la Cort Internacional de Justícia, ja que aquests articles constitueixen per ells mateixos una forma de discriminació que està en desacord amb els principis

exposats al Conveni. El Govern revolucionari de la República de Cuba ratifica el Conveni, però amb la reserva indicada anteriorment.

Dinamarca¹⁴

Egipte¹⁵

"La República Àrab Unida no es considera obligada per les disposicions de l'article 22 del Conveni, segons el qual qualsevol controvèrsia entre dos o més estats part quant a la interpretació o l'aplicació del present Conveni s'ha de sotmetre, a instància de qualsevol de les parts en la controvèrsia, a la decisió de la Cort Internacional de Justícia, i declara que, en cada cas particular, és necessari el consentiment de totes les parts en la controvèrsia per sotmetre-la a la Cort Internacional de Justícia."

Emirats Àrabs Units¹⁰

"L'adhesió dels Emirats Àrabs Units a aquest Conveni no significa el reconeixement d'Israel ni l'establiment de relacions convencionals de qualsevol mena amb Israel."

Eslovàquia⁷

Espanya¹⁶

Estats Units d'Amèrica

En el moment de la signatura:

"La Constitució dels Estats Units conté disposicions per a la protecció dels drets individuals, com és el dret a la llibertat d'expressió, i cap disposició del Conveni no podrà ésser considerada com necessitant o justificant l'adopció pels Estats Units d'Amèrica d'una legislació o d'una altra mesura incompatible amb les disposicions de la Constitució dels Estats Units d'Amèrica."

En el moment de la ratificació:

"I. La decisió i el consentiment del Senat estan subjectes a les reserves següents:

1) La Constitució i les lleis dels Estats Units preveuen garanties extenses a favor de la llibertat d'expressió i d'associació individuals. Per tant, els Estats Units no accepten cap obligació en virtut d'aquest Conveni, i en particular d'acord amb els articles 4 i 7, que restringeixin aquests drets mitjançant l'adopció d'una legislació o de qualsevol altra mesura, sempre i quan aquests drets estiguin protegits per la Constitució i les lleis dels Estats Units.

2) La Constitució i les lleis dels Estats Units estableixen garanties extenses contra la discriminació, les quals s'apliquen a sectors de l'activitat privada. La intimitat individual i la

protecció contra la intromissió governamental en la conducta privada també estan reconegudes entre els valors fonamentals que formen la nostra societat lliure i democràtica. Els Estats Units entenen que la definició dels drets protegits, en virtut de l'article 1 del Conveni, amb referència als àmbits de la "vida pública", reflecteix una distinció similar entre les esferes de la conducta pública, que generalment són objecte de regulació governamental, i les esferes de la conducta privada, que no ho són. No obstant això, en la mesura que el Conveni exigeix una regulació més extensa de la conducta privada, els Estats Units no accepten cap obligació, en virtut d'aquest Conveni, que els obligui a promulgar lleis o a emprendre altres mesures, d'acord amb l'apartat 1 de l'article 2, les lletres c i d de l'apartat 1 de l'article 2, l'article 3 i l'article 5, quant a la vida pública, altres que les que preveuen la Constitució i les lleis dels Estats Units.

3) Pel que fa a l'article 22 del Conveni, abans de sotmetre una controvèrsia en la qual siguin part els Estats Units a la jurisdicció de la Cort Internacional de Justícia, es requerirà el consentiment exprés dels Estats Units en cada cas, de conformitat amb aquest article.

II. La decisió i el consentiment del Senat estan subjectes a les interpretacions següents, que s'apliquen a les obligacions concretes pels Estats Units en virtut d'aquest Conveni:

Els Estats Units interpreten aquest Conveni com havent de ser aplicat pel Govern federal, sempre i quan aquest exerceixi una competència en els assumptes que cobreix el Conveni i, si no, pels estats i les administracions locals. En la mesura que l'administració dels estats i les administracions locals exerceixin una competència en aquests assumptes, el Govern federal emprendreà totes les mesures apropiades per garantir el compliment d'aquest Conveni.

III. La decisió i el consentiment del Senat estan subjectes a la declaració següent:

Els Estats Units declaren que les disposicions del Conveni no són executòries d'ofici."

Federació de Rússia¹¹

La Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques declara que la disposició de l'apartat 1 de l'article 17 del Conveni sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, segons la qual a diversos estats se'ls priva de l'oportunitat d'esdevenir part en el Conveni, té una naturalesa discriminatòria, i considera que, de conformitat amb el principi d'igualtat sobirana dels estats, el Conveni hauria d'estar obert a l'adhesió de tots els estats interessats, sense discriminacions o restriccions de cap tipus.

Fiji

Es confirmen la reserva i les declaracions formulades pel Govern del Regne Unit en nom de Fiji, però s'han redactat de nou en els termes següents:

"En la mesura que, en algun supòsit una llei relacionada amb les eleccions a Fiji no compleixi les obligacions esmentades a la lletra c de l'article 5, donem el cas d'una llei relacionada amb el territori de Fiji que prohibeix o restringeix l'alienació del territori per part dels habitants indígenes incomplint les obligacions esmentades al punt v de la lletra d de l'article 5, o bé del sistema educatiu de Fiji que no respectaria les obligacions esmentades als articles 2 i 3 o el punt v de la lletra e de l'article 5, el Govern de Fiji es reserva el dret a no aplicar les disposicions del Conveni mencionades anteriorment.

El Govern de Fiji vol fer constar la seva interpretació d'alguns articles del Conveni. Interpreta que l'article 4 requereix que una part del Conveni adopti més mesures legislatives en els àmbits esmentats a les lletres a, b i c d'aquest article, només en la mesura que consideri, tenint degudament en compte els principis expressats a la Declaració universal dels drets humans i els drets expressament establerts a l'article 5 d'aquest Conveni (en particular el dret a la llibertat d'opinió i d'expressió i el dret a la llibertat de reunió i d'associació pacífiques), que seran necessàries disposicions legislatives complementàries o modificacions de la llei i de la pràctica en vigor, en aquests àmbits, per assolir els propòsits especificats a la primera part de l'article 4.

A més, el Govern de Fiji interpreta que el requisit de l'article 6 referent a la "satisfacció o reparació justa" es compleix si es du a terme l'una o l'altra d'aquestes formes de recurs, i considera que la "satisfacció" inclou qualsevol forma de recurs de forma a posar fi a una conducta discriminatòria. També interpreta que l'article 20 i la resta de disposicions relacionades de la part III del Conveni signifiquen que si una reserva no és acceptada, l'estat que l'ha presentada no esdevé part en el Conveni.

El Govern de Fiji manté l'opinió que l'article 15 és discriminatori, ja que estableix un procediment de recepció de peticions amb relació als territoris dependents, mentre que no determina cap disposició comparable per als estats que no tenen aquests territoris."

França¹⁷

Pel que fa a l'article 4, França vol aclarir que interpreta que la referència als principis de la Declaració universal dels drets humans i als drets establerts a l'article 5 del Conveni eximeix els estats part de l'obligació de promulgar disposicions repressives, que siguin incompatibles amb les

llibertats d'opinió i d'expressió i de reunió i d'associació pacífiques que garanteixen aquests texts.

Pel que fa a l'article 6, França declara que el tema dels recursos davant de tribunals pel que respecta a França, es regula segons les disposicions de la llei ordinària.

Pel que fa a l'article 15, l'adhesió de França al Conveni no s'ha d'interpretar en el sentit que implica algun canvi en la seva posició quant a la resolució esmentada en aquesta disposició.

Guinea Equatorial

Reserva:

La República de Guinea Equatorial no es considera obligada per les disposicions de l'article 22 del Conveni, segons les quals qualsevol controvèrsia entre dos o més estats part quant a la interpretació o a l'aplicació del Conveni s'ha de sotmetre, a instància de qualsevol de les parts en la controvèrsia, a la decisió de la Cort Internacional de Justícia. La República de Guinea Equatorial considera que, en cada cas particular, és necessari el consentiment de totes les parts per poder sotmetre aquesta controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia.

Guyana

"El Govern de la República de Guyana no interpreta que les disposicions d'aquest Conveni li imposin cap obligació que vagi més enllà dels límits establerts per la Constitució de la Guyana o imposin cap obligació que requereixi la introducció de procediments judicials que vagin més enllà dels que disposa la mateixa Constitució."

Hongria¹⁸

"La República Popular d'Hongria considera que les disposicions de l'apartat 1 de l'article 17 i de l'apartat 1 de l'article 18 d'aquest Conveni, que impedeixen l'adhesió al Conveni d'alguns estats, tenen una naturalesa discriminatòria i són contraris al dret internacional. La República Popular d'Hongria manté la seva posició general segons la qual els tractats multilaterals de caràcter universal han d'estar oberts, de conformitat amb els principis d'igualtat sobirana dels estats, a l'adhesió de tots els estats sense fer cap discriminació."

Iemen⁹

"L'adhesió de la República Democràtica Popular del Iemen a aquest Conveni no significa de cap manera el reconeixement d'Israel ni l'inici d'una relació amb aquest país tocant a qualsevol assumpte que estigui regulat pel Conveni esmentat."

"La República Democràtica Popular del Iemen no es considera obligada per les disposicions de l'article 22

del Conveni, segons les quals qualsevol controvèrsia entre dos o més estats part quant a la interpretació o a l'aplicació del present Conveni s'ha de sotmetre, a instància de qualsevol de les parts en la controvèrsia, a la decisió de la Cort Internacional de Justícia, i declara que, en cada cas individual, és necessari el consentiment de totes les parts en la controvèrsia per sotmetre-la a la Cort Internacional de Justícia."

"La República Democràtica Popular del Iemen declara que les disposicions de l'apartat 1 de l'article 17 i de l'apartat 1 de l'article 18 del Conveni sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, segons les quals a diversos estats se'ls priva de l'oportunitat d'esdevenir part en el Conveni, té una naturalesa discriminatòria, i manté que, de conformitat amb el principi d'igualtat sobirana dels estats, el Conveni hauria d'estar obert a l'adhesió de tots els estats interessats, sense discriminacions o restriccions de cap tipus."

Índia¹⁹

"El Govern de l'Índia declara que, per sotmetre una controvèrsia a la decisió de la Cort Internacional de Justícia, d'acord amb els termes de l'article 22 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, cal el consentiment de totes les parts en la controvèrsia, en cada cas particular."

Indonèsia

Reserva:

"El Govern de la República d'Indonèsia no es considera obligat per la disposició de l'article 22 i pensa que qualsevol controvèrsia relacionada amb la interpretació i l'aplicació del Conveni que no es pugui resoldre per la via prevista en aquest article, només es podrà sotmetre a la Cort Internacional de Justícia amb el consentiment de totes les parts en la controvèrsia."

Iraq¹⁰

En el moment de la signatura:

"El Ministeri d'Afers Exteriors de la República d'Iraq declara que la signatura, en nom i representació de la República d'Iraq, del Conveni sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, que va ser adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 21 de desembre de 1965, com també l'aprovació per part dels estats àrabs del Conveni esmentat i la seva aplicació pels seus governs respectius, no significa de cap manera que els estats àrabs reconeguin Israel ni que establiran amb Israel les relacions que es regulin en el Conveni esmentat.

A més, el Govern de la República d'Iraq no es considera obligat per les disposicions de l'article 22

del Conveni esmentat anteriorment i declara formalment que no accepta la jurisdicció obligatòria del Tribunal Internacional de Justícia prevista en aquest article."

En el moment de la ratificació:

1. L'aprovació i la ratificació d'aquest Conveni per Iraq no significa de cap manera que Iraq reconegui Israel o que establirà amb Israel les relacions que es regulin en el Conveni esmentat.

2. Iraq no accepta les disposicions de l'article 22 del Conveni, respecte a la jurisdicció obligatòria de la Cort Internacional de Justícia. La República d'Iraq no es considera obligada per les disposicions de l'article 22 del Conveni i considera necessari obtenir, en tots els casos, l'aprovació de totes les parts en la controvèrsia abans que el cas se sotmeti a la Cort Internacional de Justícia.

Irlanda

Reserva/declaració interpretativa:

"L'article 4 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial disposa que les mesures descrites expressament a les lletres a, b i c s'han de prendre tenint degudament en compte els principis expressats en la Declaració universal dels drets humans i els drets expressament establerts a l'article 5 d'aquest Conveni. Per tant, Irlanda, considera que, amb aquestes mesures, no es posen en perill el dret a la llibertat d'opinió i d'expressió i el dret a la llibertat de reunió i d'associació pacífiques. Aquests drets estan establerts als articles 19 i 20 de la Declaració universal dels drets humans; van ser reafirmats per l'Assemblea General de les Nacions Unides, en adoptar els articles 19 i 21 del Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics, i s'hi fa referència als punts viii i ix de la lletra d de l'article 5 d'aquest Conveni."

Israel

"L'Estat d'Israel no es considera obligat per les disposicions de l'article 22 del Conveni esmentat."

Itàlia

Declaració formulada en el moment de la signatura i confirmada en la ratificació:

a) Les mesures positives que disposa l'article 4 del Conveni i que es descriuen expressament a les lletres a i b d'aquest article, destinades a eradicar tota incitació a la discriminació o els actes de discriminació, han d'interpretar-se, tal com disposa aquest article, "tenint degudament en compte els principis incorporats en la Declaració universal dels drets humans, i també els drets expressament

enunciats a l'article 5 d'aquest Conveni". Per consegüent, les obligacions que es deriven de l'article 4 esmentat anteriorment no han de posar en perill el dret a la llibertat d'opinió i d'expressió ni el dret a la llibertat de reunió i d'associació pacífiques, que estan establerts als articles 19 i 20 de la Declaració universal dels drets humans, i que van ser reafirmats per l'Assemblea General de les Nacions Unides en adoptar els articles 19 i 21 del Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics i als quals fan referència els punts viii i ix de la lletra d de l'article 5 d'aquest Conveni. De fet, el Govern italià, de conformitat amb les obligacions que resulten de la lletra c de l'article 55 i de l'article 56 de la Carta de les Nacions Unides, roman fidel al principi establert a l'apartat 2 de l'article 29 de la Declaració Universal que disposa que "en l'exercici dels seus drets i llibertats, tothom estarà subjecte només a aquelles limitacions que estiguin determinades per llei únicament amb el propòsit d'obtenir el reconeixement i el respecte deguts dels drets i les llibertats dels altres i de complir amb els requisits apropiats de moralitat, ordre públic i benestar general en una societat democràtica".

b) Els tribunals ordinaris, dins del marc de la seva jurisdicció respectiva, garantiran a totes les persones els recursos efectius contra tot acte de discriminació racial que violi els seus drets individuals i les seves llibertats fonamentals, de conformitat amb l'article 6 del Conveni. Cal presentar demandes de reparació per qualsevol dany sofert com a conseqüència d'actes de discriminació racial contra les persones responsables dels actes intencionats i criminals que han provocat aquest dany.

Jamaica

"La Constitució de Jamaica assegura i garanteix a tota persona que es trobi a Jamaica els drets i les llibertats fonamentals de la persona, sense tenir en compte la raça o el lloc d'origen. La Constitució prescriu que s'ha de sotmetre a procediment judicial tot cas de violació d'algun d'aquests drets, ja sigui per part de l'estat o d'un particular. La ratificació del Conveni per part de Jamaica no implica l'acceptació d'obligacions que vagin més enllà dels límits constitucionals ni l'acceptació d'obligacions per presentar procediments judicials fora dels que disposa la Constitució."

Japó

Reserva:

"En aplicar les disposicions de les lletres a i b de l'article 4 d'aquest Conveni, Japó compleix les obligacions d'aquestes disposicions sempre que el compliment de les obligacions sigui compatible amb la garantia dels drets a la llibertat de reunió,

d'associació i d'expressió o d'altres drets, d'acord amb la Constitució del Japó, i observa la frase "tenint degudament en compte els principis incorporats en la Declaració universal dels drets humans, i també els drets expressament enunciats a l'article 5 d'aquest Conveni", que recull l'article 4."

Kuwait¹⁰

"En adherir-se a aquest Conveni, el Govern de l'Estat de Kuwait considera que la seva adhesió no implica de cap manera el reconeixement d'Israel i tampoc no l'obliga a aplicar les disposicions del Conveni quant al país esmentat.

El Govern de l'Estat de Kuwait no es considera obligat per les disposicions de l'article 22 del Conveni, segons el qual qualsevol controvèrsia entre dos o més estats part quant a la interpretació o a l'aplicació del present Conveni s'ha de sotmetre, a instància de qualsevol de les parts en la controvèrsia, a la decisió de la Cort Internacional de Justícia, i declara que, en cada cas individual, és necessari el consentiment de totes les parts en la controvèrsia per sotmetre-la a la Cort Internacional de Justícia."

Líban

La República del Líban no es considera obligada per les disposicions de l'article 22 del Conveni, segons el qual qualsevol controvèrsia entre dos o més estats part quant a la interpretació o a l'aplicació del present Conveni s'ha de sotmetre, a instància de qualsevol de les parts en la controvèrsia, a la decisió de la Cort Internacional de Justícia, i declara que, en cada cas particular, és necessari el consentiment de totes les parts en la controvèrsia per sotmetre-la a la Cort Internacional de Justícia.

Líbia¹⁰

"a) El Regne de Líbia no es considera obligat per les disposicions de l'article 22 del Conveni, segons el qual qualsevol controvèrsia entre dos o més estats part quant a la interpretació o a l'aplicació del present Conveni s'ha de sotmetre, a instància de qualsevol de les parts en la controvèrsia, a la decisió de la Cort Internacional de Justícia, i declara que, en cada cas particular, és necessari el consentiment de totes les parts en la controvèrsia per sotmetre-la a la Cort Internacional de Justícia."

b) S'entén que l'adhesió a aquest Conveni no significa de cap manera el reconeixement d'Israel per part del Govern del Regne de Líbia. A més, no s'establiran relacions convencionals entre el Regne de Líbia i Israel."

Madagascar

El Govern de la República de Madagascar no es considera obligat per les disposicions de l'article 22 del Conveni, segons el qual qualsevol controvèrsia entre dos o més estats part quant a la interpretació o a l'aplicació del present Conveni s'ha de sotmetre, a instància de qualsevol de les parts en la controvèrsia, a la decisió de la Cort Internacional de Justícia, i declara que, en cada cas particular, és necessari el consentiment de totes les parts en la controvèrsia per sotmetre-la a la Cort Internacional de Justícia.

Malta

Declaració feta en el moment de la signatura i confirmada en la ratificació:

"El Govern de Malta vol fer constar la seva interpretació d'alguns articles del Conveni.

Interpreta que l'article 4 requereix que una part en el Conveni adopti més mesures legislatives en els àmbits esmentats a les lletres a, b i c d'aquest article, en la mesura que consideri, tenint degudament en compte els principis incorporats a la Declaració universal dels drets humans, expressats a l'article 5 d'aquest Conveni, que és necessari promulgar una llei *ad hoc*, a més de la llei i la pràctica existents, o una modificació d'aquestes, per posar fi a tot acte de discriminació racial.

A més, el Govern de Malta interpreta que els requisits de l'article 6 referents a la "satisfacció o reparació justa" es compleixen si es du a terme una d'aquestes formes de reparació i interpreta que "satisfacció" inclou qualsevol forma de reparació efectiva per posar fi a la conducta discriminatòria."

Marroc

El Regne del Marroc no es considera obligat per les disposicions de l'article 22 del Conveni, segons el qual qualsevol controvèrsia entre dos o més estats part quant a la interpretació o a l'aplicació del present Conveni s'ha de sotmetre, a instància de qualsevol de les parts en la controvèrsia, a la decisió de la Cort Internacional de Justícia. El Regne del Marroc declara que, en cada cas particular, és necessari el consentiment de totes les parts en la controvèrsia per sotmetre-la a la Cort Internacional de Justícia.

Moçambic

Reserva:

"La República Popular de Moçambic no es considera obligada per les disposicions de l'article 22 i vol reafirmar que per sotmetre qualsevol controvèrsia a la decisió de la Cort Internacional de Justícia, d'acord amb l'article esmentat, és necessari el

consentiment de totes les parts en la controvèrsia, en cada cas particular."

Mònaco

Reserva quant a l'apartat 1 de l'article 2:

Mònaco es reserva el dret a aplicar les seves pròpies disposicions legals quant a l'admissió d'estrangers al mercat de treball del Principat.

Reserva quant a l'article 4:

Mònaco interpreta que la referència d'aquest article als principis de la Declaració universal dels drets humans i als drets enumerats a l'article 5 del Conveni eximeix els estats part de l'obligació de promulgar disposicions repressives que siguin incompatibles amb la llibertat d'opinió i expressió i amb la llibertat de reunió i associació pacífiques, les quals estan garantides per aquests instruments.

Mongòlia²⁰

La República Popular de Mongòlia declara que la disposició de l'apartat 1 de l'article 17, del Conveni, segons la qual a diversos estats se'ls priva de l'oportunitat d'esdevenir part en el Conveni, té una naturalesa discriminatòria, i manté que, de conformitat amb el principi d'igualtat sobirana dels estats, el Conveni sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial hauria d'estar obert a l'adhesió de tots els estats interessats, sense discriminacions o restriccions de cap tipus.

Nepal

"La Constitució del Nepal conté disposicions per a la protecció dels drets individuals, incloent-hi el dret a la llibertat d'expressió, el dret a fundar sindicats i associacions no motivades per política de partit i el dret a la llibertat de professar la pròpia religió, i cap part del Conveni no es jutjarà de manera que requereixi o autoritzi al Nepal a adoptar mesures legislatives o altres que siguin incompatibles amb les disposicions de la Constitució del Nepal.

El Govern de Sa Majestat interpreta que l'article 4 d'aquest Conveni requereix que una part prengui mesures en els àmbits que tracten les lletres a, b i c d'aquest article, només si el Govern de Sa Majestat considera, tenint degudament en compte els principis incorporats a la Declaració universal dels drets humans, que és necessària una ampliació legislativa destinada a completar o modificar les lleis i la pràctica existents en aquests àmbits, per assolir els propòsits especificats a la primera part de l'article 4. El Govern de Sa Majestat interpreta que el requisit de l'article 6 referent a la "satisfacció o reparació justa" es compleix si es du a terme una d'aquestes formes de reparació i, a més, interpreta

que "satisfacció" inclou qualsevol forma de reparació efectiva per posar fi a la conducta discriminatòria.

El Govern de Sa Majestat no es considera obligat per les disposicions de l'article 22 del Conveni, segons el qual qualsevol controvèrsia entre dos o més estats part quant a la interpretació o a l'aplicació del present Conveni s'ha de sotmetre a instància de qualsevol de les parts en la controvèrsia, a la decisió de la Cort Internacional de Justícia."

Papua Nova Guinea¹³

Reserva:

"El Govern de Papua Nova Guinea interpreta que l'article 4 d'aquest Conveni requereix que una part prengui més mesures legislatives en els àmbits que tracten les lletres a, b i c d'aquest article, només quan es consideri, tenint degudament en compte els principis incorporats a la Declaració universal, exposats a l'article 5 d'aquest Conveni, que és necessària una ampliació legislativa, o una modificació de la llei i la pràctica existents en aquests àmbits, per assolir les disposicions de l'article 4. A més, la Constitució de Papua Nova Guinea garanteix alguns drets i llibertats fonamentals a totes les persones, sense tenir en compte la raça o el lloc d'origen. La Constitució també disposa la protecció judicial d'aquests drets i llibertats. Per tant, l'acceptació d'aquest Conveni no implica l'acceptació per part del Govern de Papua Nova Guinea d'obligacions que vagin més enllà de les establertes per la Constitució, i tampoc no implica l'acceptació de cap obligació per presentar procediments judicials fora dels que disposa la Constitució. (*La reserva la va difondre el secretari general el 22 de gener de 1982*).

Polònia²¹

El Govern de la República Popular de Polònia considera que les disposicions de l'apartat 1 de l'article 17 i l'apartat 1 de l'article 18 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, les quals impossibiliten a molts estats esdevenir part en aquest Conveni, tenen una naturalesa discriminatòria i són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

La República Popular de Polònia considera que, de conformitat amb el principi d'igualtat sobirana dels estats, el Conveni hauria d'estar obert a la participació de tots els estats, sense cap tipus de discriminació o restriccions.

Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord

En el moment de la signatura:

Amb subjecció a la reserva i a les declaracions interpretatives següents:

"En primer lloc, en les circumstàncies actuals que es deriven de la usurpació del poder a Rhodèsia per un règim il·legal, el Regne Unit es veu obligat a signar amb subjecció a la reserva del dret a no aplicar el Conveni a Rhodèsia, mentre que no informi el secretari general de les Nacions Unides que es troba en situació d'assegurar l'execució completa de les obligacions derivades del Conveni quant a aquest territori.

En segon lloc, el Regne Unit vol fer constar la seva interpretació d'alguns articles del Conveni. Interpreta que l'article 4 no requereix que una part del Conveni adopti més mesures legislatives en els àmbits esmentats a les lletres a, b i c d'aquest article, sempre i quan aquest estat no consideri, tenint degudament en compte els principis incorporats a la Declaració universal dels drets humans i els drets expressament exposats a l'article 5 d'aquest Conveni (en particular el dret a la llibertat d'opinió i d'expressió i el dret a la llibertat de reunió i d'associació pacífiques), que és necessària una ampliació legislativa o una modificació de la llei i la pràctica existents en aquests àmbits, per assolir els propòsits especificats a la primera part de l'article 4. A més, el Regne Unit interpreta que el requisit de l'article 6 referent a la "satisfacció o reparació justa" es compleix si es du a terme una d'aquestes possibilitats, i interpreta que "satisfacció" inclou qualsevol forma de recurs per posar un punt i final efectiu a la conducta discriminatòria. També interpreta que l'article 20 i la resta de disposicions relacionades de la Part III del Conveni volen dir que si una reserva no és acceptada, l'estat que l'ha presentada no esdevé part en el Conveni.

Finalment, el Regne Unit manté la seva posició pel que fa a l'article 15. En la seva opinió, aquest article és discriminatori, ja que estableix un procediment per rebre peticions relacionades amb els territoris dependents, mentre que no fa cap disposició comparable per als estats que no tinguin aquests territoris. A més, l'article pretén establir un procediment aplicable als territoris dependents dels estats, tant si aquests estats han esdevingut part en el Conveni com si no. El Govern de Sa Majestat ha decidit que el Regne Unit signaria el Conveni, malgrat aquestes objeccions, per la importància que li dona al Conveni en general."

En el moment de la ratificació:

"En primer lloc, es mantenen la reserva i les declaracions interpretatives formulades pel Regne Unit en el moment de la signatura del Conveni.

En segon lloc, el Regne Unit no considera que les Lleis d'immigració de la Commonwealth de 1962 i 1968, o la seva aplicació, impliquin discriminació racial en el sentit de l'apartat 1 de l'article 1 o de

qualsevol altra disposició del Conveni, i es reserva plenament el dret a continuar aplicant aquestes lleis.

En darrer lloc, en la mesura que, si es dóna el cas, una llei relacionada amb les eleccions a Fiji no compleixi les obligacions esmentades a la lletra c de l'article 5, que una llei relacionada amb el territori de Fiji que prohibeix o restringeix l'alienació del territori per part dels seus habitants no compleixi les obligacions esmentades al punt v de la lletra d de l'article 5 o que el sistema educatiu de Fiji no compleixi les obligacions esmentades als articles 2 i 3 o al punt v de la lletra e de l'article 5, el Regne Unit es reserva el dret a no aplicar el Conveni a Fiji."

República Àrab Síria¹⁰

1. L'adhesió de la República Àrab Síria a aquest Conveni no significa de cap manera el reconeixement d'Israel ni l'inici d'una relació amb aquest país sobre cap tema que estigui regulat pel Conveni esmentat.

2. La República Àrab Síria no es considera obligada per les disposicions de l'article 22 del Conveni, segons el qual qualsevol controvèrsia entre dos o més estats part quant a la interpretació o a l'aplicació del present Conveni s'ha de sotmetre, a instància de qualsevol de les parts en la controvèrsia, a la decisió de la Cort Internacional de Justícia. La República Àrab Síria declara que, en cada cas particular, és necessari el consentiment de totes les parts en la controvèrsia per sotmetre-la a la Cort Internacional de Justícia.

República Txeca⁷

Romania²²

...

El Consell d'Estat de la República Socialista de Romania declara que les disposicions dels articles 17 i 18 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial no són conformes al principi que els tractats multilaterals, els objectes i finalitats dels quals afecten tota la comunitat mundial, haurien d'estar oberts a la participació de tots els estats.

"La República Socialista de Romania declara que no es considera obligada per les disposicions de l'article 22 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, segons les quals qualsevol controvèrsia entre dos o més estats part quant a la interpretació o l'aplicació del Conveni que no es resolgui per la via de la negociació o mitjançant els procediments previstos expressament pel Conveni s'ha de sotmetre, a instància de qualsevol de les parts en la controvèrsia, a la Cort Internacional de Justícia.

La República Socialista de Romania considera que en cada cas particular és necessari el consentiment de totes les parts en la controvèrsia per sotmetre-la a la Cort Internacional de Justícia."

Rwanda

La República de Rwanda no es considera obligada per l'article 22 d'aquest Conveni.

Suïssa

Reserva quant a l'article 4:

Suïssa es reserva el dret a prendre les mesures legislatives necessàries per implementar l'article 4, tenint degudament en compte la llibertat d'opinió i la llibertat d'associació, disposades *inter alia* a la Declaració universal dels drets humans.

Reserva quant a la lletra a de l'apartat 1 de l'article 2:

Suïssa es reserva el dret a aplicar les seves pròpies disposicions legals quant a l'admissió d'estrangers al mercat suís.

Tailàndia

Declaració interpretativa:

Declaració interpretativa general

El Regne de Tailàndia no interpreta ni aplica les disposicions del Conveni en el sentit que li imposin cap obligació que vagi més enllà dels límits establerts per la Constitució i la legislació del Regne de Tailàndia. A més, una interpretació o aplicació com aquesta s'ha de limitar o ser conforme a les obligacions concretes pel Regne de Tailàndia per altres instruments internacionals relatius als drets humans en els quals és part.

Reserves

1. El Regne de Tailàndia interpreta que l'article 4 del Conveni requereix que un estat part adopti mesures en els àmbits que tracten les lletres a, b i c d'aquest article, només quan es considera necessari.

2. El Regne de Tailàndia no es considera obligat per les disposicions de l'article 22 del Conveni.

Tonga²³

Reserva:

"En la mesura que [...] una llei relacionada amb el règim de la propietat de la terra de Tonga que prohibeix o restringeix l'alienació de terres per part dels seus habitants no compleixi les obligacions esmentades al punt v de la lletra d de l'article 5, [...] el Regne de Tonga es reserva el dret a no aplicar el Conveni a Tonga."

Declaració:

"En segon lloc, el Regne de Tonga vol fer constar la seva interpretació d'alguns articles del Conveni. Interpreta que l'article 4 requereix que una part del Conveni adopti més mesures legislatives en els àmbits esmentats a les lletres a, b i c d'aquest article, només si considera, tenint degudament en compte els principis incorporats a la Declaració universal dels drets humans i els drets exposats expressament a l'article 5 d'aquest Conveni (en particular el dret a la llibertat d'opinió i d'expressió i el dret a la llibertat de reunió i d'associació pacífiques), que és necessària una ampliació legislativa, o una modificació de la llei i la pràctica existents en aquests àmbits, per assolir els propòsits especificats a la primera part de l'article 4. A més, el Regne de Tonga interpreta que el requisit de l'article 6 referent a la "satisfacció o reparació justa" es compleix si s'ofereixen una d'aquestes dues possibilitats, i interpreta que "satisfacció" inclou qualsevol forma de recurs que posa definitivament un punt i final a la conducta discriminatòria. També interpreta que l'article 20 i la resta de disposicions relacionades de la part III del Conveni volen dir que si una reserva no és acceptada, l'estat que l'ha presentada no esdevé part en el Conveni.

Finalment, el Regne de Tonga manté la seva posició pel que fa a l'article 15. En la seva opinió, aquest article és discriminatori, ja que estableix un procediment per rebre peticions relacionades amb els territoris dependents, mentre que no fa cap disposició comparable per als estats que no tenen aquests territoris. A més, l'article pretén establir un procediment aplicable als territoris dependents dels estats, tant si aquests estats han esdevingut parts del Conveni com si no. El Govern de Sa Majestat ha decidit que el Regne de Tonga hauria d'adherir-se al Conveni, malgrat aquestes objeccions, per la importància que li dóna al Conveni en general."

Turquia

Declaracions i reserva:

La República Turca declara que només aplicarà les disposicions del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial respecte als estats part amb els quals manté relacions diplomàtiques.

La República Turca declara que aquest Conveni es ratifica exclusivament respecte al territori nacional on la Constitució, l'ordenament jurídic i administratiu de la República Turca estan en vigor.

La República Turca no es considera obligada per les disposicions de l'article 22 del Conveni. Per cada cas particular, cal el consentiment exprés de la República Turca abans que qualsevol controvèrsia en què la República Turca sigui part, respecte a la

interpretació o a l'aplicació del present Conveni, sigui sotmesa a la Cort Internacional de Justícia.

Ucraïna¹¹

La República Socialista Soviètica d'Ucraïna declara que la disposició de l'apartat 1 de l'article 17 del Conveni sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, segons la qual a diversos estats se'ls priva de l'oportunitat d'esdevenir part en el Conveni, té una naturalesa discriminatòria, i manté que, de conformitat amb el principi d'igualtat sobirana dels estats, el Conveni hauria d'estar obert a la participació de tots els estats interessats, sense discriminacions o restriccions de cap tipus.

Vietnam¹³

Declaració:

1) El Govern de la República Socialista de Vietnam declara que les disposicions de l'apartat 1 de l'article 17 i de l'apartat 1 de l'article 18 del Conveni, segons les quals a diversos estats se'ls priva de l'oportunitat d'esdevenir part en el Conveni, tenen una naturalesa discriminatòria, i considera que, de conformitat amb el principi d'igualtat sobirana dels estats, el Conveni hauria d'estar obert a la participació de tots els estats, sense discriminacions o restriccions de cap tipus.

Reserva:

2) El Govern de la República Socialista de Vietnam no es considera obligat per les disposicions de l'article 22 del Conveni i manté que, per sotmetre una controvèrsia quant a la interpretació o a l'aplicació del present Conveni a la Cort Internacional de Justícia, és necessari el consentiment de totes les parts en la controvèrsia. *(El text de la reserva el va difondre el secretari general el 10 d'agost de 1982).*

Xina¹³

Reserva:

La República Popular de la Xina formula reserves a les disposicions de l'article 22 del Conveni i no es considera obligada per aquest article. *(El text de la reserva el va difondre el secretari general el 13 de gener de 1982).*

Declaració:

La signatura i la ratificació de l'esmentat Conveni per part de les autoritats de Taiwan en nom de la Xina són il·legals, nul·les i sense efecte.

Objeccions

(Llevat que s'indiqui el contrari, les objeccions s'han fet en el moment de la ratificació, l'adhesió o la successió)

Alemanya²

8 d'agost de 1989

Quant a les reserves formulades pel Iemen relacionades amb la lletra c de l'article 5 i els punts iv, vi i viii de la lletra d de l'article 5:

"Aquestes reserves estan relacionades amb les obligacions bàsiques dels estats part en el Conveni, és a dir, prohibir i eliminar la discriminació racial en totes les seves formes i garantir el dret de tota persona a la igualtat davant la llei i incloure el gaudi dels drets civils i polítics fonamentals, com ara el dret a participar en la direcció de la vida pública, el dret al matrimoni i a l'elecció de cònjuge, el dret a heretar i el dret a la llibertat de pensament, de consciència i de religió. Com a resultat, les reserves formulades pel Iemen són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni, quant al significat de l'apartat 2 de l'article 20 d'aquest."

3 de febrer de 1998

Pel que fa a la reserva general d'Aràbia Saudita en el moment de l'adhesió:

El Govern de la República Federal d'Alemanya opina que aquesta reserva pot suscitar dubtes quant al compromís d'Aràbia Saudita amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

El Govern de la República Federal d'Alemanya voldria recordar que, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 20 del Conveni, no s'acceptarà cap reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

Per tant, el Govern de la República Federal d'Alemanya s'oposa a aquesta reserva.

L'objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre l'Aràbia Saudita i la República Federal d'Alemanya.

29 d'abril de 2003

Respecte a la declaració interpretativa formulada per Tailàndia en el moment de l'adhesió:

El Govern de la República Federal d'Alemanya ha examinat la declaració d'interpretació general relativa al Conveni internacional, presentada pel Govern del Regne de Tailàndia en el moment de la seva adhesió al Conveni.

El Govern de la República Federal d'Alemanya considera que la declaració d'interpretació general formulada per Tailàndia és, en realitat, l'expressió

d'una reserva que pretén limitar l'abast del Conveni sobre una base unilateral.

El Govern de la República Federal d'Alemanya constata que una reserva formulada sobre el conjunt de les disposicions d'un conveni, que consisteix en una referència general a la legislació nacional de la qual no s'especifica el contingut, no defineix clarament, per a la resta d'estats part en dit Conveni, la mesura en què l'estat que ha emès la reserva accepta les obligacions que li corresponen segons les disposicions del dit Conveni.

Així doncs, la reserva formulada pel Govern del Regne de Tailàndia respecte a l'aplicació de les disposicions del Conveni suscita dubtes pel que fa a la determinació de Tailàndia d'honorar les seves obligacions segons els termes del conjunt de les disposicions del Conveni.

Per consegüent, el Govern de la República Federal d'Alemanya considera aquesta reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni i fa objecció a la declaració d'interpretació general formulada pel Govern del Regne de Tailàndia.

La present objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre la República Federal d'Alemanya i el Regne de Tailàndia.

Austràlia

8 d'agost de 1989

"De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 20, Austràlia s'oposa a les reserves del Iemen, les quals considera impermissibles, ja que són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni."

Àustria

19 de febrer de 1998

Pel que fa a la reserva general d'Aràbia Saudita en el moment de l'adhesió:

"Àustria opina que una reserva amb la qual un estat limita les seves responsabilitats en virtut del Conveni, d'una manera general i no especificada, crea dubtes quant al compromís del Regne d'Aràbia Saudita envers les seves obligacions amb el Conveni, que són essencials per al compliment del seu objecte i finalitat. De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 20, no s'accepta cap reserva que sigui incompatible amb l'objecte i la finalitat d'aquest Conveni.

És en interès comú de tots els estats que els tractats dels quals han decidit ser part, siguin respectats quant al seu objecte i finalitat, per tots els signataris i que els estats estiguin disposats a realitzar els canvis legislatius necessaris per conformar-se amb les seves obligacions convencionals.

Àustria és, a més, de l'opinió que una reserva general com la que ha formulat el Govern del Regne d'Aràbia Saudita, que no especifica clarament les disposicions del Conveni a les quals aquesta reserva s'aplica ni l'abast del que podrien ser les seves derogacions contribueix a minar la base del dret dels tractats internacionals.

D'acord amb el dret internacional, una reserva és inadmissible si la seva aplicació afecta negativament el respecte per part d'un estat de les obligacions que el Conveni li imposa i que són essencials per al compliment de l'objecte i la finalitat d'aquest Conveni.

Per tant, Àustria considera que la reserva efectuada pel Regne d'Aràbia Saudita és inadmissible, llevat que el Govern del Regne d'Aràbia Saudita, en proporcionar informació addicional o amb la pràctica subsegüent, garanteixi que la reserva és compatible amb les disposicions essencials per a la realització de l'objecte i la finalitat del Conveni.

La present objecció d'Àustria no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni en la seva totalitat entre el Regne d'Aràbia Saudita i Àustria."

Bèlgica

8 d'agost de 1989

Quant a les reserves formulades pel Iemen relacionades amb la lletra c de l'article 5 i als punts iv, vi, i viii de la lletra d de l'article 5:

Aquestes reserves són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni i, per tant, no estan permeses de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 20 d'aquest Conveni.

Bielorússia

29 de desembre de 1983

La ratificació del Conveni internacional esmentat més amunt pel suposat "Govern de Kampuchea Democràtica" —la camarilla de botxins de Pol Pot i Heng Samrin, enderrocada pel poble cambotjà— és completament il·lícita i no té cap força legal. Només hi ha un estat de Kampuchea al món, la República Popular de Kampuchea, reconeguda per un gran nombre de països. El poder d'aquest estat es troba a les mans de l'únic govern vàlid, el Govern de la República Popular de Kampuchea, que té el dret exclusiu d'actuar en nom de Cambotja en els assumptes internacionals, incloent-hi el dret a ratificar acords internacionals en el marc de les Nacions Unides.

La farsa de la ratificació del Conveni Internacional per una camarilla que no representa ningú és una burla de les normes de la llei i la moralitat i profana

el record de milions de víctimes cambotjanes del genocidi comès pel règim de Pol Pot i Heng Samrin.

La comunitat internacional en la seva totalitat coneix els crims sagnants de què és culpable aquesta trepa de fantotxes.

Canadà

10 d'agost de 1989

Quant a les reserves formulades pel Iemen relatives a la lletra c de l'article 5 i als punts iv, vi i viii de la lletra d de l'article 5:

"L'efecte de les reserves formulades per la República Àrab del Iemen seria permetre la discriminació racial respecte a alguns dels drets esmentats a l'article 5. Atès que l'objectiu del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, tal com ho declara en el preàmbul, és eliminar la discriminació racial en totes les seves formes i manifestacions, el Govern de Canadà creu que les reserves formulades per la República Àrab del Iemen són incompatibles amb l'objecte i la finalitat d'aquest Conveni internacional. A més, el Govern de Canadà creu que el principi de no discriminació està acceptat i reconegut de forma general en el dret internacional i, per tant, és obligatori a tots els estats."

Dinamarca

10 de juliol de 1989

Quant a les reserves formulades pel Iemen relatives a la lletra c de l'article 5 i als punts iv, vi i viii de la lletra d de l'article 5:

"L'article 5 conté compromisos, de conformitat amb les obligacions fonamentals establertes a l'article 2 del Conveni, per prohibir i eliminar la discriminació racial en totes les seves formes i per garantir el dret de tota persona a la igualtat davant la llei, sense distinció de raça, color o origen nacional o ètnic, particularment en el gaudi dels drets esmentats en aquest article.

Les reserves formulades pel Govern del Iemen són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni i, per tant, impermissibles, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 20 del Conveni. De conformitat amb l'apartat 1 de l'article 20 del Conveni, el Govern de Dinamarca s'oposa formalment a aquestes reserves. Aquesta objecció no té l'efecte d'obstaculitzar l'entrada en vigor del Conveni entre Dinamarca i el Iemen, i les reserves no poden alterar o modificar en res les obligacions derivades del Conveni."

Eslovàquia⁷**Espanya**

18 de setembre de 1998

Pel que fa a la reserva general d'Aràbia Saudita després de l'adhesió:

El Govern d'Espanya considera que, atès el seu abast il·limitat i el seu caràcter indefinit, la reserva formulada pel Govern d'Aràbia Saudita és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni i, per tant, és inadmissible, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 10 del Conveni. D'acord amb el dret dels tractats, generalment acceptat, un estat part no pot invocar les disposicions de la seva legislació interna per justificar l'incompliment de les obligacions del tractat. El Govern d'Espanya, per tant, formula una objecció a la reserva formulada pel Govern d'Aràbia Saudita. El Govern d'Espanya no considera que aquesta objecció obstaculitzi l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne d'Espanya i el Regne d'Aràbia Saudita.

Etiòpia

25 de gener de 1984

"El Govern Militar Provisional de l'Etiòpia Socialista voldria reiterar que el Govern de la República Popular de Kampuchea és l'únic representant legítim del poble de Cambotja i, com a tal, només ell té l'autoritat per actuar en nom de Cambotja.

Per tant, el Govern Militar Provisional de l'Etiòpia Socialista, considera que la ratificació de l'anomenat "Govern de Kampuchea Democràtica" és nul·la i sense efecte."

Federació de Rússia

28 de desembre de 1983

La ratificació del Conveni Internacional esmentat més amunt pel suposat "Govern de Kampuchea Democràtica".

Només hi ha un estat de Kampuchea al món, la República Popular de Kampuchea, que ha estat reconegut per un gran nombre de països. El poder d'aquest estat es troba a les mans de l'únic govern vàlid, el Govern de la República Popular de Kampuchea, que té el dret exclusiu d'actuar en nom de Cambotja en els assumptes internacionals, incloent-hi el dret a ratificar acords internacionals elaborats en el marc de les Nacions Unides.

Tampoc no s'ha de deixar d'observar que la farsa de la ratificació del Conveni Internacional esmentat anteriorment per una camarilla que no representa ningú és una burla de les normes de la llei i la

moralitat i és un insult directe al record de milions de víctimes cambotjanes del genocidi comès contra el poble cambotjà pel règim de Pol Pot i Heng Samrin.

Finlàndia

7 de juliol de 1989

Quant a les reserves formulades pel Iemen relatives a la lletra c de l'article 5 i als punts iv, vi i viii de la lletra d de l'article 5:

"El Govern de Finlàndia s'oposa formalment, i de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 20 del Conveni, a les reserves formulades pel Iemen a les disposicions anteriors.

En primer lloc, les reserves afecten qüestions d'importància fonamental en el Conveni. El primer apartat de l'article 5 ho manifesta clarament. Segons aquest, les parts es comprometen a garantir els drets especificats en l'esmentat article "d'acord amb les obligacions fonamentals estipulades a l'article 2 del Conveni". Evidentment, les disposicions que prohibeixen la discriminació racial en la cessió dels drets polítics fonamentals i les llibertats civils, com ara el dret a participar en la vida pública, el dret al matrimoni i a l'elecció de cònjuge, el dret a heretar i a gaudir de la llibertat de pensament, de consciència i de religió, són fonamentals en un conveni contra la discriminació racial. Per tant, les reserves són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni, tal com ho especifica l'apartat 2 de l'article 20 i la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats.

A més, el Govern de Finlàndia opina que seria impensable que, només fent una reserva a les disposicions esmentades, un estat pogués tenir la llibertat d'iniciar pràctiques discriminatòries per motius de raça, color o origen ètnic respecte a aquests drets polítics fonamentals i llibertats civils, com ara el dret a participar en la direcció dels assumptes públics, el dret al matrimoni i a l'elecció de cònjuge, el dret a heretar i la llibertat de pensament, de consciència i de religió. Tota discriminació racial respecte a aquests drets i llibertats fonamentals està clarament en contra dels principis generals de drets humans, com ho reflecteix la Declaració universal dels drets humans i la pràctica dels estats i les organitzacions internacionals. En fer una reserva un estat no pot optar per no formar part dels estàndards obligatoris a escala universal dels drets humans.

Per les raons anteriors, el Govern de Finlàndia fa constar que les reserves formulades pel Iemen no tenen cap efecte legal. No obstant això, el Govern de

Finlàndia no considera que aquest fet obstaculitzi l'entrada en vigor del Conveni respecte al Iemen."

6 de febrer de 1998

Pel que fa a la reserva general d'Aràbia Saudita en el moment de l'adhesió:

"El Govern de Finlàndia opina que aquesta reserva general suscita dubtes quant al compromís d'Aràbia Saudita amb l'objecte i la finalitat del Conveni i voldria recordar que, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 20 del Conveni, no s'acceptarà cap reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni. El Govern de Finlàndia també voldria recordar que, d'acord amb aquest apartat, es considerarà que una reserva és incompatible o inhibidora si, almenys, les dues terceres parts dels estats part del Conveni hi formulen objeccions. És en interès comú de tots els estats que els tractats dels quals han decidit ser part siguin respectats, pel que fa al seu objecte i finalitat, per totes les parts i que els estats estiguin disposats a realitzar els canvis legislatius necessaris per complir les obligacions d'aquests tractats.

El Govern de Finlàndia és, a més, de l'opinió que les reserves generals com la que ha fet Aràbia Saudita, que no especifica clarament les disposicions del Conveni a les quals aplica les reserves ni l'abast de la derogació, contribueixen a minar la base del dret dels tractats internacionals.

Per tant, el Govern de Finlàndia, s'oposa a la reserva general esmentada formulada pel Govern d'Aràbia Saudita al Conveni."

França

15 de maig de 1984

El Govern de la República Francesa, que no reconeix el Govern de coalició de Kampuchea Democràtica, declara que l'instrument de ratificació del Govern de coalició de Kampuchea Democràtica del Conveni [internacional] sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, obert a la signatura a Nova York el 7 de març de 1966, no té cap efecte.

20 de setembre de 1989

Quant a les reserves formulades pel Iemen relacionades amb la lletra c de l'article 5 i els punts iv, vi, viii de la lletra d de l'article 5:

França considera que les reserves formulades per la República Àrab del Iemen al Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial no són vàlides, ja que són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor d'aquest Conveni entre França i la República Àrab del Iemen.

25 d'abril de 2003

Pel que fa a la declaració formulada per Tailàndia en el moment de l'adhesió:

"El Govern de la República Francesa ha examinat la declaració interpretativa formulada pel Govern de Tailàndia en el moment de la seva adhesió al Conveni de data 7 de març de 1966 sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial.

El Govern de la República Francesa considera que en subordinar la interpretació i l'aplicació de les disposicions del Conveni al respecte de la Constitució i de la legislació del Regne de Tailàndia, el Govern del Regne de Tailàndia formula una reserva d'un abast general i indeterminat tal que no permet d'identificar les modificacions de les obligacions del Conveni que està destinada a introduir. Per consegüent, el Govern de la República Francesa considera que aquesta reserva així formulada és susceptible de deixar les disposicions del Conveni sense efecte. Per aquests motius, el Govern oposa una objecció a aquesta declaració interpretativa que considera que és una reserva susceptible de ser incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni."

Itàlia

7 d'agost de 1989

"El Govern de la República d'Itàlia presenta una objecció a les reserves del Govern de la República Àrab del Iemen a la lletra c de l'article 5 i els punts iv, vi i viii de la lletra d de l'article 5 del Conveni esmentat anteriorment."

Mèxic

11 d'agost de 1989

Quant a les reserves formulades pel Iemen relatives a la lletra c de l'article 5 i els punts iv, vi i viii de la lletra d de l'article 5:

El Govern dels Estats Units Mexicans ha conclòs que, en vista de l'article 20 del Conveni, la reserva ha de considerar-se invàlida, ja que és incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

Aquesta reserva, si s'aplica, resultaria una discriminació en perjudici d'un cert sector de la població, i, alhora, violaria els drets establerts als articles 2, 16 i 18 de la Declaració universal dels drets humans de 1948.

L'objecció dels Estats Units Mexicans a la reserva esmentada no s'hauria d'interpretar com un obstacle a l'entrada en vigor del Conveni de 1966 entre els Estats Units de Mèxic i el Govern del Iemen.

Mongòlia

7 de juny de 1984

"El Govern de la República Popular de Mongòlia considera que només el Consell Revolucionari Popular de Kampuchea, com a únic representant vàlid i autèntic del poble cambotjà, té el dret a assumir les obligacions internacionals en nom del poble cambotjà. Per tant, el Govern de la República Popular de Mongòlia considera que la ratificació del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial de l'anomenada Kampuchea Democràtica, un règim que va deixar d'existir com a resultat de la revolució popular a Cambotja, és nul·la i sense efecte."

Noruega

28 de juliol de 1989

Quant a les reserves formulades pel Iemen relatives a la lletra c de l'article 5 i als punts iv, vi i viii de la lletra d de l'article 5:

"El Govern de Noruega presenta la seva objecció formal a les reserves formulades pel Iemen."

6 de febrer de 1998

Pel que fa a la reserva general d'Aràbia Saudita en el moment de l'adhesió:

"El Govern de Noruega considera que la reserva formulada pel Govern d'Aràbia Saudita, pel seu abast il·limitat i el seu caràcter indefinit, és contrària a l'objecte i la finalitat del Conveni i, per tant, inadmissible, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 20 del Conveni. D'acord amb el que estableix el dret dels tractats, un estat part no pot invocar les disposicions de la seva llei interna per justificar l'incompliment de les obligacions del tractat. Per aquestes raons, el Govern de Noruega s'oposa a la reserva formulada pel Govern d'Aràbia Saudita.

El Govern de Noruega no considera que aquesta objecció obstaculitzi l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne de Noruega i el Regne d'Aràbia Saudita."

Nova Zelanda

4 d'agost de 1989

Quant a les reserves formulades pel Iemen relacionades amb la lletra c de l'article 5 i els punts iv, vi i viii de la lletra d de l'article 5:

"El Govern de Nova Zelanda opina que aquelles disposicions contenen uns compromisos que són fonamentals en el Conveni. Per tant, considera que les reserves formulades suposadament pel Iemen amb relació a drets civils i polítics són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni, d'acord amb la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats.

El Govern de Nova Zelanda informa, per tant, de conformitat amb l'article 20 del Conveni sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, que no accepta les reserves formulades pel Iemen."

Països Baixos

25 de juliol de 1989

Quant a les reserves formulades pel Iemen relatives a la lletra c de l'article 5 i als punts iv, vi i viii de la lletra d de l'article 5:

"El Regne dels Països Baixos s'oposa a les reserves esmentades anteriorment, ja que són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

Aquestes objeccions no obstaculitzen l'entrada en vigor d'aquest Conveni entre el Regne dels Països Baixos i el Iemen."

3 de febrer de 1998

Pel que fa a la reserva general d'Aràbia Saudita en el moment de l'adhesió:

[La mateixa objecció, idèntica en essència, que la formulada per al Iemen.]

Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord

4 d'agost de 1989

"El Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord no accepta les reserves formulades per la República Àrab del Iemen als punts iv, vi i viii de la lletra d de l'article 5 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial."

26 de juny de 2003

Respecte a la declaració formulada per Turquia en el moment de la ratificació:

El Govern del Regne Unit ha examinat la declaració relativa al Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial (Nova York, 7 de març de 1966), que el Govern de la República Turca va fer el 16 de setembre de 2002 i segons la qual « la República Turca només aplicarà les disposicions del Conveni respecte als estats part amb els quals manté relacions diplomàtiques». El Govern del Regne Unit considera que aquesta

declaració equival a una reserva. Aquesta reserva crea una incertesa pel que fa als estats part, respecte als quals Turquia entén assumir les obligacions que s'enuncien al Conveni. El Govern del Regne Unit formula doncs una objecció a la reserva formulada pel Govern de la República Turca. La present objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord i la República Turca.

Respecte a la declaració interpretativa formulada per Tailàndia en el moment de la seva adhesió:

El Govern del Regne Unit ha examinat la declaració d'interpretació relativa al Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial (Nova York, 7 de març de 1966) formulada pel Govern del Regne de Tailàndia el 28 de gener de 2003. Segons aquesta declaració, "El Regne de Tailàndia no interpreta ni aplica les disposicions del Conveni en el sentit que li imposin cap obligació que vagi més enllà dels límits establerts per la seva Constitució i la seva legislació; a més, tota interpretació o aplicació d'aquestes disposicions serà sense perjudici de les obligacions concretes pel Regne de Tailàndia per altres instruments internacionals relatius als drets humans en els quals és part".

El Govern del Regne Unit considera que aquesta declaració constitueix, de fet, una reserva. Aquesta reserva, que consisteix en una remissió general al dret intern, no precisa el tenor d'aquest últim i no indica clarament, a la resta d'estats part en el Conveni, la mesura en què l'estat que ha formulat la reserva ha acceptat les obligacions que s'hi enuncien. El Govern del Regne Unit formula doncs una objecció a la reserva emesa pel Govern del Regne de Tailàndia.

La present objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord i el Regne de Tailàndia.

República Txeca⁷

Romania

3 de desembre de 2003

Pel que fa a la declaració interpretativa general formulada per Tailàndia en el moment de l'adhesió:

El Govern de Romania ha examinat la declaració interpretativa general formulada pel Govern de Tailàndia en el moment de la seva adhesió al Conveni sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial.

El Govern de Romania considera que aquesta declaració interpretativa general és, en realitat, la manifestació d'una reserva formulada en termes

generals, que no permet d'identificar clarament les obligacions assumides per Tailàndia pel que fa a aquest instrument jurídic ni, per consegüent, determinar la compatibilitat d'aquesta reserva amb l'objecte i la finalitat del Conveni anteriorment mencionat, en el sentit de les disposicions de la lletra c de l'article 19 del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats (1969).

El Govern de Romania emet doncs una objecció a la reserva anterior, formulada per Tailàndia respecte al Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial.

No obstant això, la present objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre el Govern de Romania i el de Tailàndia.

Suècia

5 de juliol de 1989

Quant a les reserves formulades pel Iemen relatives a la lletra c de l'article 5 i als punts iv, vi i viii de la lletra d de l'article 5:

"L'article 5 conté compromisos, de conformitat amb les obligacions fonamentals establertes a l'article 2 del Conveni, de prohibir i eliminar la discriminació racial en totes les seves formes i garantir el dret de tota persona a la igualtat davant la llei, sense distinció de raça, color o origen nacional o ètnic, particularment en el gaudi dels drets esmentats en aquest article.

El Govern de Suècia ha arribat a la conclusió que les reserves formulades pel Iemen són incompatibles amb l'objecte i la finalitat del Conveni i, per tant, són inadmissibles, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 20 del Conveni. Per aquest motiu el Govern de Suècia s'oposa a aquestes reserves. Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre Suècia i el Iemen, i les reserves no poden alterar o modificar en cap aspecte les obligacions derivades del Conveni."

27 de gener de 1998

Pel que fa a la reserva general d'Aràbia Saudita en el moment de l'adhesió:

"El Govern de Suècia observa que aquesta reserva és una reserva de tipus general respecte a les disposicions del Conveni i pot estar en conflicte amb els preceptes de la xàra islàmica.

El Govern de Suècia opina que aquesta reserva general suscita dubtes quant al compromís d'Aràbia Saudita amb l'objecte i la finalitat del Conveni i voldria recordar que, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 20 del Conveni, no s'acceptarà cap reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del present Conveni.

És en interès comú de tots els estats que els tractats dels quals han decidit ser part siguin respectats, pel que fa al seu objecte i finalitat, per totes les parts i que els estats estiguin disposats a realitzar els canvis legislatius necessaris per complir les obligacions d'acord amb aquests tractats.

El Govern de Suècia considera igualment que les reserves generals com la que ha formulat el Govern d'Aràbia Saudita, que no especifica clarament les disposicions del Conveni a les quals aplica les reserves ni l'abast de la derogació, contribueixen a minar la base del dret dels tractats internacionals.

Per tant, el Govern de Suècia, s'oposa a la reserva general esmentada formulada pel Govern d'Aràbia Saudita al Conveni.

L'objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre l'Aràbia Saudita i Suècia. El Conveni, esdevindrà operatiu entre els dos estats sense que es tingui en compte la reserva efectuada per l'Aràbia Saudita."

14 de gener de 2003

Quant a les reserves formulades per Turquia en el moment de la ratificació:

El Govern suec ha examinat la declaració efectuada per Turquia en el moment de la ratificació del Conveni internacional sobre l'eliminació de tota forma de discriminació racial.

En el primer paràgraf de la seva declaració, Turquia indica que no aplicarà les disposicions del Conveni als estats parts amb els quals manté relacions diplomàtiques, la qual cosa constitueix, segons el Govern suec, una reserva de facto.

Per tant, esdevé impossible saber en quina mesura Turquia es considera vinculada per les obligacions del Conveni.

Per consegüent, sense cap aclariment suplementari, la reserva pot fer dubtar del compromís de Turquia envers l'objecte i la finalitat del Conveni.

És en interès comú de tots els estats que els tractats en els quals han decidit ser parts siguin respectats quant al seu objecte i finalitat, i que els estats estiguin disposats a incloure dins de la seva legislació totes les modificacions necessàries per tal que puguin complir amb les obligacions que han contret en virtut d'aquests tractats. Segons l'article 20 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, no s'autoritza cap reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat del Conveni.

27 de gener del 2004

Respecte a la declaració interpretativa formulada per Tailàndia en el moment de la ratificació:

El Govern suec ha examinat la declaració interpretativa general efectuada pel Regne de Tailàndia en el moment de la seva adhesió al Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial.

El Govern suec recorda que el nom donat a una declaració destinada a excloure o a modificar l'efecte jurídic d'algunes disposicions d'un tractat no és el que permet determinar si es tracta d'una reserva o no al tractat. Considera que en el fons, la declaració interpretativa efectuada pel Regne de Tailàndia constitueix una reserva.

El Govern suec fa remarcar que l'aplicació del Conveni està supeditada a una reserva general que fa referència a una legislació nacional, el contingut de la qual no està especificada. Una reserva d'aquest tipus fa que no se sap en quina mesura l'estat que presenta la reserva es considera obligat per les disposicions contingudes en el Conveni. Per tant, la reserva efectuada pel Regne de Tailàndia crea dubtes quant al compromís de Tailàndia amb l'objecte i la finalitat del Conveni. A més, segons disposicions del Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, un estat part no pot invocar disposicions del seu dret intern per justificar la inexecució d'un tractat.

És en interès comú de tots els estats que els tractats als que han decidit de ser parts siguin respectats quant al seu objecte i finalitat i que els estats estiguin disposats a incloure dins de la seva legislació totes les modificacions necessàries per tal que puguin complir amb les obligacions que han contret en virtut d'aquests tractats. De conformitat amb el costum, tal i com resulta codificada en el Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, cap reserva incompatible amb l'objecte i la finalitat d'un tractat està autoritzada.

Per tant, el Govern suec emet una objecció a la reserva més amunt esmentada efectuada al Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial pel Regne de Tailàndia.

Aquesta objecció no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre el Regne de Tailàndia i Suècia. El Conveni entra en vigor entre els dos estats, sense que el Regne de Tailàndia es pugui beneficiar d'aquesta reserva.

Ucraïna

17 de gener de 1984

La ratificació del Conveni internacional esmentat anteriorment per la camarilla de Pol Pot i Heng Samrin, que és la culpable de l'aniquilació de milions de cambotjans i que va ser enderrocada el 1979 pel poble cambotjà, és totalment il·legal i no té cap força jurídica. Només hi ha un estat cambotjà al món, és a

dir, la República Popular de Kampuchea. L'autoritat en aquest estat està concedida totalment al seu únic govern legítim, el Govern de la República Popular de Kampuchea. Només aquest Govern té el dret exclusiu a parlar en nom de Cambotja a escala internacional, mentre que l'òrgan suprem del poder de l'estat, el Consell de l'Estat de la República Popular de Kampuchea, té el dret exclusiu de ratificar els acords internacionals elaborats en el marc de les Nacions Unides.

Vietnam

29 de febrer de 1984

"El Govern de la República Socialista de Vietnam considera que només el Govern de la República Popular de Kampuchea, que és l'únic representant genuí i legítim del poble cambotjà, té el poder d'actuar en nom d'aquest país a l'hora de signar, ratificar o adherir-se als convenis internacionals.

El Govern de la República Socialista de Vietnam refusa la ratificació del Conveni internacional esmentada més amunt, per considerar-la nul·la i sense efecte, formulada per l'anomenada "Kampuchea Democràtica", un règim genocida enderrocat pel poble cambotjà el 7 de gener de 1979.

A més, la ratificació del Conveni per un règim genocida, que va aniquilar més de 3 milions de cambotjans, violant flagrantment els estàndards fonamentals de la moralitat i les lleis internacionals sobre els drets humans, senzillament minimitza la importància del Conveni i posa en perill el prestigi de les Nacions Unides."

Xipre

5 d'agost de 2003

Pel que fa a la reserva formulada per Turquia en el moment de la ratificació:

El Govern de la República de Xipre ha examinat la declaració formulada el dia 16 de setembre de 2002 pel Govern de la República Turca respecte al Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial (Nova York, 7 de març de 1966) relatiu al fet que Turquia només aplicarà les disposicions del Conveni respecte als estats part amb els quals manté relacions diplomàtiques.

El Govern de la República de Xipre considera que aquesta declaració equival a una reserva que crea una incertesa pel que fa als estats part respecte als quals Turquia entén assumir les obligacions que s'enuncien al Conveni. El Govern de la República de Xipre emet doncs una objecció a la reserva formulada pel Govern de la República Turca.

Aquesta reserva, o l'objecció formulada al seu respecte, no obstaculitza l'entrada en vigor del Conveni entre la República de Xipre i la República Turca.

Declaracions que reconeixen la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial, d'acord amb l'article 14 del Conveni.²⁴

Alemanya

30 d'agost de 2001

La República Federal d'Alemanya, en aplicació de l'apartat 1 de l'article 14 del Conveni, declara que reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus que afirmen ser víctimes d'una violació, per part de la República Federal d'Alemanya, de qualsevol dels drets estipulats al Conveni. No obstant això, aquest procediment només s'aplicarà en la mesura en què el Comitè hagi establert que l'assumpte objecte de la comunicació no és tractat o no ha estat tractat davant d'una altra instància internacional d'investigació o de resolució.

Algèria

12 de setembre de 1989

El Govern algerià declara, de conformitat amb l'article 14 del Conveni, que reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, dins la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació per part d'aquest Govern de qualsevol dels drets estipulats al Conveni.

Antiga República Iugoslava de Macedònia

22 de desembre de 1999

"La República de Macedònia declara que reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació per part de la República de Macedònia de qualsevol dels drets estipulats en aquest Conveni, amb la reserva que el Comitè no considerarà cap comunicació d'un individu o grup d'individus, llevat que hagi determinat que el mateix assumpte no hagi estat examinat, o no s'estigui examinant davant d'una altra instància internacional d'investigació o de resolució."

Austràlia

28 de gener de 1993

"El Govern d'Austràlia declara que reconeix, per a Austràlia i en nom seu, la competència del Comitè per rebre i examinar comunicacions d'individus o grups d'individus, subjectes a la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació per part d'Austràlia de qualsevol dels drets estipulats al Conveni."

Àustria

20 de febrer de 2002

La República d'Àustria reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus que afirmen ser víctimes d'una violació, per part de la República d'Àustria, de qualsevol dels drets estipulats al Conveni, amb la reserva que el Comitè no examinarà cap comunicació procedent d'individus o grups d'individus sense haver prèviament verificat que els fets relatius a l'assumpte no han estat examinats, i no s'estan examinant, davant d'una altra instància internacional d'investigació o de resolució. De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 14 del Conveni de Viena es reserva el dret de designar un organisme nacional.

Azerbaidjan

27 de setembre de 2001

De conformitat amb l'apartat 1 de l'article 14 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, el Govern de la República d'Azerbaidjan declara que reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació de qualsevol dels drets estipulats al Conveni.

Bèlgica

10 d'octubre del 2000

Bèlgica reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial, establert al Conveni esmentat anteriorment, per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació per part de Bèlgica de qualsevol dels drets estipulats al Conveni. De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 14 del Conveni, el "*Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme*" (Centre per a la igualtat

d'oportunitats i la lluita contra el racisme), creat per la Llei de 15 de febrer de 1993, ha estat declarat competent per rebre i examinar peticions d'individus i grups d'individus, subjectes a la jurisdicció de Bèlgica, i que afirmen ser víctimes d'una violació de qualsevol dels drets estipulats al Conveni.

Brasil

17 de juny de 2002

.....per la present declaració, la República Federativa de Brasil reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial per rebre i considerar queixes relatives a violacions dels drets humans, de conformitat amb les disposicions de l'article 14 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, obert a la signatura el 7 de març de 1966 a Nova York.

Bulgària

12 de maig de 1993

"La República de Bulgària declara que reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus i grups d'individus, subjectes a la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació per part de la República de Bulgària de qualsevol dels drets estipulats en aquest Conveni."

Costa Rica

8 de gener de 1974

Costa Rica reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial, creat d'acord amb l'article 8 del Conveni sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, de conformitat amb l'article 14 del Conveni, per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació de qualsevol dels drets estipulats al Conveni.

Dinamarca

11 d'octubre de 1985

Dinamarca reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la jurisdicció danesa, que afirmen ser víctimes d'una violació per part de Dinamarca de qualsevol dels drets estipulats en aquest Conveni, amb la reserva que el Comitè no considerarà cap comunicació, llevat que s'hagi determinat que el mateix assumpte no ha estat

examinat, i no s'està examinant, davant d'una altra instància internacional d'investigació o de resolució.

Equador

18 de març de 1977

L'Estat d'Equador, en virtut de l'article 14 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial per examinar i considerar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació dels drets estipulats al Conveni esmentat anteriorment.

Eslovàquia

17 de març de 1995

La República Eslovaca, de conformitat amb l'article 14 del Conveni, reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació de qualsevol dels drets estipulats al Conveni.

Espanya

13 de gener de 1998

El Govern d'Espanya reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la jurisdicció d'Espanya, que afirmen ser víctimes de violacions per part de l'Estat espanyol de qualsevol dels drets estipulats en aquest Conveni.

Aquesta competència només s'acceptarà quan s'hagin exhaurit els recursos als organismes de competència nacional, i s'haurà d'exercir dins els tres mesos següents a la data de la resolució judicial final.

Eslovènia

10 de novembre de 2001

La República d'Eslovènia reconeix al Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial la competència per rebre i examinar les comunicacions d'individus o de grups d'individus que afirmen ser víctimes d'una violació, per part de la República d'Eslovènia, de qualsevol dels drets estipulats al Conveni, amb la reserva que el Comitè no consideri cap comunicació sense haver-se assegurat que l'assumpte objecte de la comunicació no hagi estat examinat o no estigui examinat davant d'una altra instància internacional d'investigació o de resolució.

Federació de Rússia

1 d'octubre de 1991

La Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques declara que reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions, quant a situacions i esdeveniments produïts després de l'adopció de la present declaració, i quant a individus o grups d'individus, subjectes a la jurisdicció de la URSS, que afirmen ser víctimes d'una violació per part de la URSS de qualsevol dels drets estipulats al Conveni.

Finlàndia

16 de novembre de 1994

"Finlàndia reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions d'individus o grups d'individus, subjectes a la jurisdicció de Finlàndia, que afirmen ser víctimes d'una violació per part de Finlàndia de qualsevol dels drets estipulats en el Conveni esmentat, amb la reserva que el Comitè no considerarà cap comunicació d'un individu o grup d'individus, llevat que hagi determinat que el mateix assumpte no s'està examinant o no ha estat examinat davant d'una altra instància internacional d'investigació o de resolució."

França

16 d'agost de 1982

El Govern de la República Francesa declara, de conformitat amb l'article 14 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, obert a la signatura el 7 de març de 1966, que reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la jurisdicció francesa, que, ja sigui per lleis o omissions, fets o esdeveniments que s'hagin produït després del 15 d'agost de 1982, o per motiu d'una decisió relacionada amb les lleis o omissions, fets o esdeveniments produïts després d'aquesta mateixa data, afirmarien ser víctimes d'una violació per part de la República Francesa d'un dels drets estipulats al Conveni.

Geòrgia

30 de juny de 2005

De conformitat amb les disposicions de l'apartat 1 de l'article 14 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial fet a Nova York el dia 7 de març de 1966, Geòrgia reconeix la competència del Comitè per a

l'eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació, per part de Geòrgia, de qualsevol dels drets estipulats al Conveni.

Hongria

13 de setembre de 1989

"La República Popular d'Hongria reconeix la competència del Comitè creat pel Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, establert a l'apartat 1 de l'article 14 del Conveni."

Irlanda

"Irlanda reconeix la competència del Comitè per a l'eliminació de la Discriminació Racial, creat pel Conveni esmentat, per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la jurisdicció irlandesa que afirmen ser víctimes d'una violació per part d'Irlanda de qualsevol dels drets estipulats al Conveni.

Irlanda reconeix aquesta competència sempre i quan el Comitè no consideri cap comunicació, sense haver determinat que el mateix assumpte no s'està considerant o ja ha estat considerat per una altra instància internacional d'investigació o de resolució."

Islàndia

10 d'agost de 1981

"El Govern d'Islàndia declara, de conformitat amb l'article 14 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, que es va obrir a la signatura a Nova York el 7 de març de 1966, que reconeix la competència del Comitè per a l'eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la jurisdicció islandesa, que afirmen ser víctimes d'una violació per part d'Islàndia de qualsevol dels drets estipulats al Conveni, amb la reserva que el Comitè no considerarà cap comunicació d'un individu o grup d'individus, llevat que hagi determinat que el mateix assumpte no s'està examinant o no ha estat examinat davant d'una altra instància internacional d'investigació o de resolució."

Itàlia

5 de maig de 1978

Amb referència a l'apartat 1 de l'article 14 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, obert a la signatura a

Nova York el 7 de març de 1966, el Govern de la República Italiana reconeix la competència del Comitè per a l'eliminació de la Discriminació Racial, creat pel Conveni esmentat, per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la jurisdicció italiana, que afirmen ser víctimes d'una violació per part d'Itàlia de qualsevol dels drets estipulats al Conveni.

El Govern de la República Italiana reconeix aquesta competència amb la condició que el Comitè per a l'eliminació de la Discriminació Racial no considerarà cap comunicació sense determinar que el mateix assumpte no s'està considerant o ja ha estat considerat per una altra instància internacional d'investigació o de resolució.

Liechtenstein

18 de març de 2004

...que el Principat de Liechtenstein reconeix la competència del Comitè per a l'eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació per part de Liechtenstein, de qualsevol dels drets estipulats al Conveni.

El Principat de Liechtenstein reconeix aquesta competència quedant ben entès que aquest Comitè no examinarà cap comunicació sense haver-se assegurat que el mateix assumpte no s'està examinant o no ha estat examinat per una altra instància internacional d'investigació o de resolució.

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 14 del Conveni, el Tribunal Constitucional és designat com l'organisme per rebre i considerar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la jurisdicció de Liechtenstein, que afirmen ser víctimes d'una violació de qualsevol dels drets estipulats al Conveni.

Luxemburg

22 de juliol de 1996

De conformitat amb l'apartat 1 de l'article 14 del Conveni, Luxemburg declara que reconeix la competència del Comitè per a l'eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació per part de Luxemburg de qualsevol dels drets estipulats al Conveni.

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 14 del Conveni, la "*Commission spéciale permanente*

contre la discrimination", creada el maig de 1966 d'acord amb l'article 24 de la Llei sobre la integració d'estrangers, de 27 de juliol de 1993, haurà de ser competent per rebre i considerar peticions d'individus o grups d'individus, subjectes a la jurisdicció de Luxemburg, que afirmen ser víctimes d'una violació de qualsevol dels drets estipulats al Conveni.

Malta

16 de desembre de 1998

Malta declara que reconeix la competència del Comitè per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus, subjectes a la jurisdicció de Malta, que afirmen ser víctimes d'una violació per part de Malta de qualsevol dels drets estipulats al Conveni, que sigui resultat de situacions o esdeveniments produïts després de la data d'adopció d'aquesta declaració, o d'una decisió relacionada amb situacions o esdeveniments produïts després d'aquesta mateixa data.

El Govern de Malta reconeix aquesta competència a condició que el Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial no consideri cap comunicació sense haver determinat que el mateix assumpte no s'està considerant o ja ha estat considerat per una altra instància internacional d'investigació o de resolució.

Mèxic

15 de març del 2002

Els Estats Units Mexicanos reconeixen com essent obligatòria i de ple dret la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial, creat en virtut de l'article 8 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides en la seva Resolució 2106 (XX), el 21 de desembre de 1965, i obert a la signatura el dia 7 de març de 1966.

De conformitat amb l'article 14 del Conveni, els Estats Units de Mèxic declaren que reconeixen la competència del Comitè per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes per part d'aquest estat d'una violació de qualsevol dels drets estipulats al Conveni.

En virtut dels poders que em confereix l'apartat X de l'article 89 de la Constitució dels Estats Units Mexicanos i de conformitat amb l'article 5 de la llei sobre la conclusió dels tractats, sotmeto per la present l'instrument que certifica el reconeixement de la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial, segons la declaració adoptada

per la Cambra dels senadors del Congrés de la Unió i em comprometo, en nom de la nació mexicana, a aplicar i respectar aquesta declaració i fer de manera que sigui aplicada i respectada.

Mònaco

6 de novembre del 2001

"Declarem per la present, reconèixer la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial que té per funció rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació susceptible d'haver estat comesa pel Principat de Mònaco de qualsevol dels drets estipulats al Conveni – aquesta competència només s'exercirà un cop esgotades totes les vies de recurs internes – compromentent la Nostra Paraula de Príncep i prometent en el nostre Nom i el dels Nostres successors d'observar-la i executar-la fidelment i lleialment."

Noruega

23 de gener de 1976

"El Govern de Noruega reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions d'individus o grups d'individus, subjectes a la jurisdicció noruega, que afirmen ser víctimes d'una violació per part de Noruega de qualsevol dels drets estipulats al Conveni internacional, de 21 de desembre de 1965, sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, de conformitat amb l'article 14 d'aquest Conveni, amb la reserva que el Comitè no considerarà cap comunicació d'un individu o grup d'individus, llevat que hagi determinat que el mateix assumpte no s'està examinant i no ha estat examinat davant d'una altra instància internacional d'investigació o de resolució."

Països Baixos

De conformitat amb l'apartat 1 de l'article 14 del Conveni sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, conclòs a Nova York el 7 de març de 1966, el Regne dels Països Baixos reconeix, per al Regne a Europa, Surinam i les Antilles Neerlandeses, la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació per part del Regne dels Països Baixos de qualsevol dels drets estipulats al Conveni esmentat anteriorment.

Perú

27 de novembre de 1984

El Govern del Perú declara que, de conformitat amb la seva política de respecte total pels drets humans i per les llibertats fonamentals, sense distinció de raça, sexe, llengua o religió, i amb l'objectiu de consolidar els instruments internacionals sobre el tema, el Perú reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes de violacions de qualsevol dels drets estipulats al Conveni sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, de conformitat amb les disposicions de l'article 14 del Conveni.

Polònia

1 de desembre de 1998

El Govern de la República de Polònia reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial, creat per les disposicions del Conveni esmentat abans, per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la jurisdicció de la República de Polònia, que afirmen ser víctimes d'una violació per part de la República de Polònia dels drets estipulats al Conveni i que concerneixen tots els fets, les decisions i els actes que tinguin lloc després del dia en què s'hagi dipositat aquesta declaració al secretari general de les Nacions Unides.

Portugal

2 de març del 2000

"El Govern de Portugal reconeix la competència del Comitè, creat de conformitat amb l'article 14 del Conveni sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació per part de la República de Portugal de qualsevol dels drets estipulats en aquest Conveni.

Portugal reconeix aquesta competència, amb la condició que el Comitè no consideri cap comunicació, fins que no es determini que l'assumpte no ha estat examinat ni està subjecte a l'apreciació d'una altra instància internacional d'investigació o de resolució. Portugal nomena l'alt comissari d'immigració i de minories ètniques, com l'organisme competent per rebre i examinar peticions procedents d'individus i grups d'individus que afirmen ser víctimes d'una violació de qualsevol dels drets estipulats al Conveni".

República de Corea

5 de març de 1997

"El Govern de la República de Corea reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions d'individus o grups d'individus, subjectes a la jurisdicció de la República de Corea, que afirmen ser víctimes d'una violació per part de la República de Corea de qualsevol dels drets estipulats al Conveni esmentat."

República Txeca

11 d'octubre del 2000

La República Txeca declara de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 14 del Conveni internacional sobre l'eliminació de tota discriminació racial que reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació de qualsevol dels drets estipulats al Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial.

Romania

21 de març del 2003

De conformitat amb l'apartat 1 de l'article 14 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, Romania declara reconèixer la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus, subjectes a la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes, per part de Romania, d'una violació de qualsevol dels drets estipulats al Conveni, al qual es va adherir mitjançant el Decret núm. 345 de 1970.

Sense perjudici dels apartats 1 i 2 de l'article 14 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, Romania opina que aquestes disposicions no reconeixen al Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial la competència per examinar comunicacions procedents d'individus que, tot al·legant l'existència de drets col·lectius, es queixen de la violació dels dits drets.

A Romania, segons el dret intern, l'organisme competent per rebre i examinar comunicacions de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 14 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial és el Consell nacional per a la lluita contra la discriminació, creat per Decisió governamental núm. 1194 de 2001.

Senegal

3 de desembre de 1982

De conformitat amb l'article 14, el Govern del Senegal declara que reconeix la competència del Comitè (per a l'eliminació de la Discriminació Racial) per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus, subjectes a la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació per part del Senegal de qualsevol dels drets estipulats al Conveni sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial.

Sèrbia i Montenegro

27 de juny de 2001

El Govern de la República Federal de Iugoslàvia, que es declara decidit a mantenir la primacia del dret i a defensar i protegir els drets humans, reconeix la competència del Comitè per a l'eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar les comunicacions procedents d'individus o de grups d'individus que afirmen ser víctimes de violacions dels drets garantits pel Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial.

El Govern de la República Federal de Iugoslàvia reconeix la competència del Tribunal constitucional federal per rebre i examinar, en el marc del seu ordenament jurídic intern, les comunicacions d'individus o de grups d'individus, subjectes a la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació de qualsevol dels drets estipulats al Conveni i que han esgotat els altres recursos que ofereix la legislació nacional.

Sud-àfrica

"La República de Sud-àfrica

a) declara que, quant als propòsits de l'apartat 1 de l'article 14 del Conveni, reconeix la competència del Comitè per a l'eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la jurisdicció de la República, que afirmen ser víctimes d'una violació per part de la República de qualsevol dels drets estipulats al Conveni, després d'haver exhaurit totes les vies de recurs intern.

i

b) indica que, quant als propòsits de l'apartat 2 de l'article 4 del Conveni, la Comissió dels Drets Humans Sud-africana és l'organisme competent, dins l'ordenament jurídic nacional de la República, per rebre i examinar peticions procedents d'individus o grups d'individus, subjecte a la jurisdicció de la

República, que afirmen ser víctimes de la violació de qualsevol dels drets estipulats al Conveni."

Suècia

"Suècia reconeix la competència del Comitè per a l'eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la jurisdicció de Suècia, que afirmen ser víctimes d'una violació per part de Suècia de qualsevol dels drets estipulats en el Conveni esmentat, amb la reserva que el Comitè no considerarà cap comunicació d'un individu o grup d'individus, llevat que hagi determinat que el mateix assumpte no s'està examinant o no ha estat examinat davant d'una altra instància internacional d'investigació o de resolució."

Suïssa

19 de juny de 2003

".....Suïssa reconeix, en aplicació de l'apartat 1 de l'article 14 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, conclòs a Nova York el 21 de desembre de 1965, la competència del Comitè per a l'eliminació de la Discriminació Racial (CERD) per rebre i examinar comunicacions segons la disposició mencionada anteriorment, amb la reserva que el Comitè no consideri les comunicacions procedents d'un individu o d'un grup d'individus sense haver-se assegurat que l'assumpte objecte de la comunicació no és tractat o no ha estat tractat per una altra instància internacional d'investigació o de resolució."

Ucraïna

28 de juliol de 1992

De conformitat amb l'article 14 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, Ucraïna declara que reconeix la competència del Comitè per a l'eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus [subjectes a la seva jurisdicció] que afirmen ser víctimes d'una violació per part d'aquest país de qualsevol dels drets estipulats al Conveni.

Uruguai

11 de setembre de 1972

El Govern d'Uruguai reconeix la competència del Comitè per a l'eliminació de la Discriminació Racial, de conformitat amb l'article 14 del Conveni.

Veneçuela (República Bolivariana de)

22 de setembre del 2003

De conformitat amb l'apartat 1 de l'article 14 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, el Govern de la República Bolivariana de Veneçuela declara que reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial, a què fa referència l'article 8 del Conveni, per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació, per part de la República Bolivariana de Veneçuela, de qualsevol dels drets estipulats al dit Conveni.

Xile

18 de maig de 1994

De conformitat amb l'apartat 1 de l'article 14 del Conveni internacional sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, el Govern de Xile declara que reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació per part del Govern de Xile de qualsevol dels drets estipulats en aquest Conveni.

Xipre

"La República de Xipre reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial, creat d'acord amb l'apartat 1 de l'article 14 del Conveni, per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups d'individus, subjectes a la seva jurisdicció, que afirmen ser víctimes d'una violació per part de la República de Xipre de qualsevol dels drets estipulats al Conveni."

Notes

1. L'article 19 del Conveni disposa que el Conveni entrarà en vigor trenta dies després de la data de dipòsit del vint-i-setè instrument d'adhesió prop del secretari general de les Nacions Unides. El 5 de desembre de 1968, el Govern de Polònia va dipositar el vint-i-setè instrument. No obstant això, entre aquests instruments n'hi havia alguns que contenien una reserva i, per tant, estaven subjectes a les disposicions de l'article 20 del Conveni, de manera que es permetia als estats que notifiquessin les seves objeccions dins els noranta dies a partir de la data de posada en circulació de les reserves per part del secretari general. Pel que fa a dos d'aquests instruments, concretament, els de Kuwait i Espanya, el període de noranta dies a partir de la data de

dipòsit del vint-i-setè instrument encara no ha finalitzat. La reserva que conté un altre instrument, el de l'Índia, encara no ha estat posada en circulació en aquesta data, i també el vint-i-setè instrument, el de Polònia, contenia una reserva; quant a aquests dos instruments, el període començarà a comptar a partir de la data en què el secretari general notifiqui els dipòsits corresponents. Per tant, en aquesta notificació, amb data 13 de desembre de 1968, el secretari general fa notar la situació als estats interessats i declara el següent:

"Per les disposicions de l'article 20 del Conveni sembla que no serà possible determinar l'efecte legal dels quatre instruments en qüestió que tenen pendent la finalització dels períodes de temps respectius, esmentats a l'apartat anterior.

Si es té en compte la consideració esmentada anteriorment, el secretari general no es troba actualment en situació de determinar la data d'entrada en vigor del Conveni."

Posteriorment, en una notificació de data 17 de març de 1969, el secretari general va informar als estats interessats del següent: a) que, dins el període de noranta dies a partir de la data de la notificació prèvia realitzada per ell, va rebre una objecció d'un estat a la reserva que contenia l'instrument de ratificació del Govern de l'Índia; i b) que el Conveni, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 19, havia entrat en vigor el 4 de gener de 1969, és a dir, el trentè dia després de la data en què el Govern de Polònia dipositava l'instrument de ratificació del Conveni, que era el vint-i-setè instrument de ratificació o instrument d'adhesió dipositat al secretari general.

2. La República Democràtica d'Alemanya es va adherir al Conveni el 23 de març de 1973 amb una reserva i una declaració. A més, el 26 d'abril de 1984, el Govern de la República Democràtica d'Alemanya va fer una objecció quant a la ratificació del Govern de Kampuchéa Democràtica.

3. L'antiga Iugoslàvia havia signat i ratificat el Conveni el 15 d'abril del 1966 i el 2 d'octubre del 1967, respectivament.

4. El Conveni havia estat prèviament signat i ratificat en nom de la República de la Xina el 31 de març de 1966 i el 10 de desembre de 1970, respectivament.

Amb referència a la signatura i/o ratificació esmentada anteriorment, el secretari general ha rebut comunicacions dels governs de Bulgària (12 de març de 1971), Mongòlia (11 de gener de 1971), la República Socialista Soviètica de Bielorússia (9 de juny de 1971), la República Socialista Soviètica d'Ucraïna (21 d'abril de 1971) i la Unió de

Repúbliques Socialistes Soviètiques (18 de gener de 1971), en què declaren que consideren aquesta signatura i/o ratificació com nul·la i sense efecte, ja que l'anomenat "Govern de la Xina" no tenia cap dret a parlar o assumir obligacions en nom de la Xina, i que només hi ha un estat xinès, la República Popular de la Xina, i un govern amb dret a representar-la, el Govern de la República Popular de la Xina.

En cartes adreçades al secretari general amb relació a les comunicacions esmentades abans, el representant permanent de la Xina a les Nacions Unides va declarar que la República de la Xina, un estat sobirà i membre de les Nacions Unides, havia assistit a la vintena sessió regular de l'Assemblea General de les Nacions Unides, havia contribuït a la formulació del Conveni a què es fa referència, havia signat el Conveni i dipositat degudament l'instrument de ratificació pertinent, i que "qualsevol declaració o reserva relacionada amb aquest Conveni que sigui incompatible o derogatòria amb la situació legítima del Govern de la República de la Xina no afectarà de cap manera els drets i les obligacions de la República de la Xina, de conformitat amb aquest Conveni".

5. El 10 de juny de 1997, el secretari general ha rebut dels governs xinès i britànic comunicacions referents a l'estatut de Hong Kong. El Govern xinès, en recuperar l'exercici de la seva sobirania sobre Hong Kong, ha notificat al secretari general que el Conveni amb la reserva efectuada pel Govern xinès, s'aplicarà igualment a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong.

A més, la notificació del Govern de la Xina contenia les declaracions següents:

1. ...

2. La reserva de la República Popular de la Xina en nom de la Regió Administrativa Especial de Hong Kong interpreta que el requisit de l'article 6 referent a la "reparació o satisfacció" es compleix si es du a terme una d'aquestes formes de reparació, i interpreta que "satisfacció" inclou qualsevol forma de reparació efectiva per posar fi a la conducta discriminatòria.

6. El 27 d'abril de 1999, el Govern portuguès ha informat al secretari general que el Conveni s'aplicaria a Macau. A continuació, el secretari de les Nacions Unides ha rebut dels governs xinès i portuguès comunicacions sobre l'estatut de Macau. El Govern xinès, en recuperar l'exercici de la seva sobirania sobre Hong Kong, ha notificat al secretari general que el Conveni amb la reserva efectuada pel Govern xinès, s'aplicarà igualment a la Regió Administrativa Especial de Macau.

7. Txecoslovàquia ha signat i ratificat el Conveni el 7 d'octubre de 1966 i el 29 de desembre, respectivament, amb reserves. Posteriorment, el 12 de març de 1984, el Govern de Txecoslovàquia va formular una objecció a la ratificació de Kampuchéa Democràtica. A més, amb una notificació rebuda el 26 d'abril de 1991, el Govern de Txecoslovàquia va notificar al secretari general la seva decisió de retirar la reserva a l'article 22, formulada en el moment de la signatura i confirmada després de la ratificació.

8. En el seu instrument de ratificació, el Govern del Regne Unit especifica que la ratificació també s'aplica als territoris següents: Estats associats (Antigua, Dominica, Grenada, Saint Christopher i Nevis, Anguilla i Saint Lucia) i territoris sota la sobirania territorial del Regne Unit, com també l'Estat de Brunei, el Regne de Tonga i el protectorat britànic de les Illes Salomó.

9. La República Àrab del Iemen s'adhereix al Conveni el 6 d'abril de 1989 amb les reserves següents:

Reserves a la lletra c de l'article 5 i als punts iv, vi i viii de la lletra d de l'article 5.

Quant a aquestes reserves, el secretari general rep, el 30 d'abril de 1990, l'objecció següent del Govern de Txecoslovàquia:

"La República Federal Txeca i Eslovaca considera que les reserves del Govern del Iemen quant a la lletra c de l'article 5 i als punts iv, vi i viii de la lletra d del mateix article del Conveni, són incompatibles amb l'objecte i la finalitat d'aquest Conveni."

10. En una comunicació que rep el secretari general el 10 de juliol de 1969, el Govern d'Israel declara:

"[El Govern d'Israel] ha observat el caràcter polític de la declaració formulada pel Govern d'Iraq en signar el Conveni.

Segons l'opinió del Govern d'Israel, el Conveni no és el lloc adequat per fer aquest tipus de pronunciaments polítics. El Govern d'Israel adoptarà, en la mesura en què afecti l'essència de la qüestió, una actitud de completa reciprocitat envers el Govern d'Iraq. A més, el Govern d'Israel creu que no s'ha de donar rellevància legal a aquestes declaracions iraquianes, que pretenen representar les opinions d'altres estats".

Llevat de l'omissió de la darrera frase, el secretari general va rebre del Govern d'Israel comunicacions idèntiques en essència, *mutatis mutandis*, com la següent: el 29 de desembre de 1966, quant a la declaració formulada pel Govern de la República Àrab Unida en el moment de la signatura (vegeu també la nota 19); el 16 d'agost de 1968, quant a la declaració formulada pel Govern de Líbia a l'adhesió; el 12 de desembre de 1968, quant a la declaració

formulada pel Govern de Kuwait a l'adhesió; el 9 de juliol de 1969, quant a la declaració formulada pel Govern de Síria a l'adhesió; el 21 d'abril de 1970, quant a la declaració formulada pel Govern d'Iraq a la ratificació, amb la declaració següent: "Pel que fa a la declaració política en forma de reserva, formulada amb motiu de la ratificació del Conveni esmentat, el Govern d'Israel vol referir-se a la seva objecció, posada en circulació pel secretari general, en la seva carta [...], i mantenir aquesta objecció."; el 12 de febrer de 1973, quant a la declaració formulada pel Govern de la República Democràtica Popular del Iemen en el moment de l'adhesió; el 25 de setembre de 1974, quant a la declaració formulada pels Emirats Àrabs Units en el moment de l'adhesió, i el 25 de juny de 1990, quant a la reserva formulada per Bahrain en el moment de l'adhesió.

11. En les comunicacions rebudes el 8 de març, el 19 i el 20 d'abril de 1989, els governs de la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques, la República Socialista Soviètica de Bielorússia i la República Socialista Soviètica d'Ucraïna, respectivament, van notificar al secretari general que decidien retirar les reserves a l'article 22.

12. El 24 de juny de 1992, el Govern de Bulgària va notificar al secretari general la seva decisió de retirar la reserva a l'article 22 formulada en el moment de la signatura i confirmada a la ratificació.

13. Atès que cap dels estats afectats s'havien oposat a la reserva en finalitzar un període de noranta dies després de la data en què el secretari general va posar-la en circulació, la reserva es considera que ha estat permesa, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 1 de l'article 20.

14. En una comunicació rebuda el 4 d'octubre de 1972, el Govern de Dinamarca va notificar al secretari general que retirava la reserva formulada quant a l'aplicació del Conveni a les illes Fèroe. La legislació segons la qual el Conveni ha estat aplicat a les illes Fèroe va entrar en vigor l'1 de novembre de 1972, data en què es va fer efectiva la retirada de la reserva esmentada anteriorment.

15. En una notificació rebuda el 18 de gener de 1980, el Govern d'Egipte va informar el secretari general que havia decidit retirar la declaració que havia formulat respecte d'Israel. La notificació indica que el 25 de gener de 1980 és la data efectiva de la retirada.

16. El 22 d'octubre de 1999, el Govern espanyol va informar al secretari general que havia decidit retirar la seva objecció relativa a Israel.

La notificació indica el 25 de gener de 1980 com a data efectiva d'aquesta retirada.

17. En una comunicació rebuda posteriorment, el Govern de França va indicar que el primer paràgraf de la declaració no pretenia limitar les obligacions del Govern francès, d'acord amb el Conveni, sinó només fer-hi constar la seva interpretació de l'article 4 del Conveni.

18. En una comunicació rebuda el 13 de setembre de 1989, el Govern d'Hongria va notificar al secretari general que ha decidit retirar la reserva a l'article 22 del Conveni feta en el moment de la ratificació.

19. En una comunicació rebuda el 24 de febrer de 1969, el Govern de Pakistan va notificar al secretari general que "ha decidit no acceptar la reserva formulada pel Govern de l'Índia en el seu instrument de ratificació".

20. En una comunicació rebuda el 19 de juliol de 1990, el Govern de Mongòlia va notificar al secretari general la seva decisió de retirar la reserva a l'article 22 formulada en el moment de la ratificació.

21. El 16 d'octubre de 1997, el Govern de Polònia va notificar al secretari general que havia decidit retirar la reserva a l'article 22 del Conveni formulada en el moment de la ratificació.

22. El 19 d'agost de 1998, el Govern de Romania va notificar al secretari general que havia decidit retirar la reserva a l'article 22 del Conveni formulada en el moment de l'adhesió.

23. Per mitjà d'una notificació rebuda el 28 d'octubre de 1977, el Govern de Tonga va informar al secretari general que havia decidit retirar només aquelles reserves formulades en el moment de l'adhesió a la lletra c de l'article 5, en la mesura que tinguessin relació amb eleccions, i les reserves als articles 2, 3 i al punt v de la lletra e de l'article 5, en la mesura que aquests articles tinguessin relació amb l'educació i la formació.

24. Les primeres deu declaracions que reconeixen la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial van esdevenir efectives el 3 de desembre de 1982, data del dipòsit de la desena declaració, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 14 del Conveni.

Declaració del Principat d'Andorra relativa a l'apartat 1 de l'article 14 del Conveni per a l'eliminació de tots els tipus de discriminació racial

"El Principat d'Andorra, en aplicació de l'apartat 1 de l'article 14 del Conveni, declara que reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació Racial per rebre i examinar comunicacions procedents d'individus o grups

d'individus que afirmen ser víctimes d'una violació, per part del Principat d'Andorra, de qualsevol dels drets estipulats al Conveni. No obstant això, aquest procediment només s'aplicarà en la mesura en què el Comitè hagi establert que l'assumpte objecte de la comunicació no és tractat o no ha estat tractat davant d'una altra instància internacional d'investigació o de resolució."

Butlletí del Consell General

Dipòsit legal: And. 262/94
ISSN 1024-9044

Preu de l'exemplar: 0,90 €
Subscripcions: Tel. 877877